

6 | 226 |

ZIELONAGÓRA czerwiec 2015

UNIwersytet ZIELONOGÓRSKI

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

ISSN 1644-7867

Profesor

ZBIGNIEW KOWAL

DOKTOREM HONORIS CAUSA
Uniwersytetu Zielonogórskiego

DHCA

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO
DSW.ZNU.6051.120.2014.12.AL

Warszawa, 13 maja 2015 r.

DECYZJA

Nie podważając art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), w związku z art. 47 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1198) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 167, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 lipca 2014 r. Uniwersytetu Zielonogórskiego i po zasięgnięciu opinii Północnej Komisji Akredytacyjnej Wydziału w uchwale nr 655/2014 z dnia 18 września 2014 r. oraz w uchwale nr 790/2014 z dnia 20 listopada 2014 r.:

nakazuje
Wydziałowi Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Uniwersytetu Zielonogórskiego

uprawnienie

zawieszenia jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym na kierunku „lekarskim”,

z kierunku studiów, poziomu i profilu kształcenia kierunku lekarskiego i przyjętym w 2014 r.

[Signature]
prof. dr hab. Andrzej Dobosz

MINISTER
NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

DSW.ZNU.6051.120.2014.12.AL

Warszawa, 13 maja 2015 r.

DECYZJA

Nie podważając art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), w związku z art. 47 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1198) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 167, z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 16 lipca 2014 r. Uniwersytetu Zielonogórskiego i po zasięgnięciu opinii Północnej Komisji Akredytacyjnej Wydziału w uchwale nr 655/2014 z dnia 18 września 2014 r. oraz w uchwale nr 790/2014 z dnia 20 listopada 2014 r.:

nakazuje
Wydziałowi Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
Uniwersytetu Zielonogórskiego

uprawnienie

zawieszenia jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym na kierunku „lekarskim”,

w numerze:

DOKTOR HONORIS CAUSA
UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO

- 4** ___ Wystąpienie prof. dr. hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego
Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego
- 5** ___ Wystąpienie dr. hab. inż. Jakuba Marcinowskiego, prof. UZ
Dziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii
Środowiska
- 7** ___ Prof. zw. dr. hab. inż. TADEUSZ BILIŃSKI / LAUDACJA
poświęcona prof. dr. hab. inż. Zbigniewowi Kowalowi
- 10** ___ ROBERT KORNELUK / Z obrad Senatu
- 17** ___ EWA SAPEŃKO / Medycyna na UZ
- 18** ___ EWA TWOROWSKA-CHWALIBÓG / Prezes NBP na UZ
- 20** ___ MAREK DANKOWSKI / Jubileusz Profesora Antoniego
Matysiaka
- 22** ___ Minister środowiska docenił naukowców z UZ
- 22** ___ Uniwersytet Zielonogórski wyróżniony przez
WFOŚiGW
- 23** ___ Nagroda Siemens za pracę doktorską
- 24** ___ EWA SAPEŃKO / Stypendium Fundacji na rzecz Nauki
Polskiej
- 24** ___ EWA SAPEŃKO / Sukcesy zielonogórskich
astronomów
- FESTIWAL NAUKI 2015
- 26** ___ prof. dr. hab. ZDZIŚLAW WOŁK
- 27** ___ MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Prace rozpoczęły
się jeszcze w grudniu... XII Festiwal Nauki przeszedł
do historii!
- 29** ___ ANDRZEJ KASPERSKI, RENATA KASPERSKA / III
Otwarty Turniej Szachowy o Puchar JM Rektora UZ
- 31** ___ EWA SYNÓWKA-BEJENKA / Na przełaj z matematyką
- 31** ___ KRYSZYNA BIAŁEK / XXVI Międzynarodowy Konkurs
„Mathématiques sans Frontières” (Matematyka
bez Granic) – edycja polska w Regionie Lubusko-
Zachodniopomorskim
- ARTYSTYCZNE WYDARZENIE ROKU
- 33** ___ ELŻBIETA KUSZ / Haendłowski MESJASZ w Zielonej
Górze
- 36** ___ KAMIL BANASZEWSKI, KATARZYNA BARTOSIAK /
Satysfakcja użytkowników Biblioteki Uniwersytetu
Zielonogórskiego: prezentacja wyników badań, cz. I
- 40** ___ DANUTA NOWAK, WIESŁAW HŁADKIEWICZ /
Universidad Católica San Antonio de Murcia
- WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE
- 41** ___ Wydział Artystyczny
- 52** ___ Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
- 55** ___ Wydział Ekonomii i Zarządzania
- 57** ___ Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji
- 60** ___ Wydział Humanistyczny

*Wakacji słonecznych
i pełnych wrażeń z dalekich podróży*

życzy

REDAKCJA

- 61** ___ Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii
- 64** ___ Wydział Mechaniczny
- 65** ___ Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
- 71** ___ Wydział Prawa i Administracji
- 72** ___ URSZULA KOŁODZIEJCZYK / „Kupię falę
powodziową”
- 74** ___ DARIUSZ MICHAŁSKI „AGREST” / II Akademickie
Mistrzostwa w Płukaniu Złota
- 76** ___ EWA SAPEŃKO / Z indexem w podróży dookoła
świata maj 2015 r. – listopad 2016 r.
- 77** ___ ANNA URBAŃSKA / Telewizja UZ
- 77** ___ EWA POPIŁKA / Nowości wydawnicze

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓŁPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Renata Grochowalska, Dorota Hebisz, Robert Korneluk,
Pola Kuleczka, Katarzyna Kwiecień-Długosz, Alicja Lewicka-
Szczegół, Joanna Markiewicz-Stanny, Marcin Mrugański,
Magdalena Steciąg, Joachim Syga, Anna Urbańska, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY
Lucyna Andrzejewska

ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE
<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA
Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne
ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni.

Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych.
Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich
skręcania i adiacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy.
Za zamieszczane informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Oddano do druku w czerwcu 2015 r.

Nakład: 800 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIwersYTET
ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. 68 328 2593, ~2592

miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

DOKTOR HONORIS CAUSA UNIwersytetu ZielonogóRSKIEGO

Prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński
Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego

*Szanowny Panie Profesorze,
Drody goście,*

nadanie najwyższej godności akademickiej, jaką jest doktorat honoris causa, to doniosłe wydarzenie i wielkie święto dla uczelni. Szczególnie tak młodej jak nasz Uniwersytet. Jednak to nie wiek decyduje o nadaniu kolejnego tytułu, a mądrzy ludzie, którzy tu pracują.

Każdy z nas rozpoczynając swą przygodę z nauką miał mentora. Doświadczonego naukowca, który wskazywał drogę, był oparciem w trudnych chwilach zwątpienia, kiedy chcieliśmy wszystko rzucić w kąt, bo przeprowadzany przez nas eksperyment nie przyniósł oczekiwanego rezultatu. Mówił - *cierpliwości*. Tylko tyle i aż tyle.

Uczony, któremu dzisiaj, już za chwilę, zostanie nadany tytuł doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego, jest mi szczególnie bliski. Reprezentujemy bowiem tę samą dyscyplinę nauki. W środowisku specjalistów budownictwa to Postać bardzo znana. Od ponad 60 lat prof. Zbigniew Kowal zajmuje się konstrukcjami metalowymi. W swoim dorobku ma ponad 400 publikacji, 24 patenty, 9 wzorów użytkowych, a także wiele wdrożonych w życie pomysłów, od elementów zbiorników i kotłów projektowanych w biurze fabryki RaFaKo w Raciborzu po potężne urządzenia górnictwa odkrywkowego projektowane we wrocławskim Poltegorze. Profesor należy do starej szkoły, w której pra-

cę naukowo-dydaktyczną łączy się z praktyką inżynierską. Równie imponujący jest dorobek prof. Z. Kowala w kształceniu kadr - 22 wypromowanych doktorów, z których trzech to obecnie profesorowie tytularni.

Zapewne nie wszyscy wiedzą, że od 1968 r., to jest od chwili powołania kierunku budownictwo w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze kontakty prof. Zbigniewa Kowala z pracownikami najpierw kierunku, a potem Wydziału były zawsze bliskie. Oto przykłady: prof. Zbigniew Kowal był recenzentem trzech prac doktorskich przygotowanych przez naszych pracowników: (nieżyjącej już) dr inż. Haliny Myszkowskiej, dr inż. Waldemara Krzeszewskiego oraz dr inż. Gerarda Brysia.

W trakcie swoich studiów na Politechnice Wrocławskiej czterech obecnych pracowników Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska było słuchaczami wykładów prof. Zbigniewa Kowala. Są to: dr inż. Gerard Bryś, prof. Radosław Iwankiewicz, prof. Adam Wysokowski oraz prof. Jakub Marcinowski.

Od 1986 r. prof. Zbigniew Kowal był częstym uczestnikiem cyklicznych konferencji pn. „Konstrukcje zespolone” organizowanych w Zielonej Górze. Na czterech spośród nich Profesor osobiście wygłaszał referaty. Wielokrotnie przewodniczył obradom i bardzo często zabierał głos w dyskusjach. Zdaniem uczestników tych konferencji Jego komentarze były czasami cenniejsze od treści prezentowanych w komentowanych referatach. Podkreślał, że dyskusja jest ważniejsza niż sam referat. Tak też to było oceniane w obiektywnych opiniach uczestników konferencji.

Prof. Zbigniew Kowal często spotykał się z prof. Antonim Matysiakiem oraz prof. Jakubem Marcinowskim na regularnych posiedzeniach Sekcji Konstrukcji Metalowych działającej w ramach Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN. Zaraz po powitaniu padało z Jego strony pytanie: co słychać w Zielonej Górze. *Bo wie Pan - kontynuował Profesor - jest coś sympatycznego w tym mieście. Każdy pobyt u was mile wspominam. Lubię Zieloną Górę.*

Zapewne ten sentyment nie wziął się bez powodu. Nie wiecie Państwo, że w 1945 r. 17-letni Zbyszek Kowal wraz z rodziną dojechał transportem z Równego na Wołyniu do Głogowa, który był kompletnie zniszczony. Rodzina Kowalów próbowała dostać się do Zielonej Góry. Na posterunku kontrolnym żołnierze radzieccy poinformowali, że nie można doń dojechać. Najbliższym niezniszczonym miastem, w którym istniała szkoła, było Leszno. I tam, nie bez problemów udała się rodzina Kowalów. Niewiele, więc brakowało by wtedy uczeń, a obecnie prof. Z. Kowal wraz z rodziną osiedlił się w Zielonej Górze.

Z jeszcze wcześniejszymi czasami, kiedy Profesor uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Równem związana jest zabawna, ale też pouczająca historia, którą zapamiętała i opowiedziała Jego siostra, Krystyna.

Otóż „Pewnego razu matka Zbysia, Józefa Kowal posłała z synkiem na zakończenie roku szkolnego. Na pożegnaniu pani wychowawczynie wymienia uczniów, którzy najwięcej psocili, a to wybili szybę piłką, a to się pobili między sobą, jak to mali chłopcy. Przy rozdaniu świadectw wszyscy wymienieni uczniowie mieli obniżone sprawowanie, oprócz Zbysia Kowala, który żywo uczestniczył we wszystkich tych zdarzeniach. Zauważyli to rodzice pozostałych chłopców i rozgoryczeni pytali nauczycielkę, skąd wynika tak oczywisty brak sprawiedliwości. Odpowiedź Wychowawczynie brzmiała: Jak wasi synowie będą się uczyć jak Zbysio Kowal, to wybryki waszych synów będą im również wybaczone.

To dzięki wybitnym jednostkom nauka stale się rozwija, co w efekcie przekłada się na zmiany naszej rzeczywistości. Granice poznania są przesuwane coraz dalej. Dla naszej społeczności akademickiej to zawsze wielki zaszczyt i honor, gdy wybitne Osobistości polskiej nauki możemy wyróżnić tytułem doktora honoris causa.

Przypomnę, że dotychczas tytuły doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego otrzymywali w kolejności Profesorowie: Tadeusz Kaczorek, Ryszard Tadeusiewicz, Julian Musielak, Henryk Tunia, Owen Gingerich, Jan Węglarz, Diethard Pallaschke, ksiądz biskup dr Adam Dyczkowski, Marian Piotr Kaźmierowski, Lech Górniewicz, Krzysztof Penderecki, Wojciech Dembowski i Richard Wielebński.

Podczas swego posiedzenia dnia 25 lutego 2015 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego podjął uchwałę o nadaniu tytułu doktora honoris causa wybitnemu znawcy konstrukcji metalowych prof. dr hab. inż. Zbigniewowi Kowalowi.

O przedstawienie sylwetki prof. dra hab. inż. Zbigniewa Kowala oraz procedury nadania tytułu doktora honoris causa przez Wydział, proszę Pana dra hab. inż. Jakuba Marcinowskiego, prof. UZ, Dziekana Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, wnioskodawcę honorowego przewodu doktorskiego.

Dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ

Dziekan Wydziału Budownictwa,
Architektury i Inżynierii Środowiska

*Magnificencjo Panie Rektorze,
Wysoki Senacie,
Wielce Szanowny Doktorze Honorowy!
Dostojni Goście, Szanowni Państwo!*

Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, który mam zaszczyt reprezentować, istnieje w różnych formach od 1968 r., jednakże pełne uprawnienia akademickie uzyskał dopiero w roku 2013. Wśród tych

uprawnień jest także przywilej występowania z wnioskiem o nadanie godności doktora honorowego. Wstępne rozmowy z Panem Rektorem oraz długie dyskusje z Profesorem Tadeuszem Bilińskim, zaowocowały decyzją, by pierwszy wniosek Wydziału dotyczył niezwykle zacnej i powszechnie szanowanej osoby Profesora Zbigniewa Kowala. Formalną propozycję złożyłem Panu Profesorowi w lipcu 2014 r. podczas konferencji w Suchedniowie. Propozycja ta została przyjęta ku wielkiej satysfakcji obu stron, tak więc procedura przewidziana stosownymi zapisami statutowymi Uniwersytetu Zielonogórskiego mogła być rozpoczęta.

Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska na posiedzeniu w dniu 22 października 2014 r., wystąpiła do Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z wnioskiem o nadanie tytułu doktora honoris causa Profesorowi Zbigniewowi Kowalowi. Ponadto, na tym samym posiedzeniu, Rada podjęła również uchwałę o wystąpieniu z wnioskiem do Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego o powierzenie prof. dr hab. inż. Tadeuszowi Bilińskiemu obowiązków promotora w tym postępowaniu.

Pragnę w tym miejscu podziękować Profesorowi Tadeuszowi Bilińskiemu za podjęcie się roli promotora i przygotowanie laudacji, w której wyeksponował osiągnięcia Doktora Honorowego.

29 października 2014 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraził zgodę na wszczęcie postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu Zielonogórskiego Profesorowi Zbigniewowi Kowalowi i zwrócił się do Senatów Politechniki Wrocławskiej oraz Politechniki Świętokrzyskiej z siedzibą w Kielcach z prośbą o opinie.

Role recenzentów zostały powierzone Panu Profesorowi Antoniemu Biegusowi z Politechniki Wrocławskiej oraz Panu Profesorowi Wiesławowi Trąmpczyńskiemu z Politechniki Świętokrzyskiej. W opiniach przygotowanych dla Senatów swych uczelni recenzenci wyeksponowali fakt, że Professor Zbigniew Kowal, ciesząc się powszechnym szacunkiem i uznaniem, jest jednocześnie osobą skromną oraz żywiącą autentyczną sympatię dla ludzi, a Jego poziom etyczny może być wzorem nie tylko dla środowiska akademickiego. Jednocześnie zaznaczyli, że Pan Profesor Zbigniew Kowal

Tadeuszowi Więckowskiemu oraz Magnificencji Rektorowi Politechniki Świętokrzyskiej, Profesorowi Stanisławowi Adamczakowi, a także Senatowi tych uczelni za pełne poparcie naszej inicjatywy wyróżnienia Profesora Zbigniewa Kowala godnością Doktora Honorowego.

W dniu 25 lutego 2015 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, po zapoznaniu się z opiniami przesłanymi przez Senaty Politechniki Wrocławskiej i Politechniki Świętokrzyskiej, podjął uchwałę o nadaniu prof. dr. hab. inż. Zbigniewowi Kowalowi tytułu doktora *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego.

jest wybitnym naukowcem o niekwestionowanym, olbrzymim dorobku naukowym, organizatorem nauki, twórcą szkoły naukowej, wychowawcą wielu naukowców, a także inżynierem rozwiązującym najtrudniejsze problemy w projektowaniu i wykonawstwie skomplikowanych obiektów budowlanych.

Końcowe wnioski obu recenzji w sposób jednoznaczny i zdecydowany rekomendowały Senatowi wspomnianych uczelni poparcie inicjatywy Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego i takie poparcie zostało udzielone w stosownych uchwałach.

Chciałbym w tym miejscu podziękować Panu Profesorowi Antoniemu Biegusowi z Politechniki Wrocławskiej oraz Panu Profesorowi Wiesławowi Trąmpczyńskiemu z Politechniki Świętokrzyskiej za trud przygotowania opinii o Doktorze Honorowym.

Opinie Senatów obu Uczelni wraz z recenzjami wpłynęły do kancelarii Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego w grudniu 2014 r. (opinia Senatu Politechniki Wrocławskiej) i styczniu 2015 r. (opinia Senatu Politechniki Świętokrzyskiej).

Pragnę w tym miejscu serdecznie podziękować Magnificencji Rektorowi Politechniki Wrocławskiej, Profesorowi

To jest właściwy moment by podziękować Magnificencji Rektorowi Uniwersytetu Zielonogórskiego, Profesorowi Tadeuszowi Kuczyńskiemu oraz Senatowi naszej Uczelni za sprawnie przeprowadzone postępowanie i ostateczną decyzję zatwierdzającą nasz wcześniejszy wniosek.

Nadanie tytułu doktora honorowego dostojnemu, wielce czcigodnemu i prawemu człowiekowi, jakim jest bez wątpienia profesor Zbigniew Kowal, nie jest przypadkowe. Uniwersytet Zielonogórski pragnie dzisiaj uhonorować tą najwyższą godnością akademicką osobę, której zasługi dla rozwoju dyscypliny budownictwa są trudne do przecenienia.

Panie Profesorze, Panie doktorze *honoris causa* Uniwersytetu Zielonogórskiego, jestem szczęśliwy i dumny, że mogę osobiście przedstawić Pana Profesora wszystkim uczestnikom dzisiejszej uroczystości. W imieniu Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska składam Panu Profesorowi serdeczne gratulacje. Znalazł się Pan Profesor w elitarnym gronie osób, wyróżnionych przez Uniwersytet Zielonogórski najwyższą godnością akademicką. Nadanie Panu Profesorowi tej godności oznacza jednocześnie włączenie Pana Profesora do społeczności akademickiej naszej Alma Mater. To dla nas wielki zaszczyt, radość

i nadzieja na podtrzymanie bliskich i jakże serdecznych wzajemnych relacji. Oby one trwały jak najdłużej i pozostawały na poziomie, który mierzony w skali indeksów niezawodności osiągał zawsze wartość 5,2 lub jeszcze wyższą.

Szanowny Panie Profesorze, Dostojny Doktorze Honorowy, *Ad multos annos!*

LAUDACJA POŚWIĘCONA PANU PROF. DR. HĄB. INŻ. ZBIGNIEWOWI KOWALOWI

Prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Biliński

*Magnificencjo Rektorze,
Wysoki Senacie,
Dostojny Profesorze,
Szanowni Państwo!*

Przypadł mi w udziale wielki zaszczyt, a równocześnie mam szczególną przyjemność wygłoszenia laudacji z okazji nadania godności doktora honoris causa wybitnemu uczonemu - Profesorowi Zbigniewowi Kowalowi.

Osiągnięcia Profesora w zakresie:

- studiów teoretycznych i badań doświadczalnych,
- wdrażania do praktyki nowych rozwiązań konstrukcyjnych,
- kształcenia kadry naukowej,
- pełnienia ważnych funkcji w uczelniach,
- działalności w organizacjach naukowych i stowarzyszeniach,
- jak również opinia profesora Antoniego Biegusa wraz z uchwałą Politechniki Wrocławskiej i opinia profesora Wiesława Trąmpczyńskiego wraz z uchwałą Senatu Politechniki Świętokrzyskiej w pełni uzasadniają wniosek Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska o nadanie tej godności.

Profesor Zbigniew Kowal urodził się 10 września 1928 r. w Równem na Wołyniu. Po zakończeniu wojny po wielu zmianach miejsca zamieszkania, ostatecznie na stałe wraz z rodziną osiedla się we Wrocławiu. Tu Profesor Zbigniew

FOT. 1. PROFESOR ZBIGNIEW KOWAL

Kowal podjął studia na Politechnice Wrocławskiej na Wydziale Budownictwa, które ukończył w 1950 r.

Bezpośrednio po studiach rozpoczął pracę zawodową w Biurze Projektów Górniczych, które później zostało przekształcone w Centralny Ośrodek Badawczo-Projektowy Górnictwa Odkrywkowego - Poltegor. W tym okresie projektował i nadzorował realizację między innymi nośnych ustrojów konstrukcji budowlanych i maszyn górniczych.

FOT. 2. ŁADOWARKO-ZWAŁOWARKA ŁZKS-1600

Przez 5 lat projektował hale nadszybi górniczych, sortownie i płuczki węgla, zbiorniki, estakady podsuwnicowe, mosty transporterów taśmowych, fundamenty pod maszyny czy konstrukcje koparek, zwałowarek i zrywarko-ładowarki. Przez wiele lat był także konsultantem w Fabryce Kotłów w Raciborzu oraz w Instytucie Budownictwa Mechanizacji i Elektryfikacji Rolnictwa w Warszawie. Zespół projektowy, którego Profesor był konsultantem i osobą wiodącą, za opracowanie konstrukcji jednej z maszyn górniczych otrzymał nagrodę państwową II stopnia.

W ciągu 13 lat pracy w biurze projektów, najpierw na stanowisku projektanta, a na końcu na stanowisku głównego inżyniera specjalisty, a także jako konsultant naukowy, Profesor zdobył cenne doświadczenie w projektowaniu konstrukcji - cenne doświadczenie dla pracy dydaktycznej.

Równolegle, od 1954 r., Profesor Zbigniew Kowal pracował w Katedrze Budownictwa Stalowego na Wydziale Budownictwa Lądowego w Politechnice Wrocławskiej.

Zorganizował Laboratorium Badań Modelowych Konstrukcji Przestrzennych, zorganizował i sprawował opiekę nad zespołem stażystów z zagranicy i z kilku uczelni polskich.

W 1981 r. Profesor Zbigniew Kowal podjął pracę w Politechnice Świętokrzyskiej. W 1984 r. organizuje Katedrę Budownictwa Metalowego i Teorii Konstrukcji (aktualnie - Katedra Mechaniki, Konstrukcji Metalowych i Metod Komputerowych), w której - dzięki inicjatywie i wielkiemu zaangażowaniu Profesora - powstała największa

w Polsce kolekcja modeli dydaktycznych konstrukcji metalowych.

W tym okresie, począwszy od 1994 r., zaczyna pracę w Politechnice Częstochowskiej koncentrując swoją uwagę na procesie dydaktycznym i kształceniu kadry naukowej.

TABELA 1. PEŁNIONE FUNKCJE

Uczelnia	Funkcja	Okres
Politechnika Wrocławska (1954-1981)	Kierownik Zakładu Konstrukcji Metalowych	1964-1981
	Prodziekan Wydziału Budownictwa Lądowego	1967-1968
	Zastępca Dyrektora Instytutu ds. Współpracy z Przemysłem	1968-1971
	Ekspert Rektora ds. Prac Zleconych	1974-1980
Politechnika Świętokrzyska (1981-2014)	Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego	1981-1984
	Rektor Uczelni	1984- 1987
	Rektor Uczelni	1987-1990
	Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego	1990-1993
	Kierownik Katedry Budownictwa Metalowego i Teorii Konstrukcji	1984-2007
Politechnika Częstochowska (1994-1999)	Kierownik Katedry Budownictwa Metalowego	1994-1999
	Dziekan Wydziału Budownictwa	1997-1999

W całej karierze inżyniera, naukowca, nauczyciela akademickiego Profesor był zawsze bardzo aktywny, pełen inicjatyw i konsekwencji w realizacji zadań.

Profesor Zbigniew Kowal pełnił wiele bardzo zaszczytnych funkcji. Był przez dwie kadencje rektorem Politechniki Świętokrzyskiej, dwukrotnie dziekanem Wydziału na Politechnice Świętokrzyskiej, i przez jedną kadencję dziekanem Wydziału Budownictwa na Politechnice Częstochowskiej.

FOT 3
DZIEKAN
WYDZIAŁU
BUDOWNICTWA
POLITECHNIKI
CZĘSTOCHOW-
SKIEJ

Pełnił funkcję prodziekana, zastępcy dyrektora i nieprzerwanie od 1994 r. kierownika zakładu lub katedry konstrukcji metalowych (budownictwa metalowego).

Profesor Zbigniew Kowal pełnił szereg ważnych funkcji w gremiach naukowych, tak krajowych, jak i międzynarodowych.

TABELA 2. CZŁONKOSTWO W GREMIACH

Gremium	Okres
Komitet Nauki PZITB	1960-2008
Komisja Budownictwa i Mechaniki Oddziału Wrocławskiego PAN	1974-1979
Komitet Techniki Rolniczej PAN	1981-1984
Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN	1992-2002
Rada Główna Szkolnictwa Wyższego	1982-1984
Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów Naukowych	1990-1996
Komitety Naukowe wielu konferencji (krajowych i międzynarodowych)	1964-2008

Między innymi w latach 1992-2002 był członkiem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, w latach 1982-1996 członkiem Rady Główny Szkolnictwa Wyższego, a w latach 1992-1996 członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych, a w latach 1960-2008 członkiem Komitetu Nauki PZITB.

TABELA 3. DOROBIEK PUBLIKOWANY

Rodzaj	Liczba		
Publikacje	353	Σ=392	Σ=401
Druki zwarte (monografie, skrypty, rozdziały w książkach)	15		
Patenty	24		
Wzory użytkowe	9		

Profesor ma bardzo bogaty dorobek publikowany w czasopiśmie krajowych i zagranicznych - 353 artykuły oraz 15 książek i monografii. Ponadto ma duże osiągnięcia innowacyjne: 24 patenty i 9 wzorów użytkowych.

FOT 4. PROFESOR WŚRÓD WYCHOWANKÓW

Profesor Zbigniew Kowal ma szczególnie duże osiągnięcia w rozwoju kadry naukowej. Był promotorem 22 doktoratów, w tym 11 wyróżnionych. Opracował około 50 recenzji prac doktorskich, kilkanaście prac habilitacyjnych oraz kilkanaście opinii dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego kandydatów do tytułu profesora.

Z całokształtu działalności naukowej, dydaktycznej, organizacyjnej i zawodowej - działalności bardzo aktywnej, bogatej, innowacyjnej - sędzę, że należy także, choć bardzo skrótowo, scharakteryzować osiągnięcia naukowe.

W dorobku naukowym profesora można wyróżnić kilka grup tematycznych.

Pierwsza grupa - najwcześniejsza - dotyczy statyki i stateczności tarcz i płyt oraz dźwigarów w stanach lepkosprężystych, poddanych złożonym stanom obciążenia włącznie ze skróceniem nieswobodnym. Te zagadnienia występowały w fundamentach przesuwnych pod mosty transportowe w kopalniach odkrywkowych oraz w przestawnych konstrukcjach przepraw mostowych.

Druga grupa dotyczy ustalenia nośności w przypadku możliwej interakcji niestateczności ogólnej i miejscowej przy uwzględnieniu imperfekcji geometrycznych oraz potencjalnych załomów sprężysto plastycznych, w przypadkach obciążenia wieloparametrowego nieprostego.

Trzecia grupa, to prace oparte na bogatych badaniach doświadczalnych. Prace dotyczące nośności struktur prętowych (struktury płaskie, struktury wielospadkowe oraz kopuły dwukrzyżwiznowe) o różnej konfiguracji oczek (kwadratowe, trójkątne, sześciokątne) oraz różnych typów węzłów, także własnego pomysłu Profesora.

Kolejna grupa publikacji tematycznie związanych to publikacje obejmujące problematykę stateczności konstrukcji kompozytowych z zastosowaniem materiałów włókniastych.

Ostatnio Profesor Zbigniew Kowal koncentruje uwagę na wykorzystywaniu metod probabilistycznych przy przywracaniu wymaganej niezawodności.

TABELA 4. ODZNACZENIA

Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski
Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski
Medal Komisji Edukacji Narodowej
Nagroda Sokrates - REMO 2006

Medal im. Stefana Kaufmana

Szereg Nagród Rektorów i Dziekanów Politechnik: Wr., Św., Cz.

Odznaka: Medal Politechniki Wrocławskiej

Tytuł: Zasłużony dla Politechniki Wrocławskiej

Profesor Zbigniew Kowal za całokształt działalności i wybitne osiągnięcia zawodowe, naukowe dydaktyczne i organizacyjne został odznaczony wieloma odznaczeniami, między innymi: Krzyżem Oficerskim OOP, Krzyżem Kawalerskim OOP, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Medalem im. Stefana Kaufmana.

Na zakończenie prezentacji dorobku i osiągnięć profesora Zbigniewa Kowala czuję się zobowiązany zaakcentować, że kontakty Profesora z pracownikami naszego Wydziału były zawsze bliskie, szczególnie w pierwszym okresie rozwoju kierunku *budownictwo*, tj. od jego powołania w 1968 r. w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej. Był recenzentem prac doktorskich trzech naszych pracowników, współpracował w organizacji wielu konferencji przez nas organizowanych, a szczególnie konferencji naukowej „Konstrukcje Zespólone” - konferencji na stałe wpisanej w kalendarium KILiW PAN. Wygłosił na niej 4 referaty, przewodniczył wielu sesjom. Konsultował organizację laboratorium konstrukcji budowlanych.

*Magnificencjo Rektorze, Wysoki Senacie,
Dostojny Profesorze, Szanowni Państwo!*

Zdaję sobie sprawę, że w tak krótkim wystąpieniu nie udało mi się w pełni przedstawić wszystkich osiągnięć i zasług Profesora Zbigniewa Kowala, wybitnego uczonego, znanego w kraju i za granicą, kreatywnego cenionego nauczyciela akademickiego, organizatora uczelni i twórczego projektanta.

Jestem przekonany, że przedstawione przeze mnie osiągnięcia naukowe, organizacyjne, projektowe, wynalazcze i zasługi dla szkolnictwa wyższego stanowią uzasadnienie dla podjętej uchwały przez Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego, nadania Panu Profesorowi Zbigniewowi Kowalowi zaszczytnego tytułu i godności doktora honoris causa.

Zielona Góra, 16 czerwca 2015 r.

Z O B R A D S E N A T U

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 29 kwietnia 2015 r. podjął następujące uchwały:

Nr 446 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *inżynieria kosmiczna* prowadzonych na Wydziale Fizyki i Astronomii

Nr 447 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego stopnia *edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych* prowadzonych na Wydziale Artystycznym

Nr 448 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie określenia efektów kształcenia dla kierunku studiów drugiego stopnia *edukacja artystyczna w zakresie sztuk plastycznych* prowadzonych na Wydziale Artystycznym

Nr 449 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii studiów drugiego stopnia na kierunku *inżynieria danych* i określenia efektów kształcenia dla tego kierunku

Nr 450 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *podatki i postępowanie podatkowe* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 451 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *postępowanie administracyjne* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 452 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *prawne i administracyjne aspekty współpracy transgranicznej, transnarodowej i międzyregionalnej w Unii Europejskiej* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 453 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Prawa i Administracji studiów podyplomowych *zamówienia publiczne i partnerstwo publiczno-prywatne* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 454 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie utworzenia na Wydziale Nauk Biologicznych studiów podyplomowych *edukator ekologiczny* i określenia efektów kształcenia dla tych studiów

Nr 455 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wymiaru pensum nauczycieli akademickich oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych brzmiącą:

„§ 1

1. Przez pensum dydaktyczne rozumie się obowiązkowy roczny wymiar zajęć dydaktycznych nauczyciela aka-

demickiego wynikający z zatrudnienia w Uniwersytecie Zielonogórskim (zwanym dalej Uniwersytetem) wyrażony w godzinach lekcyjnych i ustalony zgodnie z zasadami ujętymi w niniejszej uchwale.

2. Przez godzinę lekcyjną rozumie się 45 minut zajęć.

3. Dodatkowe wynagrodzenie za prowadzone zajęcia dydaktyczne przysługuje nauczycielowi akademickiemu tylko w przypadku przekroczenia przez niego pensum dydaktycznego dla danego stanowiska, na którym jest zatrudniony, określonego w § 2, z zastrzeżeniem § 8 ust. 5 i 9.

§ 2

Pensum dydaktyczne nauczycieli akademickich w Uniwersytecie Zielonogórskim wynosi:

- 1) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku profesora zwyczajnego - 180 godzin dydaktycznych,
- 2) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku profesora nadzwyczajnego posiadających tytuł naukowy profesora - 180 godzin dydaktycznych,
- 3) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku profesora nadzwyczajnego nie posiadających tytułu naukowego profesora - 240 godzin dydaktycznych,
- 4) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku adiunkta posiadających stopień naukowy doktora habilitowanego - 240 godzin dydaktycznych,
- 5) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku adiunkta nie posiadających stopnia naukowego doktora habilitowanego - 240 godzin dydaktycznych,
- 6) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku docenta - 300 godzin dydaktycznych,
- 7) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku starszego wykładowcy, wykładowcy - 360 godzin dydaktycznych,
- 8) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowisku asystenta - 240 godzin dydaktycznych,
- 9) dla nauczycieli zatrudnionych na stanowiskach lektorów i instruktorów - 540 godzin dydaktycznych.

§ 3

Ustala się w skali rocznej następujące zniżki pensum dydaktycznego dla osób pełniących funkcję:

- rektora - o 180 godzin,
- prorektora - o 150 godzin,
- dziekana - o 120 godzin,
- prodziekana - o 90 godzin.

§ 4

1. Rektor, powierzając nauczycielowi akademickiemu wykonywanie ważnych zadań dla Uniwersytetu Zielonogórskiego, może obniżyć roczny wymiar jego zajęć dydaktycznych (pensum dydaktyczne) w okresie wykonywania powierzonych zadań, z zastrzeżeniem ust. 4.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach obniżony wymiar zajęć, o którym mowa w ust. 1, może być mniejszy od dolnej granicy pensum ustalonego we-

dług zasad określonych w art. 130 ust. 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

3. Decyzję o obniżeniu pensum dydaktycznego nauczycielowi akademickiemu podejmuje rektor w porozumieniu z dziekanem (kierownikiem jednostki międzywydziałowej, pozawydziałowej lub ogólnouczelnianej). Wymiar obniżonego pensum ustala rektor uwzględniając znaczenie dla Uniwersytetu powierzonych nauczycielowi zadań oraz możliwości finansowe wydziału (jednostki międzywydziałowej, pozawydziałowej lub ogólnouczelnianej) i Uniwersytetu.
4. Decyzja rektora o obniżeniu nauczycielowi pensum dydaktycznego, o którym mowa w ust. 1-2, nie może odnosić się do okresu dłuższego niż jeden rok akademicki. W razie potrzeby i przy spełnieniu przesłanek określonych w niniejszym paragrafie decyzję tę ponawia się w kolejnym roku akademickim.
5. Uwzględniając przesłanki określone w § 159 ust. 4 Statutu Uniwersytetu Zielonogórskiego rektor może również obniżyć nauczycielowi akademickiemu pensum dydaktyczne w granicach ustawowych. Postanowienia § 4 ust. 3-4 stosuje się odpowiednio.
6. Wymiar zajęć dydaktycznych (pensum dydaktyczne) można obniżyć tylko nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu na Uniwersytecie Zielonogórskim w pełnym wymiarze czasu pracy jako w podstawowym miejscu pracy.
7. Nauczycielowi akademickiemu, któremu obniżono pensum dydaktyczne na podstawie niniejszego paragrafu nie można powierzyć prowadzenia zajęć w godzinach ponadwymiarowych w wymiarze większym niż 25 proc. obniżonego pensum.
8. W przypadku możliwości obniżenia pensum wynikającej z dwóch różnych tytułów, nauczycielowi akademickiemu może być obniżone pensum tylko z jednego tytułu, korzystniejszego dla niego.

§ 5

1. Do pensum dydaktycznego wliczane są prowadzone na studiach stacjonarnych zajęcia umieszczone w semestralnym rozkładzie zajęć prowadzonych przez jednostki organizacyjne odpowiedzialne za prowadzenie procesu dydaktycznego - tj. wykłady, ćwiczenia, laboratoria, pracownie, konwersatoria, projekty, seminaria, warsztaty, które uregulowana są dla grup o liczbie nie mniejszej niż przewidziana odrębnym zarządzeniem Rektora. Rektor, na wniosek dziekana (kierownika jednostki międzywydziałowej, pozawydziałowej lub ogólnouczelnianej), może wyrazić zgodę na odstępstwo od tej zasady.
2. W przypadku niewypełnienia pensum dydaktycznego zajęciami na studiach stacjonarnych, do pensum wlicza się zajęcia prowadzone na studiach niestacjonarnych.
3. Do pensum dydaktycznego nie wlicza się zajęć prowadzonych w ramach kosztorysowanych studiów podyplomowych.

§ 6

1. Nauczyciel akademicki może, za zgodą dziekana wydziału macierzystego lub kierownika jednostki organizacyjnej, realizować pensum w innej jednostce organizacyjnej Uniwersytetu.

2. Dziekan lub kierownik jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za organizację procesu dydaktycznego może zlecić nauczycielowi akademickiemu prowadzenie zajęć w ramach pensum dydaktycznego w innej niż macierzysta jednostce organizacyjnej Uniwersytetu.
3. Dziekan lub kierownik jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za organizację procesu dydaktycznego może zlecić nauczycielowi akademickiemu prowadzenie zajęć w ramach pensum w gimnazjum lub szkole ponadgimnazjalnej tylko w przypadku, gdy odbywają się one w oparciu o umowę zawartą ze szkołą, określającą refundację poniesionych przez Uniwersytet kosztów.
4. Dziekan lub kierownik jednostki organizacyjnej odpowiedzialnej za organizację procesu dydaktycznego może zlecić nauczycielowi akademickiemu prowadzenie zajęć w ramach pensum w innym niż określony w ust. 3 podmiocie zewnętrznym prowadzącym działalność edukacyjną lub popularyzatorską, jeżeli Uczelnia zawarła z tym podmiotem umowę określającą udział Uczelni w prowadzeniu tej działalności.
5. Liczbę godzin dydaktycznych przepracowanych na zasadach określonych w ust. 1-4 wlicza się do pensum dydaktycznego realizowanego w ramach jednostki organizacyjnej, w której nauczyciel akademicki jest zatrudniony.

§ 7

1. W czasie choroby lub innej nieprzewidzianej, usprawiedliwionej nieobecności nauczyciela akademickiego godziny zajęć dydaktycznych ustalone zgodnie z przepisami obowiązującymi w Uniwersytecie, które wg planu zajęć przypadłyby na okres tej nieobecności, zalicza się, dla celów ustalenia liczby godzin zajęć dydaktycznych, jako godziny przepracowane zgodnie z planem.
2. Nauczycielowi akademickiemu, dla którego nie zaplanowano obciążenia dydaktycznego z powodu jego zatrudnienia po rozpoczęciu roku akademickiego, przewidzianej nieobecności w pracy związanej między innymi z długotrwałą chorobą, urlopem bezpłatnym lub innym zwolnieniem od pracy, odbywaniem służby wojskowej, urlopem macierzyńskim albo ustania stosunku pracy przed zakończeniem roku akademickiego, zalicza się do przepracowanych godzin zajęć dydaktycznych jedną trzydziestą ustalonego dla danego stanowiska zgodnie z przepisami obowiązującymi w Uniwersytecie rocznego pensum za każdy tydzień nieobecności przypadającej na okres, w którym przeprowadzane są zajęcia dydaktyczne.

§ 8

Za prawidłowe rozliczenie pensum odpowiedzialny jest dziekan wydziału lub kierownik jednostki organizacyjnej stwierdzający realizację zajęć dydaktycznych.

§ 9

1. W szczególnych przypadkach, uzasadnionych koniecznością realizacji programu nauczania, nauczyciel akademicki może być zobowiązany do prowadzenia zajęć dydaktycznych w godzinach ponadwymiarowych. Ilość godzin ponadwymiarowych, z zastrzeżeniem § 4 ust. 7, nie może przekroczyć:

- 1) 1/4 obowiązującego dla pracownika naukowo-dy-

daktycznego pensum, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;

- 2) 1/2 obowiązującego dla pracownika dydaktycznego pensum, określonego zgodnie z art. 130 ust. 3 i 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.
2. Nauczycielowi akademickiemu, za jego zgodą wyrażoną na piśmie, może być powierzone prowadzenie zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin ponadwymiarowych określonych w ust. 1.
3. Wysokość stawek za godziny ponadwymiarowe ustalana jest w drodze odrębnej uchwały Senatu.
4. Ustalając liczbę ponadwymiarowych godzin dydaktycznych w przypadkach określonych w § 7 wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin w stosunku do pełnego pensum dydaktycznego dla danego stanowiska.
5. Ustalając liczbę ponadwymiarowych godzin dydaktycznych w przypadku pensum obniżonego z tytułu powierzenia nauczycielowi akademickiemu przez rektora wykonywania zadań ważnych dla Uniwersytetu, zgodnie z art. 130 ust. 4 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz § 4 ust. 1-3 niniejszej uchwały, wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin w stosunku do obniżonego pensum dydaktycznego.
6. Ustalając liczbę ponadwymiarowych godzin dydaktycznych w przypadku pensum obniżonego z tytułu pełnienia określonych funkcji zgodnie z odrębną uchwałą Senatu, wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin w stosunku do pełnego pensum dydaktycznego dla danego stanowiska.
7. Ustalając liczbę ponadwymiarowych godzin dydaktycznych w przypadku pensum obniżonego zgodnie z § 4 ust. 5 niniejszej uchwały, wymiar godzin ponadwymiarowych ustala się na podstawie rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin w stosunku do pełnego pensum dydaktycznego dla danego stanowiska.
8. Wynagrodzenie za pracę w godzinach ponadwymiarowych przyznaje się po dokonaniu rozliczenia faktycznie przepracowanych godzin dydaktycznych, raz w roku, po zakończeniu roku akademickiego.
9. Nauczycielowi akademickiemu zatrudnionemu w niepełnym wymiarze czasu pracy, godziny ponadwymiarowe naliczane są od poziomu (wymiaru) pensum dydaktycznego ustalonego dla danego stanowiska i obniżonego proporcjonalnie do części etatu, na której pracownik jest zatrudniony.

§ 10

Tracą moc:

- 1) uchwała nr 176 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 24 czerwca 2009 r. w sprawie wymiaru pensum nauczycieli akademickich oraz zasad obliczania godzin dydaktycznych;
- 2) uchwała nr 250 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 25 kwietnia 2007 r. w sprawie pensum dydaktycznego osób pełniących funkcje organów jednoosobowych oraz ich zastępców.

§ 11

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i ma za-

stosowanie do pensum ustalanego od roku akademickiego 2015/2016."

Nr 456 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony

Nr 457 z dn. 29.04.2015 r. mocą której Senat pozytywnie zaopiniował wniosek Rady Wydziału Ekonomii i Zarządzania dotyczący powołania w strukturze organizacyjnej Wydziału Katedry Ekonomii Międzynarodowej

Nr 458 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie uchwalenia regulaminu studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim brzmiąca:

„§ 1

Senat uchwała Regulamin studiów na Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Regulamin studiów, o którym mowa w § 1, wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r. i ma zastosowanie do studentów przyjętych na studia po 30 września 2012 r.
2. Studenci przyjęci na studia przed dniem 1 października 2012 roku, do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów:
 - 1) studiuja według dotychczasowego regulaminu studiów,
 - 2) wnoszą opłaty za kształcenie wnosząc opłaty na dotychczasowych zasadach.
3. Studenci, którzy zostali przyjęci na studia przed dniem 1 października 2015 r., do końca okresu studiów przewidzianego w programie i planie studiów studiuja według programów i planów studiów przyjętych na podstawie dotychczasowych przepisów.
4. Regulamin, o którym mowa w § 1, stosuje się w przypadku powtarzania semestru studiów lub przedmiotu przez studentów przyjętych na studia przed dniem 1 października 2015 r., z zastrzeżeniem ust. 2 pkt 1.
5. Regulamin, o którym mowa w § 1, stosuje się do studentów wznawiających studia po 30 września 2015 r. na podstawie decyzji dziekana, o której mowa w § 46 ust. 4 regulaminu.
6. Do wniosków złożonych przed wejściem w życie regulaminu, o którym mowa w § 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia."

Nr 459 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie uchwalenia regulaminu studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim brzmiąca:

„§ 1

Senat uchwała Regulamin studiów doktoranckich na Uniwersytecie Zielonogórskim, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Regulamin, o którym mowa w § 1, wchodzi w życie z dniem 1 października 2015 r. i obowiązuje doktorantów, którzy podjęli kształcenie na studiach doktoranckich po 30 września 2012 r.
2. Regulamin, o którym mowa w § 1, stosuje się w przypadku powtarzania semestru studiów lub przedmiotu przez doktorantów przyjętych na studia doktoranckie przed wejściem w życie tego regulaminu.

3. Regulamin, o którym mowa w § 1, stosuje się do doktorantów wznawiających studia doktoranckie po 30 września 2015 r.

4. Do wniosków złożonych przed wejściem w życie regulaminu, o którym mowa w § 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 460 z dn. 29.04.2015 r. zmieniającą uchwałę nr 472 Senatu UZ z dn. 30.11.2011 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów podyplomowych. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wprowadza następujące zmiany w Regulaminie studiów podyplomowych, stanowiącym załącznik do uchwały nr 472 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu studiów podyplomowych:

1. w § 5 regulaminu dodaje się ust. 3 o brzmieniu:
„3. Program kształcenia powinien umożliwić uzyskanie przez słuchacza co najmniej 30 pkt. ECTS”.
2. § 11 ust. 1 regulaminu otrzymuje brzmienie:
„1. Kandydaci ubiegający się o przyjęcie na studia podyplomowe składają na wydziale prowadzącym studia podyplomowe następujące dokumenty:
 - a) podanie o przyjęcie na studia;
 - b) 1 zdjęcie;
 - c) odpis dyplomu;
 - d) dowód wpłaty opłaty rekrutacyjnej;
 - e) zobowiązanie do ponoszenia kosztów odpłatności za studia;
 - f) inne dokumenty, zgodnie z wykazem podanym przez kierownika studiów podyplomowych.”.
3. § 17 ust. 1 regulaminu otrzymuje brzmienie:
„1. Słuchacz studiów podyplomowych zobowiązany jest do uczestnictwa w zajęciach dydaktycznych oraz zaliczenia przedmiotów określonych w programie kształcenia.”.

§ 2

1. Wprowadza się tekst jednolity Regulaminu studiów podyplomowych, uwzględniający zmiany określone w § 1, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i ma zastosowanie do studiów podyplomowych, które zostaną utworzone lub uruchomione po tym dniu.”

Nr 461 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu organizacyjnego studiów podyplomowych brzmiąca:

„§ 1

Senat uchwała Regulamin organizacyjny studiów podyplomowych, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia i ma zastosowanie do studiów podyplomowych, które zostaną utworzone lub uruchomione po tym dniu.
2. Traci moc uchwała nr 473 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie uchwalenia Regulaminu organizacyjnego studiów podyplomowych.”

Nr 462 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie przyjęcia warunków

i trybu rekrutacji na studia doktoranckie w roku akademickim 2015/2016. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Na studia doktoranckie może być przyjęta osoba, która posiada tytuł magistra lub równorzędny i spełnia warunki rekrutacji określone w niniejszej uchwale. Do studiowania na studiach doktoranckich może być dopuszczona osoba, która posiada kwalifikacje drugiego stopnia lub jest beneficjentem programu „Diamantowy Grant”.
2. Kandydaci na pierwszy rok studiów doktoranckich przyjmowani są na poszczególne studia doktoranckie w ramach limitów przyjęć, ustalonych przez Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego po zasięgnięciu opinii kierowników jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie.
3. Rekrutacja na studia doktoranckie odbywa się w drodze konkursu według szczegółowych zasad określonych w załącznikach do niniejszej uchwały na wniosek rad jednostek organizacyjnych prowadzących studia doktoranckie.
4. Cudzoziemcy mogą podejmować studia doktoranckie na zasadach określonych w art. 43 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym oraz przepisach wykonawczych, w szczególności w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 października 2006 r. w sprawie podejmowania i odbywania przez cudzoziemców studiów i szkoleń oraz ich uczestnictwa w badaniach naukowych i pracach rozwojowych (Dz. U. z 2006 r., nr 190, poz. 1406 z p. zm.).
5. W przypadku ukończenia studiów wyższych za granicą, gdy dyplom musi podlegać uznaniu w trybie nostryfikacji, wymagane jest zaświadczenie uprawnionej rady jednostki o uznaniu dyplomu za równoważny z polskim dyplomem ukończenia studiów wyższych i tytułem zawodowym według wzoru określonego w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie nostryfikacji dyplomów ukończenia studiów wyższych uzyskanych za granicą (Dz. U. z 2011 r., nr 196, poz. 1168).

§ 2

1. Postępowanie rekrutacyjne na studia doktoranckie przeprowadza komisja rekrutacyjna powołana przez kierownika jednostki organizacyjnej.
2. W skład komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzi: przewodniczący, kierownik studiów doktoranckich oraz nie mniej niż trzy osoby posiadające tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego.
3. Komisja rekrutacyjna podejmuje decyzję o przyjęciu kandydata na studia doktoranckie.
4. Od decyzji komisji rekrutacyjnej służy odwołanie, w terminie czternastu dni od daty doręczenia decyzji do rektora. Podstawą odwołania może być jedynie wskazanie naruszenia warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie. Decyzja rektora jest ostateczna.
5. Wyniki postępowania rekrutacyjnego na studia doktoranckie są jawne.

§ 3

1. Warunkiem przystąpienia do konkursu jest rejestracja kandydata na podstawie złożonego w terminie kompletu wymaganych dokumentów.

2. Wykaz wymaganych dokumentów, terminy ich składania, terminy rozmów i ogłoszenia wyników oraz limity przyjęć, zostaną określone zarządzeniami rektora i ogłoszone w terminie do 31 maja 2015 r.
3. Limit przyjęć, termin i miejsce składania dokumentów oraz termin i miejsce przeprowadzenia postępowania rekrutacyjnego podają do wiadomości publicznej kierownicy studiów doktoranckich na tablicach ogłoszeń w siedzibie i na stronach internetowych jednostki organizacyjnej oraz w środkach masowego przekazu w terminie do 30 czerwca 2015 r.

§ 4

Kandydatowi, legitymującemu się orzeczeniem powiatowego zespołu ds. orzekania o niepełnosprawności (dołączonym do kompletu składanych dokumentów wraz z zaświadczeniem lekarskim o braku przeciwwskazań do podjęcia określonych studiów doktoranckich), komisja rekrutacyjna może na jego wniosek dostosować sposób przeprowadzenia rozmowy kwalifikacyjnej (o ile jest przewidziana w szczegółowych zasadach rekrutacji) do rodzaju lub stopnia niepełnosprawności.

§ 5

1. Szczegółowe zasady rekrutacji na studia doktoranckie prowadzone na poszczególnych wydziałach określają załączniki do niniejszej uchwały:
 - 1) Załącznik nr 1 - Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
 - 2) Załącznik nr 2 - Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji,
 - 3) Załącznik nr 3 - Wydział Fizyki i Astronomii,
 - 4) Załącznik nr 4 - Wydział Humanistyczny,
 - 5) Załącznik nr 5 - Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
 - 6) Załącznik nr 6 - Wydział Mechaniczny,
 - 7) Załącznik nr 7 - Wydział Nauk Biologicznych,
 - 8) Załącznik nr 8 - Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu.
2. Jeśli w szczegółowych zasadach rekrutacji uwzględniony jest wynik ukończenia studiów wyższych, to:
 - 1) następującym wpisanym na dyplomach wynikiem ukończenia studiów odpowiadają oceny liczbowe W:
 - bardzo dobry, celujący - ocena W = 5,0,
 - dobry plus, ponad dobry - ocena W = 4,5,
 - dobry - ocena W = 4,0,
 - dostateczny plus, dość dobry - ocena W = 3,5,
 - dostateczny, zadowalający - ocena W = 3,0,
 - 2) odpowiadająca wpisanemu na dyplomie wynikowi ukończenia studiów ocena S w skali ocen innej niż stosowana na Uniwersytecie Zielonogórskim, przeliczana jest zgodnie z wzorem $W = 3 (S - m) / (M - m) + 2$, gdzie M - jest maksymalną, a m - minimalną oceną w skali stosowanej w innej uczelni.

§ 6

Studia doktoranckie mogą nie być uruchomione w przypadku, gdy liczba przyjętych jest mniejsza niż limit przyjęć.

§ 7

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia."

Nr 463 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej zmiany struktury organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ oraz zatwierdzenia Regulaminu organizacyjnego Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii UZ. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat wyraża pozytywną opinię w sprawie powołania w strukturze organizacyjnej Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego Sekcji Współpracy z Przemysłem.

§ 2

Wskutek zmiany określonej w § 1 struktura organizacyjna Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego przedstawia się następująco:

- 1) Sekretariat,
- 2) Sekcja Współpracy z Zagranicą,
- 3) Sekcja Kontaktów z Klientem,
- 4) Sekcja Współpracy z Przemysłem,
- 5) Sekcja Praw Własności Intelektualnej:
 - Rzecznik patentowy,
- 6) Realizacja Projektów Unijnych - B2E.

§ 3

Senat zatwierdza Regulamin organizacyjny Centrum Przedsiębiorczości i Transferu Technologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, uwzględniający zmiany określone w § 1 i § 2, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 4

Paragraf 1 uchwały wchodzi w życie z dniem jej podjęcia, a § 2 i § 3 uchwały wchodzi w życie z dniem 1 maja 2015 r."

Nr 464 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie opinii dotyczącej uchwalenia Regulaminu organizacyjnego Oficyny Wydawniczej

Nr 465 z dn. 29.04.2015 r. zmieniającą uchwałę nr 115 Senatu UZ z dn. 29.05.2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową UZ. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Zmienia się załącznik nr 1 do uchwały nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego - Zasady podziału środków finansowych na jednostki Uniwersytetu Zielonogórskiego realizujące zadania dydaktyczne - w sposób określony w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.
2. Wprowadza się załącznik nr 3 do uchwały nr 115 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. w sprawie przyjęcia Zasad zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego - wagi, współczynniki kosztochłonności i stała przeniesienia w Zasadach zarządzania gospodarką finansową Uniwersytetu Zielonogórskiego na rok 2015 - określony w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia."

Nr 466 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na dzierżawę nieruchomości gruntowej zabudowanej położonej w miejscowości Zielona Góra - Przylep. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na zawarcie umowy dzierżawy nieruchomości gruntowej będącej własnością Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra - Przylep, ul. 22 Lipca 6b i 6c, obejmującej działkę nr 11/11 zlokalizowaną w obrębie nr 0060 miasta Zielona Góra, o powierzchni 4 257 m², zabudowanej dwoma budynkami hotelowymi (mieszkalnymi), dla której prowadzona jest księga wieczysta ZG1E/00057667/3, o wartości rynkowej 2.333. 000,00 zł.

§ 2

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na obniżenie do kwoty 47.500 zł (netto) rocznej stawki czynszu dzierżawnego nieruchomości określonej w § 1, w stosunku do wartości określonej przez rzeczoznawcę majątkowego w styczniu 2015 r. i wynoszącej 64.524,72 zł (netto).

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 467 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej obniżenia ceny sprzedaży nieruchomości gruntowej niezabudowanej położonej przy ul. Prostej 8 w Zielonej Górze. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża pozytywną opinię dotyczącą obniżenia do kwoty 15.000,00 zł ceny sprzedaży nieruchomości gruntowej niezabudowanej, położonej w Zielonej Górze przy ul. Prostej 8, obejmującej działkę nr 13/5 o powierzchni 503 m², stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego, dla której prowadzona jest księga wieczysta nr ZG1E/000468886/4, o wartości rynkowej określonej w operacie szacunkowym z dnia 18 marca 2014 r. na kwotę 65.960,00 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 468 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej sprzedaży nieruchomości. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na sprzedaż:

- 1) nieruchomości gruntowej niezabudowanej będącej w użytkowaniu wieczystym Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra przy ul. Stanisława Wyspiańskiego, obejmującej niżej wymienione działki:

Numer działki	Obręb	Powierzchnia [m ²]	Nr księgi wieczystej	Wartość rynkowa
50/10	16	2214	ZG1E/00109538/0	280 000,00 zł
50/11	16	1407	ZG1E/00109540/7	200 000,00 zł
50/12	16	1621	ZG1E/00109541/4	230 000,00 zł
Razem:		5242	Razem:	710 000,00 zł

- 2) nieruchomości gruntowej niezabudowanej będącej w użytkowaniu wieczystym Uniwersytetu Zielonogórskiego, położonej w miejscowości Zielona Góra przy ul. Stanisława Wyspiańskiego, obręb 16, obejmującej działkę nr 50/16 o powierzchni 13 045 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta nr ZG1E/00109536/6, o wartości rynkowej 841 000,00 zł;

- 3) nieruchomości niezabudowanej zlokalizowanej w obrębie nr 16 miasta Zielona Góra przy ul. Stanisława Wyspiańskiego, stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego obejmującej działkę nr 50/3 o powierzchni 6 890 m², dla której prowadzona jest księga wieczysta nr ZG1E/00109537/3, o wartości rynkowej 523 000,00 zł.

2. Łączna powierzchnia gruntu przeznaczonego do sprzedaży wynosi 25 177 m² o wartości rynkowej 2 074 000,00 zł.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.”

Nr 469 z dn. 29.04.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na użyczenie nieruchomości. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do używania Miastu Zielona Góra - w drodze umowy użyczenia - stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego części nieruchomości budynkowej o powierzchni 990,02 m² stanowiącej Inkubator Technologiczny Parku Naukowo-Technologicznego.
2. Inkubator Technologiczny znajduje się w budynku Centrum Innowacji „Technologie dla Zdrowia Człowieka” Parku Naukowo-Technologicznego o powierzchni 1 619,78 m², zlokalizowanym na nieruchomości gruntowej, obejmującej działkę o numerze ewidencyjnym 15/48, położonej w obrębie 0010 w Nowym Kisielinie, o powierzchni 8 611 m², dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E//00061820/5.
3. Wartość przedmiotu użyczenia, o którym mowa w ust. 1 - roczny dochód operacyjny netto - wynosi 256.993 zł.

§ 2

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.
2. Traci moc uchwała nr 352 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 października 2014 r. w sprawie wyrażenia zgody na użyczenie nieruchomości.”

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na nadzwyczajnym posiedzeniu w dniu 13 maja 2015 r. podjął uchwałę

Nr 470 z dn. 13.05.2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na użyczenie nieruchomości, wyposażenia i aparatury oraz przekazanie do nieodpłatnego korzystania wartości niematerialnych i prawnych spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”. Podjęta uchwała brzmi:

„§ 1

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do używania **Miastu Zielona Góra** - w drodze umowy użyczenia - stanowiącej własność Uniwersytetu Zielonogórskiego części nieruchomości budynkowej o powierzchni 990,02 m² stanowiącej Inkubator Technologiczny Parku Naukowo-Technologicznego.
 2. Inkubator Technologiczny znajduje się w budynku Centrum Innowacji „Technologie dla Zdrowia Człowieka” Parku Naukowo-Technologicznego o powierzchni 1 910,14 m², zlokalizowanym na nieruchomości gruntowej, obejmującej działkę o numerze ewidencyjnym 15/48, położonej w obrębie 0010 w Nowym Kisielinie, o powierzchni 8 611 m², dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E//00061820/5.
 3. Wartość przedmiotu użyczenia, o którym mowa w ust. 1 - roczny dochód operacyjny netto - wynosi 289.415 zł.
- § 2

1. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do używania **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”** z siedzibą przy ul. Licealnej 9 w Zielonej Górze - w drodze umowy użyczenia - stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego nieruchomości:
 - a) nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, obejmującej działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 15/5 o powierzchni 16 500 m², dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E/00048921/6, zabudowanej budynkiem Centrum Logistycznego Parku Naukowo-Technologicznego i Platformy na rzecz Nauki i Gospodarki o powierzchni użytkowej 1019,67 m² wraz z infrastrukturą techniczną przynależną do budynku umożliwiającą jego prawidłowe funkcjonowanie, o wartości rynkowej 748.000 zł, roczny dochód operacyjny netto 102.702 zł,
 - b) nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, obejmującej działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 15/45 o powierzchni 11 284 m², dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E/00061820/5, zabudowanej budynkiem Centrum Budownictwa Zrównoważonego i Energii o powierzchni użytkowej 2 525,4 m² wraz z infrastrukturą techniczną przynależną do budynku umożliwiającą jego prawidłowe funkcjonowanie, o wartości rynkowej 2.795.000 zł, roczny dochód operacyjny netto 379.898 zł,
 - c) nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, obejmującej działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 15/48 o powierzchni 8 611 m² oraz działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 27/8 o powierzchni 260 m², dla których prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E/00061820/5, zabudowanej budynkiem

Centrum Innowacji - „Technologie dla Zdrowia Człowieka” o powierzchni użytkowej 2 343,67 m² wraz z infrastrukturą techniczną przynależną do budynku umożliwiającą jego prawidłowe funkcjonowanie (z wyłączeniem pomieszczeń Inkubatora Technologicznego o powierzchni 990,02 m², określonego w § 1 niniejszej uchwały), o wartości rynkowej 4.109.000 zł; roczny dochód operacyjny netto 558.396 zł, w tym:

- Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego Sp. z o.o. - 268.981 zł netto,
 - Inkubator Technologiczny - 289.415 zł netto,
- d) nieruchomości gruntowej położonej w Nowym Kisielinie, obejmującej działkę oznaczoną w operacie ewidencji gruntów numerem działki 15/51 o powierzchni 6 700 m², dla której prowadzona jest w Sądzie Rejonowym w Zielonej Górze księga wieczysta nr ZG1E/00061820/5, zabudowanej budynkiem Centrum Technologii Informatycznych o powierzchni użytkowej 1074,43 m² wraz z infrastrukturą techniczną przynależną do budynku umożliwiającą jego prawidłowe funkcjonowanie, o wartości rynkowej 2.302.000 zł, roczny dochód operacyjny netto 312.879 zł.

2. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do używania **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”** z siedzibą przy ul. Licealnej 9 w Zielonej Górze - w drodze umowy użyczenia - stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego:
 - 1) wyposażenia o wartości: 1.280.061,49 zł, zgodnie z załącznikiem nr 1 do niniejszej uchwały,
 - 2) aparatury o wartości: 16.343.874,11 zł, zgodnie z załącznikiem nr 2 do niniejszej uchwały.
3. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wyraża zgodę na przekazanie do nieodpłatnego korzystania **spółce z ograniczoną odpowiedzialnością „Park Naukowo-Technologiczny Uniwersytetu Zielonogórskiego”** z siedzibą przy ul. Licealnej 9 w Zielonej Górze stanowiących własność Uniwersytetu Zielonogórskiego wartości niematerialnych i prawnych o wartości: 1.850.746,23 zł, zgodnie z załącznikiem nr 3 do niniejszej uchwały.

§ 3

1. Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.
2. Traci moc uchwała Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego nr 469 z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wyrażenia zgody na użyczenie nieruchomości.”

Robert Korneluk
Biuro Prawne

MEDYCINA NA UZ

Ewa Sapeńko

Minister zdrowia, Bartosz Arłukowicz osobiście poinformował 21 maja 2015 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego i zgromadzonych gości o pozytywnej opinii ministerstwa w sprawie powołania na Uniwersytecie Zielonogórskim kierunku *lekarskiego*. Niemal jednocześnie na UZ dotarła decyzja ministra nauki i szkolnictwa wyższego prof. Leny

Górze, gdzie aktualnie trwają prace nad przekształceniem go w szpital kliniczny.

KALENDARIUM

utworzenia kierunku *lekarskiego* na Uniwersytecie Zielonogórskim:

7 lutego 2012 r. - Sejmik Województwa Lubuskiego przyjął uchwałę w sprawie dokonania zmian w Wieloletniej Prognozie Finansowej Województwa Lubuskiego na lata

MINISTER ZDROWIA BARTOSZ ARŁUKOWICZ INFORMUJE O ZGODZIE MNiSW NA URUCHOMIENIE KIERUNKU LEKARSKIEGO NA UZ

Kolarskiej-Bobińskiej o przyznaniu Wydziałowi Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego uprawnień do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym na kierunku *lekarskim*. Decyzja została wydana 19 maja br.

W uroczystym posiedzeniu Senatu uczestniczyli ci, którzy od wielu lat zabiegali o utworzenie kierunku *lekarskiego* na naszym Uniwersytecie, m.in. Waldemar Sługocki - sekretarz stanu w ministerstwie infrastruktury i rozwoju, poseł Bożenna Bukiewicz, wojewoda lubuski Katarzyna Osos, marszałek województwa lubuskiego Elżbieta Anna Polak, prezydent miasta Janusz Kubicki i oczywiście przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Kierunek *lekarski* został powołany w ramach Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Pierwszy nabór na rok akademicki 2015/2016 już się rozpoczął. Planowana liczba studentów na studiach stacjonarnych - 60 (limity przyznaje Ministerstwo Zdrowia).

1 października br. na UZ zostanie uruchomiony 12. wydział - Wydział Nauk o Zdrowiu, gdzie swoje miejsce poza kierunkiem *lekarskim*, znajdzie także *pielęgniarstwo* i *wychowanie fizyczne*. Będzie to więc wydział liczący od samego początku 660 studentów. Aktualnie trwają prace nad strukturą Wydziału.

Na pierwszym roku zajęcia prowadzone będą w salach Wydziału Nauk Biologicznych, Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ i w zielonogórskim szpitalu. Natomiast zajęcia praktyczne z przedmiotów klinicznych na starszych latach prowadzone będą w szpitalu w Zielonej

2012-2024 - na utworzenie kierunku *lekarskiego* na Uniwersytecie Zielonogórskim zarezerwowano 6 mln zł.

22 lutego 2012 r. - podpisanie porozumień o współpracy pomiędzy miastem Zielona Góra i województwem lubuskim a Uniwersytecie Zielonogórskim w zakresie kształcenia na kierunku *lekarskim* na UZ

19 maja 2014 r. - porozumienie pomiędzy Uniwersytecie Zielonogórskim a Szpitalem Wojewódzkim w Zielonej Górze o współpracy w zakresie kształcenia na kierunku *lekarskim*

28 maja 2014 r. - pozytywna opinia Senatu UZ o utworzeniu kierunku

22 lipca 2014 r. - UZ złożył wniosek do Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego

22 listopada 2014 r. - pozytywna opinia Polskiej Komisji Akredytacyjnej w sprawie utworzenia kierunku *lekarskiego* na Uniwersytecie Zielonogórskim

19 maja 2015 r. - decyzja MNiSW o przyznaniu Wydziałowi Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego uprawnień do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym na kierunku *lekarskim*

czerwiec 2015 r. - pierwsza rekrutacja!

KADRA NAUKOWA

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego w sprawie warunków prowadzenia studiów na określonym kierunku i poziomie kształcenia należy spełnić określone wymogi kadrowe. Minimum kadrowe na kierunku *lekarskim* to: 6 samodzielnych nauczycieli akademickich

kich (profesor lub doktor habilitowany nauk medycznych) i 8 pracowników ze stopniem doktora. Część kadry jest już zatrudniona na Uniwersytecie Zielonogórskim - prowadzimy kierunki medyczne: pielęgniarstwo, inżynierię biomedyczną i fizykę medyczną. Poza tym dużym wsparciem, zwłaszcza na pierwszych latach kształcenia przedklinicznego, będzie kadra Wydziału Nauk Biologicznych. Kadra do kształcenia klinicznego będzie zatrudniana sukcesywnie. Pracownicy naukowcy już składali deklaracje zatrudnienia na Uniwersytecie Zielonogórskim, jako podstawowym miejscu pracy.

BAZA DYDAKTYCZNA

Baza dydaktyczna na potrzeby kształcenia na kierunku lekarskim jest już w końcowej fazie przygotowań. Najważniejszą część tej bazy stanowią realizowane inwestycje zlokalizowane na terenie Szpitala Wojewódzkiego w Zielonej Górze (w przyszłości szpitala klinicznego): Zakład Patomorfologii, Anatomii, Ośrodek Nauk Podstawowych oraz Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej i Pracownia Badań Mikrobiologicznych. Koszt tej inwestycji wynosi 21,3 mln zł, z czego dofinansowanie w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego to 18 mln zł. Projekt zakłada też przebudowę układu komunikacyjnego lecznicy, stworzy 52 nowe miejsca parkingowe dla studentów i pracowników naukowych kierunku lekarskiego. Konsekwencją przebudowy parkingów i utworzenia nowych miejsc parkingowych i uzupełnieniem zagospodarowania terenu jest przebudowa i budowa chodników, drogi wewnętrznej, budowa pochylni dla osób niepełnosprawnych, oświetlenia terenu, którego obecnie brakuje. Ponadto szpital będzie mógł skorzystać także ze środków w nowej perspektywie, ponieważ znajdują się tam pieniądze na projekty związane z ochroną zdrowia, szczególnie na zakup wyspecjalizowanego sprzętu.

Dodatkowo na potrzeby prowadzenia przedmiotów klinicznych realizowana jest inwestycja obejmująca dostosowanie infrastruktury Wielospecjalistycznego Szpitala Wojewódzkiego w Gorzowie Wlkp. sp. z o.o. do potrzeb szkolenia studentów kierunków medycznych (koszt inwestycji wynosi 8,6 mln zł).

W fazie realizacji znajduje się projekt Uniwersytetu Zielonogórskiego „Przygotowanie infrastruktury Uniwersytetu Zielonogórskiego pod potrzeby nowych kierunków kształcenia” dotyczący m.in. doposażenia Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz Wydziału Nauk Biologicznych w infrastrukturę naukowo-dydaktyczną niezbędną do prowadzenia kształcenia na kierunku lekarskim (koszt projektu wynosi 12,7 mln zł, z czego 3,8 mln zł to koszty infrastruktury pod kierunek lekarski; dofinansowanie LRPO - 3,2 mln zł).

ZASADY REKRUTACJI

Na studia zostaną przyjęci w ramach limitu miejsc kandydaci, którzy spełnili wszystkie wymagania rekrutacyjne i uzyskali największą liczbę punktów. Wspólna lista rankingowa utworzona będzie dla kandydatów z „nową” i „starą” maturą na podstawie wyników egzaminów z przedmiotów objętych zasadami rekrutacji. Liczba punktów do listy rankingowej wyliczona będzie jako średnia ważona liczby punktów odpowiadających wynikom egzaminu maturalnego z biologii i chemii na poziomie rozszerzonym.

Kandydaci ze starą maturą będą zdawali egzamin z tych dwóch przedmiotów.

W przypadku osiągnięcia przez kandydatów jednakowej łącznej liczby punktów stosowane będzie kryterium dodatkowe, którym będzie liczba uzyskanych punktów (podstawianych do wzoru) z przedmiotu biologia.

PREZES NBP NA UZ

Ewa Tworowska-Chwalibóg

Biurowo Promocji

W czwartek 11 czerwca 2015 r. Uniwersytet Zielonogórski odwiedził prezes Narodowego Banku Polskiego, prof. dr hab. Marek Belka. Najpierw spotkał się JM. Rektorem UZ prof. Tadeuszem Kuczyńskim, któremu towarzyszyli prorektorzy: d/s jakości kształcenia - prof. Magdalena Graczyk oraz d/s studenckich - prof. Wojciech Strzyżewski. W rozmowie uczestniczył także dyrektor Oddziału Okręgowego NBP w Zielonej Górze Zbigniew Hałaj. Prof. T. Kuczyński opowiedział o specyfice zielonogórskiej uczelni, funkcjonujących na niej Wydziałach oraz o najbliższych planach rozwoju UZ.

Następnie prof. M. Belka wraz z towarzyszącymi mu osobami udał się do auli przy ul. Podgórznej, gdzie miał wygłosić wykład zatytułowany *Doświadczenia i wyzwania integracji europejskiej*. Poinformował jednak wypełnioną po brzegi salę (wiele osób stało), że ta prezentacja będzie dostępna dla zainteresowanych w dziekanacie Wydziału Ekonomii i Zarządzania. Zaproponował natomiast, by porozmawiać

o strefie euro. *Jesteście Państwo na wysuniętym odcinku* - powiedział prof. M. Belka - *za „rogami” rozpościera się strefa euro, a obecnie mówiąc o gospodarce europejskiej, słyszymy też informację, że w strefie euro panuje kryzys. Dotyka on także euro - wspólnej waluty.*

Polska jest silnie związana z gospodarką europejską, ponieważ ponad 80 proc. naszego eksportu trafia do krajów Unii Europejskiej, z czego 2/3 do strefy euro. W 2003 r. podczas referendum dotyczącego naszej ewentualnej akcesji do Unii zobowiązaliśmy się także wstąpić do strefy euro (choć to wymaga zmiany naszej Konstytucji). Moment wejścia możemy przekładać w czasie. Obecnie polscy ekonomiści są dużo bardziej sceptycznie nastawieni do kwestii wejścia naszego kraju do strefy euro. Niektóre państwa, będąc członkami UE, jak na przykład Dania i Wielka Brytania, dzięki uzyskaniu w 1993 r. klauzuli „opt-out” do Traktatu z Maastricht, nie weszły do strefy euro.

Skąd w ogóle wzięło się euro?

Ostateczna decyzja o utworzeniu wspólnej waluty Unii Europejskiej zapadła w ramach traktatu z Maastricht, który powoływał do życia unię gospodarczą i walutową.

1 stycznia 1999 roku euro zostało wprowadzone w formie transakcji bezgotówkowych, a 1 stycznia 2002 r. w formie gotówkowej w 11 krajach członkowskich UE. (Później do strefy euro dołączyło 8 kolejnych państw - członków UE oraz 3 nie będących członkami Unii - Monaco, San Marino i Watykan - dopisek et). Unia gospodarcza i walutowa miała służyć budowie wspólnego rynku, dóbr i usług, znoszeniu ograniczeń w dostawach, kreowaniu wspólnego rynku pracy i możliwości swobodnego przemieszczania się.

W latach 80. XX w. nastąpiły gwałtowne ruchy na narodowych rynkach walutowych poszczególnych krajów europejskich. To nie był łatwy czas dla międzynarodowego handlu, który stawał się irytujący i kosztowny. (Waluty poszczególnych krajów ulegały dewaluacji i stale trzeba było przeliczać je względem siebie.) Dlatego pomyślano o jednej, wspólnej walucie, która nie ulegałaby tak częstym zmianom kursu.

Kiedy taka sytuacja może wchodzić w grę, by obszar gospodarczy miał wspólną walutę? Prof. M. Belka jako przykład podał USA i Indie. W obu tych państwach funkcjonuje po kilkadziesiąt stanów, które mają różne: prawo, systemy szkolnictwa, systemy ochrony zdrowia, ale mają unię walutową. Dlatego silniejsze finansowo stany pomagają stanom słabszym ekonomicznie. Jednak należy pamiętać o tym, że za unię walutową stoi państwo. W przypadku Unii Europejskiej jest inaczej. To unia różnych państw. Dlatego kiedy w 1999 r. wprowadzono euro jego pierwszymi beneficjentami były duże korporacje. One zyskały najwięcej i finansowo bardzo się wzmocniły.

W 2008 r. pojawił się kryzys gospodarczy i unia walutowa w Europie zaczęła trzeszczeć w szwach. Tymczasem w traktatach europejskich jest zapis, że nie można pomagać państwom, które mają kłopoty gospodarcze. Tymczasem kryzys zaczął pukać do Grecji, Portugalii, Irlandii, Hiszpanii, Słowenii. Dlatego należało stworzyć „straż pożarną”, ratującą słabszych. Natychmiast pojawiło się pytanie, czy społeczeństwa będą się godzić na to, by pomagać słabszym? Pewnie tak, ale pod pewnymi warunkami, jak np. ostre cięcia w gospodarce, które będą wprowadzone tylko na jakiś określony czas.

Wbrew temu co się słyszy w mediach, Europa pomaga Grecji. Pojawiła się solidarność ze słabszymi. Irlandia poradziła sobie z kryzysem. W ciągu jednego roku wewnętrzna konsumpcja została tam obniżona o 20 proc. Dzięki temu Irlandia wyszła na prostą. Bardziej drastycznym przykładem jest Łotwa, gdzie w ciągu jednego roku wewnętrzna konsumpcja została obniżona o 40 proc.! To jednak pomogło. Pomimo tych pozytywnych przykładów wśród ekonomistów pojawia się pytanie czy strefa euro jest przygotowana na sytuację, gdy jakiś kraj będzie stale odstawał od pozostałych i będzie dużo słabszy ekonomicznie. Postawiono wręcz pytanie - czy można Grecję wyprosić ze strefy euro? No nie, takiej możliwości nie ma. Dzięki jakim gałęziom przemysłu Grecja może odbudować swoją siłę ekonomiczną? Głównym atutem Grecji jest turystyka, następnym rolnictwo, kolejnym armatorzy. Mimo wszystko Grecja nie jest wielkim eksporterem swoich towarów i dóbr. Czy podźwignie się z kryzysu? Czy pozostanie w strefie euro? Dzisiaj nikt nie zna odpowiedzi na te pytania.

Głównym powodem przyjazdu prof. M. Belki na UZ było zakończenie VI edycji studiów podyplomowych *Mechanizmy funkcjonowania strefy euro* realizowanych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania UZ, a dofinansowanych przez

Narodowy Bank Polski. Dotychczas te studia ukończyło 366 absolwentów. Za ubiegłoroczną edycję studiów podyplomowych *Mechanizmy funkcjonowania strefy euro* Uniwersytet Zielonogórski otrzymał od Monitora Rynkowego (dodatek do Dziennika Gazety Prawnej) tytuł EuroSYMBOL Nowoczesnego Kształcenia 2014. Dlatego bezpośrednio po wykładzie prof. Marek Belka wręczył dyplomy ukończenia studiów podyplomowych 5 wyróżniającym się absolwentom. Byli to: Anna Czerwińska, Karolina Gębska, Anna Raginia, Łukasz Augustowski i Jarosław Rodziejewicz.

PROF. DR HAB. MAREK BELKA, PREZES NARODOWEGO BANKU POLSKIEGO PODCZAS WYKŁADU W AULI NA UNIWERSYTECIE ZIELONOGÓRSKIM

WYKŁAD PREZESA NBP CIESZYŁ SIĘ OLBRYMIM POWODNIEM WŚRÓD STUDENTÓW I NAUCZYCIELI AKADEMICKICH UZ. AULA MIAŁA „NADKOMPLET” GOŚCI

PROF. M. BELKA WRĘCZYŁ DYPLOMY UKOŃCZENIA STUDIÓW PODYPLOMOWYCH 5 WYRÓŻNIAJĄCYM SIĘ ABSOLWENTOM. BYLI TO: ANNA CZERWIŃSKA, KAROLINA GĘBSKA, ANNA RAGINIA, ŁUKASZ AUGUSTOWSKI I JAROSŁAW RODZIEWICZ

PROF. M. BELKA W OTOCZENIU ABSOLWENTÓW STUDIÓW PODYPLOMOWYCH

JUBILEUSZ PROFESORA ANTONIEGO MATYSIAKA

1 czerwca 2015 r. w siedzibie Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ odbyła się otwarta Rada Instytutu Budownictwa zorganizowana z okazji Jubileuszu 90-lecia urodzin **Profesora Antoniego Matysiaka**.

Niezwykłą uroczystość otworzył, witając jednocześnie wszystkich licznie zebranych gości, dr hab. inż. Wojciech Eckert, prof. UZ - dyrektor Instytutu Budownictwa.

Następnie głos zabrał rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, składając Dostojnemu Jubilatowi gorące życzenia dobrego zdrowia i serdeczne podziękowania za całokształt długoletniej współpracy w ramach Wydziału i Uczelni.

Kolejne życzenia złożył dziekan Wydziału dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ, który jednocześnie odczytał adres, jaki został przesłany na Jego ręce w związku z Jubileuszem prof. Antoniego Matysiaka od przewodniczącego Sekcji Konstrukcji Metalowych Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, prof. dr hab. inż. Mariana Giżejowskiego, który jednocześnie jest profesorem na Wydziale Inżynierii Lądowej Politechniki Warszawskiej. Profesor M. Giżejowski podkreślił, że Jubilat jest niekwestionowanym w Polsce specjalistą w zakresie projektowania stalowych estakad podsuwnicowych, a zrealizowane i istniejące projekty budzą podziw i stanowią dowód wszechstronnej wiedzy inżynierskiej Pana Profesora. W imieniu prezydenta miasta Zielona Góra, Janusza Kubickiego, życzenia wszelkiej pomyślności złożył Szanownemu Jubilatowi z-ca prezydenta - Krzysztof Kaliszuk, który jest absolwentem naszego Wydziału i był studentem Profesora.

Wyrazy wdzięczności za współpracę i jak najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności padły z ust posła na Sejm RP - Witolda Czarneckiego, który przez długi okres czasu współpracował z Profesorem w jednym Zakładzie Konstrukcji Budowlanych na UZ.

Również serdeczne życzenia zostały przekazane przez władze dziekańskie Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy, gdzie Profesor pracował w latach 1972-1982. Życzenia złożyli również: dyrektor Instytutu Inżynierii Środowiska UZ, prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzak, delegacja Zakładu Konstrukcji Budowlanych Instytutu Budownictwa UZ z prof. dr hab. inż. Piotrem Alawdinem, a także profesorowie: Tadeusz Biliński i Kazimierz Bącal - obaj pełnili kiedyś funkcje rektorów naszej uczelni.

Prezentację sylwetki Profesora, w tym Jego dzieciństwo, czas wojny i późniejszej edukacji, wspaniałą Rodzinę oraz liczne osiągnięcia zawodowe, organizacyjne i naukowe, przedstawiła dr inż. Elżbieta Grochowska. Prezentacja była

ilustrowana licznymi wzruszającymi fotografiami, zwłaszcza przedstawiającymi Profesora na łonie Rodziny wraz ze swą małżonką oraz ukochanymi, córką i wnuczką. Zresztą obie Panie, córka Iwona i wnuczka Małgorzata były obecne na jubileuszowej uroczystości.

Zaś prezenterka, Ela Grochowska również była studentką Profesora, u Niego pisała pracę magisterską i pod Jego okiem obroniła rozprawę doktorską.

Poniżej pozwolę sobie przytoczyć fragmenty z prezentacji koleżanki Eli Grochowskiej, które przybliżą nam postać Profesora:

Profesor Antoni Matysiak i jego siostra bliźniaczka Anieła pojawili się na świecie jako dwójka najstarszych dzieci w wielodzietnej rodzinie zamieszkałej w powiecie poznańskim (28 maj 1925 r.).

Mały Antoni uczęszczał do wiejskiej czteroklasowej szkoły podstawowej, oddalonej o 2 kilometry od miejsca zamieszkania. W okresie tym, poza systematyczną nauką, pilnie czytał. Przeczytał wszystkie książki jakie były dostępne w szkole. Ucząc się, pomagał równocześnie rodzicom, wykonując fizyczne prace w gospodarstwie rolnym prowadzonym przez rodziców.

W 1939 r., po opanowaniu Polski przez Niemców, jako czternastolatek - podobnie jak i inne dzieci - zmuszony został na równi z dorosłymi do ciężkiej, fizycznej pracy na roli w dużym gospodarstwie rolnym. Często była to praca ponad siły. W okresie letnim trwała codziennie od godziny 6 rano do godziny 21 wieczorem. Pracowano wielokrotnie również w niedzielę. Zimą praca kończyła się o godzinie 15. Z tego to względu nikt nie delectował się piękną letnią porą roku, a wszyscy oczekiwali krótkich dni zimy. Mimo zmęczenia, po ciężkiej fizycznej pracy, w długie zimowe wieczory dorastający Antoni mógł wreszcie znaleźć czas na czytanie ukochanych książek, których zdobycie niestety nie było wtedy łatwe. Szczęśliwym zrządzeniem losu zawsze jakoś udawało mu się dotrzeć do książek i to także do takich, które obowiązywać będą w jego późniejszej edukacji.

Po zakończeniu wojny Antoni natychmiast przystąpił do kontynuowania nauki i jako eksternista zdał egzamin z zakresu 7 klasy szkoły podstawowej. Jeszcze tego samego - 1945 r. - zgłosił się na egzamin wstępny do Gimnazjum i Liceum Pedagogicznego w Poznaniu, do którego został przyjęty. Na egzamin do odległego o 25 km Poznania dotarł rowerem i przez pierwsze 2 miesiące nauki

codziennie przemierzał tę odległość na rowerze. Bezpośrednio po wojnie nauka w jednej klasie trwała pół roku. W roku kalendarzowym kończyło się zatem 2 klasy. Po ukończeniu 4 klas gimnazjum i 2 klas liceum, po 3 latach nauki otrzymywało się świadectwo maturalne. Antoni po ukończeniu drugiej klasy Gimnazjum i Liceum Pedagogicznego przeniósł się do ogólnokształcącego Gimnazjum i Liceum im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu.

Do wojska nie został powołany, bowiem nauka w szkole średniej, jak i później w uczelni wyższej, zwalniała go od służby wojskowej.

Studia wyższe Antoni rozpoczął w 1948 r. w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Szczecinie, na Wydziale Budownictwa, w specjalności komunikacyjnej. Po 3,5 rocznych studiach otrzymał stopień zawodowy Inżynier Komunikacji. Bezpośrednio po uzyskaniu dyplomu inżyniera, w 1952 r. rozpoczął studia magisterskie w Politechnice Gdańskiej w specjalności konstrukcje budowlane. Politechnikę Gdańską ukończył w 1954 r.

Zaraz po studiach, z obowiązującego wówczas nakazu pracy, otrzymał skierowanie i został zatrudniony w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Poznaniu (później przemianowanej na Politechnikę Poznańską). Był to szczęśliwy dla inżynierów okres, bowiem w Poznaniu było podówczas duże zapotrzebowanie na inżynierską wiedzę i umiejętności. Pracy było co niemiara, zatem będąc pracownikiem poznańskiej uczelni mógł równocześnie podjąć zawodową działalność inżynierską. Rozpoczął ją w 1954 r. na stanowisku projektanta w Biurze Projektów Przemysłu Papierniczego. Po 2 latach przeniósł się do Biura Projektowania i Wykonywania Zakładów Przemysłu Metalowego i Elektrycznego. W obu poznańskich instytucjach - w uczelni i w biurze projektów - pracował do końca 1972 r.

Pracując jako projektant, Profesor Antoni Matysiak osiągnął znaczące sukcesy inżynierskie i uzyskał wysoką pozycję w poznańskim środowisku inżynierskim. Wymienić można choćby tylko niektóre, z dużej liczby zaprojektowanych przez Profesora konstrukcji zrealizowanych obiektów, a w tym między innymi: hale przemysłowe, estakady dla przemysłu, budynki administracyjno-socjalne, budynki mieszkalne, wielokondygnacyjne budynki administracyjne, fundamenty pod różnego rodzaju maszyny i urządzenia. A oto wybrane przykłady:

—Hala montażu silników okrętowych wyposażona w 2

suwnice o nośności 500 kN każda, pracujące na wysokości 17,00 m i 8 suwnic konsolowych o nośności 60 kN każda pracujących na wysięgu 12,00 m.

—Lekkie stalowe konstrukcje hal dla przemysłu terenowego (patent Nr 35374).

—Prefabrykowane żelbetowe hale o siatce słupów 12x12 m, dla przemysłu terenowego (wybudowano 30 obiektów).

FOT. OD AUTORA

—Projekt hali o rozpiętości 3x70 00 m z dachem wiszącym (patent Nr 72255). Inwestycję skreślono z powodu braku funduszy, po wykonaniu projektu.

—Fundament stanowiska badawczego, przeznaczony do badania obciążeń dynamicznych taboru kolejowego, szczególnie wózków wagonów. Fundament o wymiarach w rzucie wynoszących 7,00x15,00m jest zawieszony i oparty na sprężynach. (jedyna taka budowla w kraju, patent Nr 1322).

Swoje osiągnięcia inżynierskie Profesor wykorzystał w działalności naukowej. Opublikował zrealizowane przez siebie rozwiązania konstrukcyjne wraz z odpowiednimi analizami. Korzystając ze zdobytego doświadczenia inżynierskiego samodzielnie opracował własny temat pracy doktorskiej, zaprojektował stanowisko badawcze i wykonał badania doświadczalne. Wynikiem takich działań było otrzymanie stopnia naukowego doktora i patentu (Nr 42336).

Z przyczyn osobistych związanych z pracą żony (artystka, śpiewaczka operowa) Profesor w 1972 r. zatrudnił się w Akademii Techniczno-Rolniczej w Bydgoszczy. Objął tam funkcję dziekana Wydziału Budownictwa. Podejmując to stanowisko, a będąc świadom ogromu obowiązków, które z nim są związane, zakończył swoją zawodową działalność w Poznaniu.

Dziekanem został w początkowej fazie istnienia Wydziału. Na barkach Profesora spoczęła zatem odpowiedzialność za jego organizację i rozwój. Profesor wykazał się wybitnymi umiejętnościami logistycznymi i po 10 latach pełnienia służby dziekańskiej doprowadził Wydział do pełni rozkwitu. Mimo wielu obowiązków zawodowych nie zabrakło Profesorowi także energii na inne działania. Społecznie pełnił w tym czasie również funkcję prezesa dużego ogrodu działkowego.

Jak to często bywa, człowiek planuje, jednak los pisze scenariusz życia daleki od wszelkich zamierzeń. Niezależnie zatem od wcześniejszych planów, Profesor

w 1982 r. został zatrudniony w ówczesnej Wyższej Szkole Inżynierskiej w Zielonej Górze - obecnie Uniwersytecie Zielonogórskim - na Wydziale Budownictwa. Przez wiele lat pełnił tu funkcje kierownika zakładu, kierownika katedry i dyrektora Instytutu.

Przez jedną kadencję był przewodniczącym Związku Nauczycielstwa Polskiego - Nauka. Przez 6 kadencji był przewodniczącym Polskiego Towarzystwa Mechaniki Teoretycznej i Stosowanej. Był też prezesem (spotecznie - bez wynagrodzenia) budowy „Osiedla Profesorskiego” w Raculi. Obecnie jest przewodniczącym Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Oddziale Zielonogórskim.

Profesor Antoni Matysiak ma wnuczkę Małgorzatę i jest ojcem córki Iwony, która niedawno z rąk Prezydenta RP także otrzymała tytuł profesora. Mimo, iż ukończyła studia techniczne nie poszła w ślady swojego ojca. Podąża zawodową ścieżką wskazaną jej przez inną tradycję ro-

dzinną. Zawsze jednak kieruje się zasadami logicznego uporządkowania świata, których postrzegania i prze-strzegania nauczył ją ojciec będący dla niej wzorcem.

Profesor Antoni Matysiak, z ogromnym wzruszeniem w głosie podziękował wszystkim obecnym za pamięć, życzenia i okazaną serdeczność w dniu tak ważnym w życiu człowieka, jakim jest jubileusz 90-lecia urodzin. Uroczyste posiedzenie Rady Instytutu Budownictwa UZ zakończyło się skromnym poczęstunkiem.

Nam również wypada jeszcze raz pogratulować Szanownemu Panu Profesorowi tak wspaniałego Jubileuszu i życzyć mu przede wszystkim dobrego zdrowia oraz wielu nowych znaczących osiągnięć na niwie naukowej i dydaktycznej. A za profesorem Marianem Giżejowskim zawołajmy *Ad multos annos! Plurimos annos!*

Marek Dankowski

MINISTER ŚRODOWISKA DOCENIŁ NAUKOWCÓW Z UZ

9 czerwca br. w pensjonacie Stoneczko w Sławie odbyła się konferencja z okazji Światowego Dnia Ochrony Środowiska (5 czerwca). Zorganizował ją Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Zielonej Górze oraz samorząd miasta i gminy Sława. Wśród gości konferencji znaleźli się: poseł na Sejm RP Marek Ast, sekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury i Rozwoju dr hab. Waldemar Ślugoński, oraz Wicewojewoda Lubuski Jan Świrepo. Podczas konferencji wręczono odznaczenia osobom zasłużonym w pracy na rzecz ochrony środowiska.

Miło nam donieść, że wśród nich znalazło się dwoje naukowców z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Odznaki Honorowe Ministra Środowiska „Za zasługi dla ochrony środowiska i gospodarki wodnej” otrzymali: dr inż. Teresa Nowak z Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ oraz prof. dr hab. Leszek Jerzak dziekan Wydziału Nauk Biologicznych UZ.

et

NA PIERWSZYM PLANIE PROF. L. JERZAK ODBIERA GRATULACJE OD WICEWOJEWODY LUBUSKIEGO JANA ŚWIREPO. W TLE DR INŻ. TERESIE NOWAK WINSZUJE SEKRETARZ STANU W MINISTERSTWIE INFRASTRUKTURY I ROZWOJU DR HAB. WALDEMAR ŚLUGOŃSKI. (FOTOGRAFIĘ OTRZYMALIŚMY DZIĘKI UPRIJEJMOŚCI WIOŚ)

UNIwersytet Zielonogórski Wyróżniony przez WFOŚiGW

W piątek, 12 czerwca br. z okazji Światowego Dnia Ochrony Środowiska Naturalnego w parku okalającym siedzibę Radia „Zachód” w Zielonej Górze, odbył się festyn ekologiczny „Chronimy środowisko”. Podczas jego trwania wręczono nagrody, którymi w tym roku Zarząd Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Zielonej Górze wyróżnił instytucje najbardziej zaangażowane w rozwijanie edukacji ekologicznej młodego pokolenia Lubuszan i wspierające działania edukacyjne Funduszu w ostatnich pięciu

latach. Ocenę przedsięwzięć edukacyjnych przeprowadzono w dwóch kategoriach: podmiotów realizujących zaangażowaną edukację ekologiczną w województwie lubuskim, kierowaną do ogółu społeczeństwa, w tym szczególnie młodego pokolenia, upowszechniających wiedzę o środowisku, jego bogactwie i cywilizacyjnych zagrożeniach oraz w kategorii podmiotów realizujących projekty edukacyjne dofinansowywane przez Fundusz, szczególnie wspomagające kształcenie ekologiczne dzieci i młodzieży w systemie pozaformalnym.

Spośród liczego kręgu beneficjentów, organizacji, stowarzyszeń i instytucji, które zrealizowały 75 projektów edukacyjnych w województwie lubuskim, dofinansowywanych środkami WFOŚiGW w Zielonej Górze w latach 2010 – 2014, wyłoniono 8 liderów lubuskiej edukacji ekologicznej. Trojgu najlepszym z tego grona przyznane zostały Nagrody Specjalne Prezesa WFOŚiGW w Zielonej Górze, a pięć podmiotów Zarząd Funduszu wyróżnił honorowymi dyplomami „Partner w Edukacji Ekologicznej - Naturalnie!” . Miło nam poinformować, że wśród wyróżnionych znalazł się Uniwersytet Zielonogórski za dbałość o szeroki dostęp społeczności lubuskiej do wartościowej informacji o środowisku naturalnym we współczesnym świecie. W imieniu JM Rektora nagrodę odebrał prof. L. Jerzak, dziekan Wydziału Nauk Biologicznych. Jak nas poinformował, ten honorowy dyplom, to efekt pracy osób zatrudnionych w Ogrodzie Botanicznym UZ, bo głównie stamtąd pochodziły projekty dofinansowane przez WFOŚiGW.

et

UNIwersytet Zielonogórski wyróżniony przez honorowy dyplom dla UZ. Od lewej stoją: Łukasz Pabierowski - zastępca prezesa Zarządu WFOŚiGW w Zielonej Górze, prof. Leszek Jerzak - UZ, Jolanta Fedak - Prezes Zarządu WFOŚiGW w Zielonej Górze, red. Krzysztof Baług - Radio Zachód (FOT. BENON KOSIARKIEWICZ)

NAGRODA SIEMENSA ZA PRACĘ DOKTORSKĄ

Dr Katarzyna Arkusz z Zakładu Inżynierii Biomedycznej Wydziału Mechanicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego otrzymała Nagrodę Siemens za pracę doktorską *Opracowanie elektrochemicznego biosensora do wykrywania wybranych cytokin na podłożu Ti/TiO₂*. - poinformowała PAP - Nauka w Polsce.

Dr inż. Katarzyna Arkusz o sobie: Z Uniwersytetem Zielonogórskim związana jestem od 2007 r. - początkowo jako studentka kierunku inżynieria biomedyczna, obecnie jako pracownik naukowy Zakładu Inżynierii Biomedycznej.

Główny nurt badań naukowych realizowanych przeze mnie skupiony jest wokół biosensorów. Podczas stypendium Erasmus (*University of Cambridge*, 2009) opracowałam metodę elektrochemicznego wykrywania wirusa HIV, za którą zostałam wyróżniona nagrodą EPMA-AWARD 2010. Następnie (2011-2012 r.) jako główny wykonawca w projekcie MNT-ERA.NET Sensory na bazie Ti/nanostrukturalnyTiO₂ do zastosowań medycznych pod kierownictwem prof. dr hab. inż. Elżbiety Krasickiej-Cydzik prowadziłam badania nad opracowaniem elektrochemicznego biosensora na nowym podłożu nanotubularnego ditlenku tytanu.

W 2012 r. zostałam laureatką programu MNiSW *Diamantowy Grant*. Jako kierownik i jednocześnie główny wykonawca projektu pt. *Opracowanie elektrochemicznego biosensora do wykrywania wybranych cytokin na podłożu Ti/TiO₂* opracowałam dwa rodzaje elektrochemicznych immunosensorów do oznaczania kombinacji trzech cytokin: interleukiny-6 (IL-6), interleukiny-8 (IL-8) oraz czynnika martwicy nowotworów (TNF) na podłożu Ti/TiO₂.

Przeprowadzone badania pozwoliły mi na opracowanie rozprawy doktorskiej, której publiczna obrona odbyła się 11.10.2014 r. na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej *Akademii Górniczo-Hutniczej*. 30.10.2014r. przyznano mi tytuł doktora nauk technicznych w dyscyplinie *biocybernetyka i inżynieria biomedyczna* - z wyróżnieniem. Promotorem pracy była prof. Elżbieta Krasicka-Cydzik.

FOT. Z WYDZIAŁU WM

Wykształcenie:

2014 Akademia Górniczo-Hutnicza, Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Inżynierii Biomedycznej, doktor nauk technicznych z dyscypliny biocybernetyka i inżynieria biomedyczna

2011-2012 Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Mechaniczny, kierunek: *inżynieria biomedyczna* (studia II stopnia)

2008-2012 Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji kierunek: *informatyka* (studia I stopnia), specjalizacja: *inżynieria systemów mikroinformatycznych*

2007-2011 Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Mechaniczny kierunek: *inżynieria biomedyczna* (studia I stopnia), specjalizacja: *biomechanika i biomateriały w medycynie*

Członkostwo:

od 2013 Stowarzyszenie Laureatów Diamantowego Grantu (obecnie z-ca prezesa),

od 2012 Bioelectrochemical Society,

od 2011 Polskie Towarzystwo Informatyczne,

od 2010 European Association for Predictive, Preventive & Personalised Medicine,

2009-2011 Parlament Studencki Uniwersytetu Zielonogórskiego,

od 2008 Koło Naukowe BiomedUZ (obecnie opiekun Koła).

red.

STYPENDIUM FUNDACJI NA RZECZ NAUKI POLSKIEJ

Dr hab. Wojciech Błogowski, profesor Uniwersytetu Zielonogórskiego został laureatem konkursu Fundacji na rzecz Nauki Polskiej START, którego celem jest wyróżnienie najzdolniejszych młodych uczonych i zachęcenie ich do dalszego rozwoju naukowego przez umożliwienie pełnego poświęcenia się pracy badawczej. Prof. Błogowski ma 30 lat - przyznano mu stypendium z dziedziny: medycyna kliniczna. Wysokość stypendium to 28 tys. zł, a laureat może go przeznaczyć na dowolny cel (niekoniecznie na badania naukowe). **Warto podkreślić fakt, że prof. Błogowski został laureatem tego konkursu już po raz drugi.** Po raz pierwszy otrzymał stypendium dla młodych, wybitnych naukowców dokładnie rok temu. Nie jest to jedyny sukces młodego profesora w tym roku. W konkursie Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego JUVENTUS PLUS prof. W. Błogowski na realizację projektu pt. *Analiza wybranych aspektów patogenezy nowotworów żołądka u ludzi* otrzymał grant w wysokości 300 tys. zł. Z tym, że te środki muszą być przeznaczone na konkretne badania naukowe.

Jest to już 23. edycja konkursu w programie START. Fundacja na rzecz Nauki Polskiej w tym roku wyłoniła 130 laureatów - młodych, wybitnych uczonych na starcie kariery naukowej. Tegoroczni stypendyści zostali wybrani spośród 1241 kandydatów. W konkursie startowali zarówno kandydaci ubiegający się o stypendium po raz pierwszy, jak również stypendyści z ubiegłego roku przedłużający stypendium.

Uroczystość wręczenia dyplomów tegorocznym laureatom programu START odbyła się 23 maja br. na Zamku Królewskim w Warszawie.

Adresatami Programu START są wybitni młodzi uczeni ze znaczącymi sukcesami w swojej dziedzinie nauki, którzy nie przekroczyli 30. roku życia w roku składania wniosku, są pracownikami (ze stopniem naukowym magistra lub doktora) lub doktorantami w szkole wyższej lub innej krajowej instytucji, do której celów statutowych należy prowadzenie badań naukowych i mają dorobek udokumentowany publikacjami (artykuły w uznanych periodykach naukowych lub pozycje książkowe).

Dr hab. Wojciech Błogowski, prof. UZ skończył studia medyczne w wieku 24 lat. Doktorat obronił trzy lata później, a jako 28-latek został doktorem habilitowanym. Od października 2013 r. pracuje na stanowisku profesora UZ na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego. Prof. Błogowski jest laureatem prestiżowej nagrody naukowej Polityki za 2012 r. W konkursie Scopus-Perspektywy Young Researcher Excellence Award został, również w 2012 r., uznany za najlepszego młodego polskiego naukowca. Jury wybrało go spośród ponad stu kandydatów zgłoszonych do tej edycji konkursu. Mimo tak młodego wieku ma na swoim koncie wiele międzynarodowych publikacji w liczących się klinicznych czasopiśmie naukowych.

Ewa Saperko

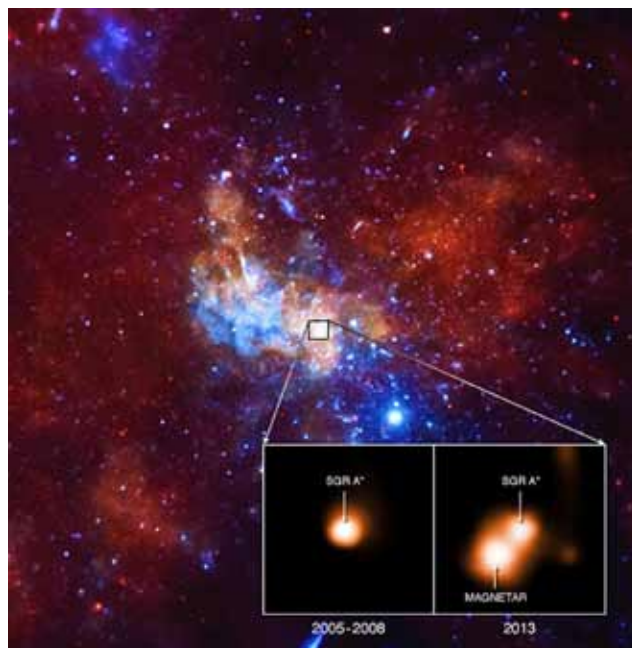
SUKCESY ZIELONOGÓRSKICH ASTRONOMÓW

Jak donosi na swojej stronie internetowej agencja kosmiczna NASA, pracownik Instytutu Astronomii Uniwersytetu Zielonogórskiego - dr Roberto Mignani wraz ze współpracownikami wyjaśnił zaskakujące zachowanie magnetara o nazwie SGR 1745-2900, który obiega monstrualną czarną dziurę znajdującą się w centrum naszej Galaktyki. Magnetar ten znajduje się zaledwie 0.3 roku świetlnego (nieco ponad 3 biliony kilometrów) od super-masywnej czarnej dziury i obiega ją z okresem około tysiąca lat.

Jest też, jak do tej pory, jedyną znaną nam gwiazdą neutronową znajdującą się w samym centrum Drogi Mlecznej, i jedyną gwiazdą neutronową obiegającą czarną dziurę.

Magnetar to gwiazda neutronowa, która raz na jakiś czas rozbłyśka emitując promieniowanie rentgenowskie, które wylapywane jest przez krążące wokół Ziemi satelitarne teleskopy. Większość tego typu obiektów świeci tylko przez kilka miesięcy po rozbłyku, po czym gaśnie, natomiast SGR 1745-2900 widoczny jest niemal bez przerwy od rozbłyku z kwietnia 2013 r., podczas którego został odkryty.

Analiza przeprowadzona przez dr. Mignani i jego współpracowników wyjaśnia, dlaczego SGR 1745-2900 gaśnie wolniej niż podobne obiekty znajdujące się w innych częściach naszej Galaktyki. Okazuje się że temperatura tego

Źródło: <http://chandra.si.edu/photo/2015/SGR1745/>

obiektu jest znacznie wyższa niż u innych magnetarów. Odpowiedzialne jest za to nie tylko grawitacyjne oddziaływanie super-masywnej czarnej dziury, ale także silne pole magnetyczne magnetara (ponad sto bilionów razy silniejsze od pola magnetycznego Ziemi), które jest w stanie „uwięzić” nawet bardzo energetyczne cząstki.

Podczas obserwacji samego centrum naszej Galaktyki w 2008 r. magnetar SGR 1749-2900 nie był jeszcze widoczny, ale dwa lata temu nastąpił silny rozbłysk promieniowania rentgenowskiego, co pozwoliło na jego odkrycie.

Zdjęcie - wykonane w promieniach rentgena - przedstawia porównanie obrazów najbliższego otoczenia super-masywnej czarnej dziury w centrum Drogi mlekcznej z 2008 r. (po lewej) i z roku 2014, na którym magnetar jest już wyraźnie widoczny.

Centralna czarna dziura w Drodze Mlecznej ma masę 4 milionów mas Słońca i jest to najbardziej masywny zwarty obiekt w naszej Galaktyce.

Magnetary to gwiazdy neutronowe o niesłychanie silnym polu magnetycznym. Powstają one, podobnie jak pulsary, z masywnych gwiazd, które po wypaleniu paliwa jądrowego (wodór, hel, węgiel) kończą swoje „normalne” gwiazdowe życie wybuchając jako supernowe. Pozostałością po takim wybuchu jest obiekt o masie o 50 proc. większej niż nasze Słońce, ale o średnicy zaledwie 20 kilometrów. Gęstość materii wewnątrz gwiazdy neutronowej jest olbrzymia, porównywalna z gęstością jądra atomowego - co znaczy że jedna tyżeczka materii wyjętej z gwiazdy neutronowej ważyłaby mniej więcej tyle co cała ludzkość.

Więcej informacji można znaleźć w oryginalnym doniesieniu NASA na stronie <http://chandra.si.edu/photo/2015/sg1745/>

Na początku maja br. media obiegła informacja o ogromnym sukcesie polskiego astrofizyka, absolwenta Uniwersytetu Zielonogórskiego, **Bartłomieja Gauzy**, który odkrył nową planetę krążącą wokół czerwonego karła, gwiazdy VHS 1256. Największym jednak sukcesem okazało się zdjęcie, które udało się wykonać B. Gauzie. - Dotychczas astronomom tylko kilka razy udało się uzyskać bezpośredni obraz tego typu planety - powiedział dziennikarzom prof. Andrzej Maciejewski, dyrektor Instytutu Astronomii UZ i opiekun naukowy B. Gauzy.

Bartłomiej Gauza opowiedział nam o swoim sukcesie i o tym, czym się aktualnie zajmuje:

Czy była to dla mnie niespodzianka? W pewnym sensie i tak i nie. Selekcja potencjalnie interesujących obiektów to dość żmudny i długotrwały proces. Z jednej strony wiedzieliśmy czego szukamy, z drugiej zaś chyba ani ja, ani współautorzy tego sukcesu nie spodziewaliśmy się tego typu obiektu - tj. o masie planetarnej, właśnie w tej próbie kandydatów, w której się znalazł.

Natomiast na pewno niespodzianką było tak duże zainteresowanie ze strony różnych mediów. Ale cieszy mnie, że nasze odkrycie zostało zauważone nie tylko przez wąskie grono naukowców.

Aktualnie w mojej pracy naukowej zajmuję się głównie poszukiwaniem i badaniem planet oraz tzw. brązowych karłów krążących wokół gwiazd. Brązowe karły to, można powiedzieć, takie „nieudane gwiazdy”. Są to obiekty, które z jednej strony nie posiadają wystarczająco dużej masy, aby stać się pełnoprawnymi gwiazdami, a z drugiej są zbyt masywne, żeby zaklasyfikować je jako planety.

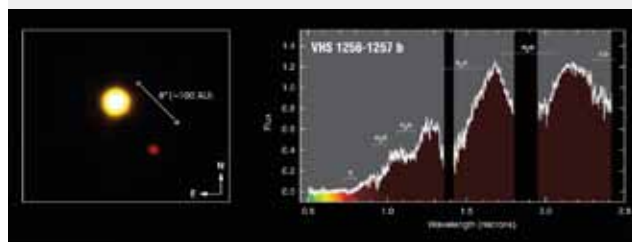
Studia magisterskie w Instytucie Astronomii UZ skończyłem latem 2011 r. Moimi opiekunami byli prof. Andrzej Maciejewski i dr Agnieszka Słowikowska. Udało nam się wtedy, we współpracy m.in. z prof. Krzysztofem Goździewskim z UMK w Toruniu, prze-

B. GAUZA ORAZ JEGO OPIEKUN PRACY DOKTOR-
SKIEJ VICTOR SANCHEZ BEJAR.

B. GAUZA Z OBSERWATORIUM LA SILLA EUROPEJSKIEGO OBSERWATORIUM POŁUDNIOWEGO (ESO) W CHILE, GDZIE RÓWNIEŻ WYKONYWAŁ OBSERWACJE Z TEJ PRACY

LEWY PANEL: ZDJĘCIE PLANETY VHS 1256B ORBITUJĄCEJ W ODLEGŁOŚCI 100 AU WOKÓŁ SVOJEJ GWIAZDY VHS 1256. OBRAZ W KOLORZE ZOSTAŁ UZYSKANY POPRZEC POŁĄCZENIE ZDJĘĆ W TRZECIE FILTRACH: Y, J, K, WYKONANYCH PRZY UŻYCIU TELESKOPU VISTA EUROPEJSKIEGO OBSERWATORIUM POŁUDNIOWEGO, W RAMACH PRZEGLĄDU NIEBA VISTA HEMISPHERE SURVEY (VHS).

PRAWY PANEL: SPEKTRUM PLANETY VHS 1256B W ZAKRESIE OPTYCZNYM I PODCZERWONYM, UZYSKANE PRZY POMOCY TELESKOPU GRAN TELESCOPIO CANARIAS (GTC) W OBSERWATORIUM ROQUE DE LOS MUCHACHOS NA LA PALMIE, ORAZ TELESKOPU NEW TECHNOLOGY TELESCOPE (NTT) W OBSERWATORIUM LA SILLA W CHILE.

prowadzić ciekawe badania potencjalnego systemu planetarnego wokół nietypowego układu podwójnego gwiazd. Wyniki zostały opublikowane w 2012 r. przez czasopismo Monthly Notices of the Royal Astronomical Society.

Teraz jestem doktorantem w Instytucie Astrofizyki na Wyspach Kanaryjskich, który znajduje się na Teneryfie. Cały Instytut to około stu pracowników naukowych, studentów i doktorantów. Ja należę do kilkusobowej grupy zajmującej się badaniem mało masywnych obiektów, czyli właśnie brązowych karłów i planet pozastonecznych.

Dlaczego akurat taka tematyka? Zarówno planety poza naszym Układem Słonecznym, jak i brązowe karły zostały po raz pierwszy zaobserwowane dopiero w latach 90. ubiegłego wieku. Jest to wciąż bardzo młoda dziedzina astrofizyki. Zaczynamy dopiero poznawać niezwykłą różnorodność tych obiektów i ich fizyczne własności.

Jakie są moje dalsze plany? Na razie pracuję tutaj nad doktoratem. Po skończeniu i obronie pracy zamierzam starać się o tzw. post-doca czyli staż podoktorancki i stypendium naukowe, które pozwoli mi kontynuować badania.

Ewa Saperko

13-15 czerwca SPORT. Na zdrowie! FESTIWAL NAUKI

Drodzy Państwo,

tegoroczny, 12. Festiwal Nauki przebiegający pod hasłem „Sport. Na zdrowie!” zorganizowany został nietypowo – trwał trzy dni, z których dwa pierwsze miały miejsce na uniwersyteckim stadionie przy ul. Wyspiańskiego.

Jego prawidłowy przebieg wymagał spełnienia kilku warunków: pomysłowości i zaangażowania organizatorów, dużej sprawności organizacyjnej, zainteresowania i liczego udziału uczestników oraz dobrej pogody.

W tym roku wszystkie spełniły się znakomicie.

Dobrym prognostykiem powodzenia i sukcesem samym w sobie były przygotowania do festiwalu. Z uznaniem i ogromnym zadowoleniem obserwowałem kolejne działania zespołu organizacyjnego. Angażowali się wszyscy, niezależnie od pełnionej funkcji i zajmowanego stanowiska w uczelni. Najważniejsze było twórcze atakowanie występujących problemów i ich rozwiązywanie. Opracowano program, kosztorys, warianty rozwiązań na wypadek niepogody, transport, wyżywienie, promocję i reklamę, analizowano wszystkie najdrobniejsze szczegóły. Koordynatorzy wydziałowi z pasją i przejęciem prezentowali projekty swoich wydziałów, systematycznie je wzbogacając i doskonaląc. Katedra Wychowania Fizycznego, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klub Uczelniany AZS podejmowali każdy pomysł, starali się uatrakcyjnić festiwal. Ostateczna wersja festiwalu tworzona była „w drodze”, do ostatniej niemalże chwili, a program festiwalu wciąż był doskonalony i rozszerzany.

W sobotę stadion wypełnił się sportowcami w każdym wieku. W niedzielę było jeszcze barwniej, wielu odwiedzających, świetna zabawa, dobra pogoda. Organizatorzy radowali się osiągniętym powodzeniem. Dopisali właściwie wszyscy i wszystkim. Poniedziałek był kolejnym dniem przynoszącym zadowolenie bowiem projekty realizowane na wydziałach cieszyły się bardzo dużym zainteresowaniem szkół.

Ogromna ok. 300 osobowa drużyna organizatorów okazała się znakomicie zgranym zespołem. Wygrała Festiwal dla uniwersytetu, dla miasta, dla regionu.

Wszystkim osobom zaangażowanym w organizację festiwalu składam serdeczne podziękowania za zapał, zaangażowanie, za poświęcony czas i siły. Nie sposób wymienić każdego z osobna, choć należałoby to zrobić. Swoje podziękowania skierowuję więc na adres zaangażowanych jednostek Uczelni – Biura Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, Biura Promocji i Działu Nauki oraz Biura Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy czuwali nad logistyką i realizacją FN. Bez pomocy i zaangażowania działów: Zaopatrzenia, Biura Zarządzania Nieruchomościami i Obsługi Uczelni oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, Akademickiego Związku Sportowego a także Katedry Wychowania Fizycznego, impreza po prostu nie przebiegłaby tak doskonale.

Jak każdego roku Festiwal korzystał ze wsparcia sponsorów, dzięki ich pomocy całe nasze przedsięwzięcie było możliwe do zrealizowania.

Szczególne podziękowania składam Pani Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. dr hab. Lenie Kolarskiej-Bobińskiej, Pani Marszałek Województwa Lubuskiego Elżbiecie Polak. Dziękuję również zielonogórskiemu oddziałowi firmy Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. w Warszawie. Swoje podziękowania kieruję również na ręce J.M. Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. inż. Tadeusza Kuczyńskiego.

Dziękuję osobom i firmom, które w każdy sposób zaangażowały się w to wspaniałe święto nauki.

*Prorektor ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą
Uniwersytetu Zielonogórskiego
prof. dr hab. Zdzisław Wołk*

www.fn.uz.zgora.pl

PATRONAT HONOROWY:

PROGRAM REGIONALNY
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

SPONSOR:

WSPÓŁPRACA:

PATRONAT MEDIALNY:

PRACE ROZPOCZĘŁY SIĘ JESZCZE W GRUDNIU... XII FESTIWAL NAUKI PRZESZEDŁ DO HISTORII!

XII Festiwal Nauki Zielona Góra 2015 pod hasłem Sport. Na zdrowie! już za nami. W tym roku, wyjątkowo, festiwalowi goście mogli uczestniczyć w nim przez trzy dni. Zaczęliśmy w sobotę, 13 czerwca, na stadionie uniwersyteckim przy ul. S. Wyspiańskiego. Pierwszym punktem programu był Turniej Piłki Nożnej o Puchar Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego współorganizowany przez Akademię Piłkarską Falubaz. Na murawę wybiegło ok. 300 młodych piłkarzy. Mimo prażącego słońca dawali z siebie wszystko i po zaciętej walce, najlepsi otrzymali pamiątkowe medale i puchary. Zwyciężyły drużyny z: Zielonej Góry, Nowej Soli i Szprotawy.

W trakcie trwania turnieju (ok. 4h), pokonując własne słabości, pojawili się biegacze biorący udział w ogólnopolskim Teście Coopera. Polegał on na przebyciu jak najdłuższego dystansu w ciągu 12 min. Nie zważając na palące słońce, a zatem niesprzyjające warunki do tego rodzaju sportu, na start zgłosiło się aż 168 zawodników (i tych dużych i tych małych). Wszyscy mogą pochwalić się niezłymi wynikami!

Finałem sportowej soboty był mecz piłki nożnej gwiazd. Było to spotkanie towarzyskie o Puchar Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego i Puchar Marszałka Województwa Lubuskiego. Na boisku pojawiły się drużyny Uniwersytetu Zielonogórskiego i Medyka Konin. Warto podkreślić, iż drużyna gości zdobyła kilka dni wcześniej kolejny tytuł Mistrza Polski i Puchar Polski. Zawodniczkę grają w Lidze Europejskiej, a zatem pracownicy dydaktyczni i studenci naszej uczelni mieli bardzo zacnego przeciwnika. Emocji nie zabrakło, a mecz zakończył się wynikiem 6:5 dla Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Bramki dla gospodarzy zdobyli: dr Przemysław Baranowski (3), dr Sławomir Kotylak (1), Mateusz Bartczak (1) i Kamil Sajnog (1) natomiast dla gości: Ewa Pajor (3) i Ewelina Kamozyk (2).

Skład drużyny UZ:

1. dr Joachim Syga (bramkarz)
2. dr inż. Marek Świdorski
3. Sebastian Hauser
4. dr Zbigniew Binek
5. mgr Jacek Sajnog
6. Michał Hoc
7. Mateusz Bartczak
8. dr inż. Przemysław Baranowski
9. dr Ireneusz Wojewódzki
10. Maciej Górecki
11. dr inż. Paweł Urbański
12. dr Paweł Truszkiewicz
13. Kamil Sajnog
14. dr Tomasz Grzybowski
15. dr Sławomir Kotylak

Skład drużyny Medyk Konin:

1. Syuzan Sirekianian (Armenia)
2. Jagoda Szweczyk
3. Nikoleta Nikolić (Serbia)
4. Gabriela Grzywińska
5. Marta Woźniak
6. Patrycja Balcerzak
7. Hanna Pilipenka (Bułgaria)
8. Aleksandra Sikora
9. Ewa Pajor

10. Ewelina Kamczyk
11. Anna Gawrońska
12. Paulina Zawiaślak

W niedzielę, od samego rana trwały prace związane z przygotowaniem namiotowego miasteczka. Tym razem, po raz

pierwszy na murawie, stanęło prawie 40 namiotów, w których wydziały prezentowały swoje projekty. W samo południe rozpoczęliśmy oficjalnie drugi dzień Festiwalu Nauki, którego początek na sportowo odgwiżdzał prof. Zdzisław Wołk - prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą UZ - główny koordynator FN.

W ponad 20 projektach zaprezentowały się wszystkie wydziały naszej uczelni, które przygotowały mnóstwo atrakcji dla każdego festiwalowego gościa. Można było np. zbudować most z makaronu typu spaghetti, dowiedzieć się jak ukończyć bieg maratoński wykorzystując funkcje zarządzania, przekonać się, że komputer może zostać naszym osobistym trenerem, czy uświadomić sobie, iż wszystkie dziedziny sportu czerpią pełnymi garściami z fizyki. Nie zabrakło licznych konkursów i zabaw dla najmłodszych. Łączyły się różne dziedziny nauki i sportu. Matematycy zaprosili na podchody, humaniści sięgnęli do historii olimpiad i antycznych sportów. Pokazano też na żywo, jak drukowane są na drukarce 3D systemy stabilizacji. Ponadto można było raczyć się ożywczymi naparami i sprawdzić, które rośliny są najbardziej „energodajne” czy zasięgnąć porad na temat zdrowego odżywiania się i diety. Udzielane były także porady prawne.

Bardzo liczną rzeszę odwiedzających zgromadził namiot pomiarowy W dobrej kondycji z RPO. Można się było tam poddać pomiarom, m.in.: składu ciała, antropologicznemu, otłuszczenia, dynamometrycznemu siły kończyn dolnych na platformie, pomiarowi siły ręki, skoczności, równowagi/koordynacji czy pomiarowi wydolności.

Środek stadionu przyciągał natomiast mini-meczami. Powstała specjalna strefa AZS-u, gdzie rozegrane zostały mecze m.in. w piłkę ręczną, siatkówkę, piłkę nożną, rugby czy rozgrywki w boccie. Dla najmłodszych przygotowano specjalny tor przeszkód.

Na festiwalowej scenie zaprezentowali się studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego, którzy trenują przeróżne dyscypliny sportowe i mają w nich wielkie osiągnięcia (m.in. taniec towarzyski, rock'n'roll akrobatyczny, skoki na trampolinie czy sztuki walki), a także zaprosili do maratonu ZUMBY.

Nie zabrakło wykładów otwartych. O Aspektach prawnych dopingu w sporcie mówił dr Piotr Józwiak, wiceprezydent Leszna, który przyjechał do Zielonej Gry na zaproszenie Wydziału Prawa i Administracji UZ. Natomiast o Zdrowiu seksualnym Polaków opowiadał prof. Zbigniew Izdebski z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ.

Jak co roku można było wziąć udział w Turnieju Szachowym o Puchar Rektora UZ i obejrzeć wystawę Fotografia - ruch uchwycony.

Równolegle do działań prowadzonych na stadionie swoje podwoje otworzyła Biblioteka Uniwersytecka (Biblioteka

zdrowo na sportowo z Regionalnym Programem Operacyjnym) zapraszając do sportowych zmagania na zakurzonych szpaltach, bibliotecznego domina czy bibliotecznego toru przeszkód. Zwieńczeniem dnia w bibliotece był koncert Trio Monczak pt. MOZART PLUS BACH I PAGANINI.

Tegoroczny, dwunasty już Festiwal Nauki, przeszedł do historii. Po pozytywnych opiniach docierających do nas, możemy chyba nieśmiało stwierdzić, iż był on udany. Zmiana lokalizacji imprezy okazała się trafiona. Frekwencja była wysoka, co oznacza, że nie miejsce, a to co chce się zaprezentować, tak naprawę gromadzi publiczność. Sam stadion bronił się swoim pięknem, otaczająca zieleń nastrajała do piknikowania. A były ku temu warunki, bowiem można było i zjeść coś na ciepło i wypić coś chłodnego. W niedzielę pojawiły się całe rodziny, które dojeżdżały nie tylko własnymi samochodami, ale też specjalnie uruchomionym, na ten dzień, autobusem MKZ oraz rowerzyści.

Jako że tegoroczny festiwal trwał trzy dni, nie można zapomnieć o poniedziałku, który tradycyjnie już pod hasłem Wydziały zapraszają gromadzi przedszkolaków i uczniów szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych z całego naszego województwa. W pokazy i warsztaty na wydziałach zaangażowanych jest bardzo wiele osób. Dzień ten wbił się tak mocno w świadomość uczniów i nauczycieli, że nigdy nie mamy obaw o frekwencję uczestników. I tak też było w tym roku. Uniwersytet Zielonogórski na moment stał się areną dla najmłodszych, chcących chłonąć wiedzę akademicką.

Również w poniedziałek odbyło się uroczyste podsumowanie konkursu „Kilometry dla zdrowia” zorganizowanego przez Uniwersytet Zielonogórski w ramach Festiwalu Nauki. Był on adresowany do uczniów ze szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych. Mieli oni pokonać dystans co najmniej 15 km dowolnym sposobem i udokumentować to na filmie. Zwycięzcą okazali się uczniowie z Zespołu Szkół Ekonomicznych z Żar, którzy w nagrodę pojadą na wycieczkę do Wrocławia. Wyróżnienia przyznano uczniom z I Liceum Ogólnokształcącego z Dzierżoniowa oraz Gimnazjum nr 6 z Zielonej Góry.

Festiwal Nauki nie miałby takiego wydźwięku, gdyby nie zaangażowanie osób, przy nim współpracujących. Tak naprawdę prace zaczęły się jeszcze w grudniu ubiegłego roku. Po wyborze tematu, na dobre zabraliśmy się do działania. Koordynatorzy wydziałowi zaczęli gromadzić propozycje projektów,

z jakimi chcieli się zaprezentować przedstawiciele poszczególnych wydziałów uczelni. Przygotowane pokazy i warsztaty dotyczyły dwóch dziedzin - zgodnie z hasłem Festiwalu - sportu i zdrowia. Wszyscy wyszli z niego obronną ręką.

I tak oto XII Festiwal Nauki pod hasłem Sport. Na zdrowie! zakończył swoją kolejną odsłonę. Nie doszedłby do skutku, gdyby nie praca wielu osób.

Szczególne podziękowania należą się Klubowi Uczelnianemu Akademickiego Związku Sportowego UZ z dyrektorem Markiem Lemańskim na czele, Katedrze Wychowania Fizycznego i prof. Ryszardowi Asienkiewiczowi oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz jego kierownikowi dr. Tomaszowi Grzybowskiemu oraz panu Jackowi Sajnogowi za stworzenie drużyny UZ. Wielkie ukłony i ogromne dzięki dla dr Ewy Skorupki z KWF za ogromny wkład w organizację imprezy, zaangażowanie, pozytywne nastawienie i nie znikający z twarzy uśmiech!

Na ostatniej prostej z pomocą przyszli też studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego (przedstawiciele różnych wydziałów), na których w takich momentach możemy zawsze liczyć! Dziękujemy też Działowi Zaopatrzenia za trud przygotowań i organizację pracy oraz pracownikom Biura Zarządzania Nieruchomościami i Obsługi Uczelni.

Warto zaznaczyć, że osób biorących udział w przygotowaniu i przeprowadzeniu Festiwalu było ponad 300!!!

Festiwal Nauki za nami. Chwila na złapanie oddechu i zbieramy się znów do pracy.

Tegoroczną edycję Festiwalu zorganizował: Biuro Prorektora ds. Nauki i Współpracy z Zagranicą, Dział Nauki, Biuro Promocji, Katedra Wychowania Fizycznego, Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klub Uczelniany Akademickiego Związku Sportowego.

Małgorzata Ratajczak-Gulba
Biuro Promocji UZ

III OTWARTY TURNIEJ SZACHOWY O PUCHAR JM REKTORA UZ

Od czasu ubiegłorocznego Otwartego Turnieju Szachowego o Puchar JM Rektora UZ w świecie szachów miało miejsce kilka ważnych wydarzeń. Do najważniejszych można zaliczyć *Mecz o Mistrzostwo Świata w Szachach* rozegrany w listopadzie 2014 r. pomiędzy obrońcą tytułu Magnusem Carlsenem z Norwegii i pretendentem Viswanathanem Anandem z Indii. Zakwalifikowanie się Ananda do udziału w tym meczu było bardzo dużą niespodzianką, ponieważ w roku 2013 Carlsen odebrał mu tytuł mistrza świata w szachach. Do ciekawostek można zaliczyć uczestnictwo w sztabie doradców Ananda dwóch Polaków: Radosława Wojtaszka oraz Grzegorza Gajewskiego. Oprócz Polaków w sztabie Ananda znalazł się także hinduski arcymistrz Krishnan Sasikiran. W sztabie Magnusa Carlsena znalazł się norweski arcymistrz Jon Ludvig Hammer oraz duński Peter Heine Nielsen. Fundusz nagród w tym meczu wynosił 1 mln \$. Mecz odbył się w wiosce olimpijskiej w Soczi, a pierwsza partia została rozegrana 8 listopada 2014 r. W pierwszej partii

Anand nieco zaskoczył Carlsena przygotowaniem debiutowym. Anand w debiucie znalazł ciekawą możliwość kontynuacji gry, przez co wywarł sporą presję na Carlsenie. Ten jednak w swoim stylu wykazał się dużym spokojem i doprowadził do remisu. XXV rocznicę upadku muru berlińskiego Anand uczcił wyborem „berlinki”. Pomimo dobrego początku, partię kontynuował nie najlepiej i w konsekwencji przegrał. Na konferencji prasowej na pytanie: „Czy po tej partii zmienisz podejście do meczu?”, Anand odpowiedział: „Jeśli pytasz, czy mam grać lepiej niż dziś, to odpowiedź brzmi TAK”. Kolejna partia była lekcją pokazującą, jak wcześniejsze przygotowanie może wpłynąć na wynik rozgrywki. Anand wykonał ponad 24 posunięcia, które opracował podczas przygotowań do tego meczu. W rezultacie wygrał tę partię doprowadzając do remisu. Czwarta partia meczu, to obrona sycylijska, która zakończyła się remisem. Piąta partia, to obrona hetmańsko-indyjska zakończona również remisem. Piąta partia to ponownie obrona sycylijska, w któ-

rej Carlsen zrobił bardzo duży błąd w 26. posunięciu. Jednak Anand nie zauważył błędu Carlsena i sam wykonał nienajlepszy ruch, przegrywając w rezultacie partię. Carlsen po meczu powiedział krótko: „Miałem dziś szczęście”. Kolejnych pięć partii zakończyło się remisem. Po zakończeniu ósmej partii obaj zawodnicy poddani zostali testom antydopingowym, które są obowiązkowe na wszystkich imprezach FIDE. Partię jedenastą wygrał Carlsen po ryzykownym zagranu Ananda. Ponieważ cały mecz miał liczyć 12 partii, a po zakończeniu 11. partii przewaga Carlsena wzrosła do dwoczn punktów (wynik 6,5:4,5), więc w tym momencie było wiadomo, że Magnus Carlsen obronił Mistrzostwo Świata w szachach.

Równie ciekawym wydarzeniem był turniej *Tata Steel Chess 2015*, który odbył się w dniach od 9 do 25 stycznia br. w Wijk Aan Zee. Turniej był szczególnie interesujący, ponieważ wziął w nim udział Polak, Radosław Wojtaszek. Oprócz Wojtaszka w turnieju wzięli udział: Magnus Carlsen, Fabiano Caruana, Levon Aronian, Anish Giri, Wesley So, Maxime Vachier-Lagrave, Teimour Radjabov, Liren Ding, Baadur Jobava, Vasil Ivanchuk, Yifan Hou, Loek Van Wely, Ivan Saric. W turnieju Wojtaszek spotkał się z Carlsenem i pokonał go, co było bardzo dużym zaskoczeniem. Nie tylko samo zwycięstwo zrobiło wielkie wrażenie, ale również styl, w jakim Wojtaszek tego dokonał. Od samego początku Polak kontrolował sytuację na szachownicy udowadniając, że bardzo dobrze sobie radzi w słabo teoretycznie rozpracowanych scenariuszach. Decydujący dla wyniku partii był błąd Carlsena w 28. posunięciu, po którym Mistrz Świata szybko się poddał. Kolejną bardzo interesującą partią było spotkanie Wojtaszka z drugim szachistą świata, Fabiano Caruaną. Podobnie do Carlsena, Caruana postanowił zagrać obronę hollenderską. Scenariusz tej partii był podobny do partii Wojtaszka z Carlsenem i ku zaskoczeniu świata szachowego również i tę partię wygrał Wojtaszek. Turniej *Tata Steel Chess 2015* zakończył się zwycięstwem Mistrza Świata Magnusa Carlsena, który po porażce z Wojtaszkiem włączył piąty bieg.

Podczas tego turnieju można było zauważyć, jak silne jest „natarcie” chińskich szachistów, którzy walczyli o najwyższe pozycje. Chińscy szachiści pokazali, że szachy w „Państwie Środka” są na coraz wyższym poziomie. Co jest tego przyczyną? Może pasja do gry w szachy, która jest często rozwijana i doskonalona podczas pojedynków na ulicach wielkich miast chińskich. Partia szachów chińskich rozegrana na ulicach chińskiego miasta Dalian w czerwcu 2015 r. została pokazana na zdjęciu.

FOT. ANDRZEJ KASPERSKI

Tegoroczny, trzeci już Otwarty Turniej Szachowy o Puchar JM Rektora UZ odbył się zwyczajowo w ramach Festiwalu Nauki 14 czerwca 2015 r. Przy pięknej pogodzie zawodnicy zmagali się przez prawie trzy godziny o tytuł najlepszego szachisty w kilku kategoriach wiekowych. Sędzią turnieju był gościnnie pan Piotr Nowicki z klubu KS 64 Zielona Góra. Po raz pierwszy do

FOT. RENATA KASPERSKA

obsługi imprezy szachowej i doboru par zastosowano profesjonalne oprogramowanie komputerowe. Ostatecznie najlepszymi zawodnikami Turnieju oraz zdobywcami pucharów zostali:

- I miejsce - Karol Kucza
- II miejsce - Piotr Mackiewicz
- III miejsce - Marcin Poźniak

Dodatkowo, wśród pozostałych zawodników Turnieju wyróżniono najlepszych graczy w trzech kategoriach wiekowych: do lat 10, 14 i 18. Najlepszymi zawodnikami w tych kategoriach zostali odpowiednio: Karol Bojarski, Jakub Gulpa oraz Weronika Kasperska - jedna z dwóch zawodniczek, biorących udział w rozgrywkach. Puchary JM Rektora UZ wręczył zwycięzcom prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą prof. dr hab. Zdzisław Wołk.

Wyróżnionym zawodnikom składamy serdeczne gratulacje, a wszystkim zawodnikom dziękujemy za udział i sportową walkę. Życzymy wytrwałości w rozwijaniu pasji i swoich szachowych umiejętności. Już teraz zapraszamy do udziału w kolejnych turniejach.

Andrzej Kasperski, WNB UZ, Renata Kasperska, WM UZ
organizatorzy Turnieju

NA PRZEŁAJ Z MATEMATYKĄ

Taki właśnie tytuł miała propozycja Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii przygotowana na niedzielny piknik naukowy, który odbył się 14 czerwca 2015 r. na stadionie przy ul. S. Wyspiańskiego w ramach Festiwalu Nauki. W myśl hasła tegorocznej imprezy „Sport. Na zdrowie!” łączyła ona w sobie matematykę z wiadomościami o ciele ludzkim i wydarzeniach sportowych. Każda grupka osób - drużyna miała do pokonania trzy etapy: Przychodnię Matematyczną, Trening oraz Siłownię umysłową. W Przychodni matematycznej uczestnicy mogli się przekonać, że ciało ludzkie daje się określić liczbami, sprawdzić swoją równowagę oraz policzyć spalone kalorie podczas skoków na skakance. Na Treningu zmagali się z zadaniami, których treść dostarczała ciekawych informacji dotyczących lubuskiego sportu, np. drużyny koszykarskiej Stelmet, czy dwukrotnego mistrza świata w pływaniu Radostawa Kawęckiego. Rozwiązując je uczestnicy przypominali sobie,

jak wykonać proste działania matematyczne. Oprócz tego mogli sprawdzić swoją celność w rzucie piłką do kosza lub lotkami do tarczy, a najmłodszy zagrać w klasy na specjalnej macie. Na ostatnim etapie wszyscy, bez względu na wiek, siłowali się z różnymi łamigłówkami, układankami logicznymi i zagadkami matematycznymi. Tutaj sprawdzali tężyznę umysłu, spostrzegawczość i refleks.

Projekt Na przełaj z matematyką spotkał się dużym zainteresowaniem - wydano ponad siedemdziesiąt kart uczestnictwa dla zgłaszających się drużyn. Organizatorzy (pracownicy WMliE: Krystyna Białek, Ewa Synówka-Bejenka i Joachim Syga) oraz studenci z Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoks spędzili intensywnie pięć godzin na stadionie. Czas ten wypełniony był poszerzaniem horyzontów myślowych, wymianą informacji, rozmową i uśmiechem.

Ewa Synówka-Bejenka

**Mathématiques
SANS
Frontières**

2015 **matematyka
BEZ GRANIC**
POLSKA EDYCJA MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU MATHÉMATIQUES SANS FRONTIÈRES

**Mathématiques
sans Frontières
en Pologne**

Krajowy Komitet Organizacyjny
Międzynarodowego Konkursu
„Matematyka bez Granic”
<http://www.mbg.uz.zgora.pl>

Polskie Towarzystwo Matematyczne
Oddział Zielonogórski

Uniwersytet Zielonogórski
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii,
65-516 Zielona Góra, ul. prof. Z. Szafrana 4

XXVI MIĘDZYNARODOWY KONKURS „MATHÉMATIQUES SANS FRONTIÈRES” (MATEMATYKA BEZ GRANIC) – EDYCJA POLSKA W REGIONIE LUBUSKO-ZACHODNIOPOMORSKIM

Międzynarodowy Konkurs „Mathématiques sans Frontières” jest organizowany na świecie od dwudziestu sześciu lat. Pierwsza edycja tego konkursu została zorganizowana w 1989 r. przez grupę francuskich matematyków, przy wspar-

Patronat nad Międzynarodowym Konkursem „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) sprawuje Polskie Towarzystwo Matematyczne, a jego promocję i organizację w Polsce powierzono Oddziałowi Zielonogórskiemu

ciu Akademii w Strasburgu. Polska uczestniczy w konkursie od 1993 r. Konkurs ten bardzo szybko zyskał dużą popularność w krajach Europy Zachodniej. W ostatnich latach brała w nim udział młodzież z 27 krajów świata, w tym uczniowie z krajów Unii Europejskiej oraz z krajów ubiegających się o przyjęcie do Unii, a także młodzież z USA, Meksyku i Kanady.

Polskiego Towarzystwa Matematycznego z siedzibą na Uniwersytecie Zielonogórskim. Działania Krajowego Komitetu Organizacyjnego Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Polsce usytuowanego na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego wspierają: Polskie Towarzystwo Matematyczne, Rektor Uni-

wersytetu Zielonogórskiego oraz Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ.

„Matematyka bez Granic” to konkurs bezpłatny, międzyklasowy, dwuetapowy, adresowany do uczniów piątych i szóstych klas szkół podstawowych, trzecich klas gimnazjum i pierwszych klas szkół ponadgimnazjalnych. Do współzawodnictwa w Konkursie mogą stawiać uczniowie klas ze szkół publicznych i niepublicznych. Zgłoszenie udziału w konkursie następuje za zgodą wszystkich uczniów klasy w porozumieniu z nauczycielem matematyki i dyrekcją szkoły. Jedynie całe klasy mają prawo uczestnictwa w zawodach. Międzynarodowy Konkurs Matematyczny „Mathématiques sans frontières” jest konkursem interdyscyplinarnym. Na całym świecie uczestniczą w nim całe klasy, które tego samego dnia rozwiązują te same zestawy zadań matematycznych o charakterze aplikacyjnym (częściowo w językach obcych). Zadania są opracowywane przez Międzynarodowy Komitet w Strasburgu.

Finał Konkursu odbywa się w marcu w tym samym dniu i o tej samej godzinie we wszystkich szkołach, w których kształcą się uczestnicy konkursu. Do rozwiązania jest, w zależności od kategorii wiekowej uczniów (Junior 8 lub 9, a Senior 10 lub 13 zadań), z czego pierwsze zadanie podane jest w językach obcych (angielskim, niemieckim, francuskim, włoskim i hiszpańskim). Należy przetłumaczyć treść zadania i zapisać rozwiązanie w jednym z podanych języków obcych.

Celem konkursu „Mathématiques sans Frontières” (Matematyka bez Granic) jest zbliżenie między krajami i miastami Unii Europejskiej, szkołami publicznymi i niepublicznymi, matematyką i językami obcymi. Konkurs ten ma za zadanie zwiększenie zainteresowania matematyką poprzez pokazanie jej zastosowań w życiu codziennym. Pozwala on na wykorzystanie własnej inicjatywy w rozwiązywaniu zadań oraz na rozwijaniu twórczej aktywności uczniów. Ponadto kształtuje on umiejętność pracy w zespole i zachęca do nauki języków obcych. Daje on również możliwość sprawdzenia swojej wiedzy oraz porównania jej z wiedzą rówieśników z Europy oraz zachęca do pokonywania barier językowych w nawiązywaniu kontaktów z rówieśnikami z krajów Unii Europejskiej.

Klasyfikacja zwycięzców prowadzona jest w poszczególnych regionach. Uroczystość wręczenia nagród i dyplomów odbywa się w obecności przedstawicieli klas - uczniów - laureatów konkursu, nauczycieli matematyki, dyrektorów szkół, przedstawicieli Komitetu Regionalnego Konkursu, władz akademickich, władz oświatowych i samorządowych, przedsiębiorstw oraz przedstawicieli prasy lokalnej, radia i telewizji.

Nagrody zwyciężcom klasom fundują i wręczają lokalne władze samorządowe, oświatowe oraz zakłady pracy. Zasady te są przyjęte we wszystkich krajach UE.

W bieżącej, XXVI edycji (2014/2015) Międzynarodowego Konkursu „MBG” w Polsce, której finał w kategorii szkół podstawowych (Junior) odbył się 17 marca 2015 r., a w kategorii szkół gimnazjalnych i ponadgimnazjalnych 10 marca 2015 r. (Senior) w szkołach objętych konkursem, uczestniczyło 890 klas (21 094 uczniów) z 376 szkół, w tym (264 klasy - 5 873 uczniów - z 90 szkół podstawowych), 244 klasy - 6 087 uczniów - z 137 szkół gimnazjalnych i 311 klas - 9 134 uczniów - z 149 szkół ponadgimnazjalnych).

W regionie Lubusko-Zachodniopomorskim w bieżącej edycji konkursu uczestniczyło 130 klas (3 066 uczniów) z 68 szkół, w tym 53 klasy - 1 129 uczniów z 22 szkół podstawowych, 47 klas - 1 184 uczniów - z 27 szkół gimnazjalnych i 30 klas - 753 uczniów - z 19 szkół ponadgimnazjalnych.

Uroczyste spotkanie podsumowujące finał XXVI Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Regionie

Lubusko-Zachodniopomorskim odbyło się 15 czerwca 2015 r. na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Patronat honorowy nad uroczystością objęli: Marszałek Województwa Lubuskiego, Elżbieta Polak, Wojewoda Lubuski Katarzyna Osos, Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. zw. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz Krzysztof Kubicki, Prezydent Miasta Gorzów Wlkp. Jacek Wójcicki, Prezydent Miasta Koszalin Piotr Jedliński, Prezydent Miasta Nowa Sól Wadim Tyszkiewicz, Starosta Powiatu Żarskiego Janusz Dudojć.

Na uroczystości gościliśmy laureatów XXVI Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” - Senior, klasę I B z I Liceum Ogólnokształcącego im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Krystyna Burakowska) oraz delegację klasy I A z I Liceum Ogólnokształcącego im. Stanisława Dubois w Koszalinie (nauczyciel: Paweł Rudecki) - 1. miejsce w regionie i 2. lokata ex aequo w Polsce. Na uroczystość przybyła klasa I M z V Liceum Ogólnokształcącego im. K. Kieślowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Agnieszka Bluszcz) i klasa I A ze Społecznego Liceum Ogólnokształcącego w Żarach (nauczyciel: Maria Paduszyńska) - 2. miejsce ex aequo w regionie

i 13. lokata ex aequo w Polsce; klasa I B z I Liceum Ogólnokształcącego w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Piotr Kociotek) i klasa I A z I Liceum Ogólnokształcącego im. E. Dembowskiego w Zielonej Górze (nauczyciel: Olga Mikołajczyk) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 17. lokata ex aequo w Polsce.

Na uroczystość przybyli także laureaci ze szkół gimnazjalnych: klasa III E z Gimnazjum nr 1 w Zielonej Górze (nauczyciel: Anna Przybylak); klasa III A z Gimnazjum nr 9 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Beata Szabat) - 1. miejsce ex aequo w regionie i 4. lokata ex aequo w Polsce; klasa III B Gimnazjum nr 7 w Zielonej Górze (nauczyciel: Wiesława Pawłowska) i klasa III D z Gimnazjum nr 10 w Zielonej (nauczyciel: Izabella Kęsy) - 2. miejsce ex aequo w regionie i 9. lokata ex aequo w Polsce. Gościliśmy delegację klasy III A z Publicznego Gimnazjum nr 2 w Barlinku (nauczyciel: Grażyna Dokurno) i klasę III B z Gimnazjum nr 13 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Maria Leraczyk) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 12. lokatę ex aequo w Polsce.

W uroczystości wzięli także udział laureaci Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” - Junior, który w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim odbył się po raz siódmy: klasa VI D ze Szkoły Podstawowej nr 18 w Zielonej Górze (nauczyciel: Jarosław Stankiewicz) i klasa VI A ze Szkoły Podstawowej nr 5 w Żarach (nauczyciel: Urszula Zembaty) - 1. miejsce w regionie i 7. lokatę ex aequo w Polsce; klasa VI C ze Szkoły Podstawowej nr 6 w Nowej Soli (nauczyciel: Zdzisław Mazurek) i klasa VI a ze Szkoły Podstawowej w Szprotawie (nauczyciel: Anna Nowik) - 2. miejsce ex aequo w regionie i 12. ex aequo lokatę w Polsce; klasa 601 ze Szkoły Podstawowej nr 20 w Gorzowie Wlkp. (nauczyciel: Maria Leraczyk) i klasa VI B ze Szkoły Podstawowej w Torzymiu (nauczyciel: Edyta Borkowska) - 3. miejsce ex aequo w regionie i 14. lokatę ex aequo w Polsce.

Laureatom Konkursu nagrody ufundowali: Marszałek Województwa Lubuskiego Elżbieta Polak; Wojewoda Lubuski Katarzyna Osos; Starosta Powiatu Żarskiego Janusz Dudojć; Prezydent Miasta Gorzów Wlkp. Jacek Wójcicki; Prezydent Miasta Koszalin Piotr Jedliński; Prezydent Miasta Nowa Sól Wadim Tyszkiewicz; Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz

Krzysztof Kubicki; Burmistrz Miasta Szprotawa Józef Marcin Rubacha; Burmistrz Miasta Żary Danuta Madej; Lubuski Kurator Oświaty Bogna Ferensztajn; Zachodniopomorski Kurator Oświaty Maria Borecka; Dyrektor Wojewódzkiego Ośrodka Metodycznego w Gorzowie Wlkp. Jerzy Kaliszan; Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Tadeusz Kuczyński; Dziekan Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. Longin Rybiński.

Organizację konkursu na terenie Polski wspierali: Firma AG Serwis S.C. Adrian Sabuk, Grzegorz Brzeziński; Firma Sim-Tech Krzysztof Niemyt, Krzysztof Szczors Prezes Zarządu Firmy WESTInwest oraz Prezes Polskiego Towarzystwa Matematycznego prof. dr hab. Wacław Marzantowicz.

Zwieńczeniem uroczystości był wykład pt. **Bijekcja** wygłoszony przez prof. Ewę Drgas-Burchardt.

W imieniu wszystkich wolontariuszy, działających na rzecz Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” edycja polska, pragnę serdecznie podziękować Jego Magnificencji Rektorowi prof. Tadeuszowi Kuczyńskiemu, Dziekanowi Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii prof. Longinowi Rybińskiemu za zrozumienie i wsparcie działań Regionalnego Komitetu Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”.

W imieniu własnym i Zarządu Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Matematycznego pragnę serdecznie podziękować wszystkim sympatykom konkursu za życzliwość i docenienie znaczącej roli matematyki w edukacji młodzieży oraz ufundowanie atrakcyjnych nagród dla laureatów XXVI Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic” w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim.

Więcej informacji na temat Konkursu „Matematyka bez Granic” można znaleźć na stronie <http://www.mbg.uz.zgora.pl>

Krystyna Białek
Przewodnicząca Regionalnego Komitetu Organizacyjnego
Międzynarodowego Konkursu „Matematyka bez Granic”
w Regionie Lubusko-Zachodniopomorskim

ARTYSTYCZNE WYDARZENIE ROKU

HAENDLOWSKI MESJASZ W ZIELONEJ GÓRZE

Elżbieta Kusz

Niezbýt często bywamy w Zielonej Górze świadkami tak wielkich wydarzeń artystycznych, jak koncert oratoryjny, który odbył się 23 kwietnia br.

W kościele pw. Najświętszego Zbawiciela wykonano **Mesjasza Jerzego Fryderyka Haendla**. Jedno z najślawniejszych dzieł tego kompozytora, ale także i całej epoki baroku, zabrzmiało w interpretacji solistów (**Marzena Michałowska** - sopran, **Bogumiła Tarasiewicz** - mezo-

sopran, **Karol Kozłowski** - tenor i **Maciej Straburzyński** - bas), chóru oraz orkiestry kameralnej **Arte dei Sunatori**. Całość przygotował i poprowadził **Bartłomiej Stankowiak**. Pomysł, jaki mu przyszedł do głowy przed kilkoma miesiącami, był zgola szalony! Ogromny utwór (pomijając nieprzewidziane pomiędzy poszczególnymi fragmentami oklaski, dzieło trwa sporo ponad 2 godziny!), wymagający uczestnictwa bardzo dobrych zespołów, czasochłonnej pracy nad ich przygotowaniem, a do tego niezliczonych zabiegów organizacyjnych! Ale to właśnie odważni wizjonerzy mają szansę na zrealizowanie swoich marzeń!

Im bliższa była data koncertu, tym bardziej nerwowa atmosfera oczekiwania. W mieście pojawiły się przyciągające wzrok plakaty, o wydarzeniu informowały media. Ale organizatorzy nie mogli być pewni, na ile tak poważna muzyka będzie atrakcyjna dla laika, czy nawet melomana, który wszak nie ma z nią na co dzień zbyt wielu kontaktów... Rzeczywistość przerosła jednak najśmielsze oczekiwania. Jedna z największych w mieście świątyń była wypełniona po brzegi (szczerze mówiąc dawno nie widziałam w niej takich tłumów, nawet na pasterkach), słuchacze zajęli miejsca w ławkach na dole, wypełniony był cały chór,

wydarzenia - **Bartłomiej Stankowiak**, absolwent szkoły muzycznej w Nowej Soli, ukończył studia w zakresie dyrygentury symfonicznej w Akademii Muzycznej w Poznaniu. Obecnie zajmuje stanowisko Prodziekana Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, prowadząc jednocześnie bardzo ożywioną działalność koncertową. Jego „dzieckiem” jest kameralny zespół wokalny **Vox humana**, pełniący funkcję reprezentacyjnego chóru UZ, a złożony ze studentów i absolwentów Instytutu Muzyki, mający już w swoim dorobku wiele koncertów w kraju i za granicą. Dołączyli do niego członkowie kameralnego chóru **Cantus Po-**

ludzie siedzieli na stopniach pod organami, a bardzo wiele osób po prostu stało. Trudno byłoby ich dokładnie zliczyć, ale wiadomo, że rozprowadzono ponad 1000 zaproszeń i biletów. Wielu słuchaczy przyjechało spoza Zielonej Góry, specjalny autobus przywiózł blisko 60 uczniów szkoły muzycznej w Żaganiu. Atmosfera była wspaniała, oklaski rozbrzmiewały po każdym prawie fragmencie, kończące drugą część sławne *Alleluja* wysłuchano, jak każe tradycja, na stojąco (powtórzono je także na bis), wreszcie zmęczeni, ale niezwykle usatysfakcjonowani wykonawcy i słuchacze opuścili kościół po trzech godzinach muzycznej uczty.

Impreza została przygotowana dzięki ogromnemu zaangażowaniu pracowników i studentów **Uniwersytetu Zielonogórskiego** (przede wszystkim Instytutu Muzyki), chórzystów i wielu wolontariuszy, przy współudziale Parafii pw. Najświętszego Zbawiciela, Miasta Zielona Góra, Lubuskiego Biura Koncertowego „Orfeusz” oraz Agencji Reklamowej „103”. Patronat honorowy sprawowali: Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, Ordynariusz Diecezji Zielonogórsko-Gorzowskiej, oraz Prezydent Miasta Zielona Góra, pomocy finansowej udzieliło także Miasto Zielona Góra.

Chociaż w wykonaniu wzięli udział wybitni artyści, to koncert został w większości zrealizowany przez muzyków bardzo mocno związanych z Zieloną Górą. Inicjator

lonicus (także absolwenci UZ) oraz pracownicy Instytutu Muzyki - **prof. Barbara Leterska** i **prof. Maciej Ogarek**.

Przez pół roku wokaliści spotykali się na cotygodniowych próbach, by opanować wielki materiał (kompozytor przeznaczył dla chóru aż dwadzieścia fragmentów dzieła i to chór właśnie odgrywa tu szczególną rolę - uczestnicząc w akcji oraz komentując ją). Ze względu na obowiązki zawodowe nie zawsze jednak wszyscy mogli się znaleźć na nich w komplecie. Toteż konieczna była także praca własna. Wielką pomoc stanowiły regularne konsultacje specjalistki w zakresie sztuki wokalne - Bogumili Tarasiewicz (wspomnianej już solistki koncertu, będącej również profesorem UZ i pracownikiem Instytutu Muzyki). Zważywszy na to, że wykonanie *Mesjasza* było debiutem zespołu we wspomnianym składzie, należy uznać go za niezwykle profesjonalny i zgrany. Zauważalna jedynie w pierwszych taktach jego wejścia trema, minęła bez śladu i już do końca zachwycał precyzją, czystością intonacji (i kondycją!). Szczególne wrażenie wywierały sopran o niezwykle wyrównanej, pięknej barwie, ale i pozostałym głosom nie można było nic zarzucić.

Osobnym obiektem niekłamanego zachwyty była kameralna orkiestra **Arte dei Sunatori**. Specjalizująca się w muzyce barokowej, przed laty została powołana do życia

przez kolejnych marzycieli, uparcie dążących do celu „szaleńców”, którym udało się w końcu zrealizować zamierzenia i osiągnąć najwyższy europejski poziom. Koncertująca obecnie na całym świecie, rozchwytywana i podziwiana, nie zawitałaby może do Zielonej Góry, gdyby nie sentymenty i osobiste więzy przyjaźni... Założyciele tejże formacji - to absolwenci zielonogórskiej szkoły muzycznej II stopnia, pochodzący ze znanych w naszym środowisku muzycznych rodzin: koncertmistrz - **Aureliusz i Ewa** (z domu Łuczak) **Golińscy**. Dodajmy, że w skład zespołu wchodzi także nowosolanica Anna Nowak-Pokrzywińska (altowiolistka), a na

Dołączający do tej dużej grupy wykonawczej soliści (każdy o bogatym i interesującym życiorysie artystycznym) - również nieprzypadkowo pojawili się w obsadzie *Mesjasza*. Dysponująca pięknym sopranem **Marzena Michałowska** - od wielu lat daje się podziwiać w różnych projektach realizowanych wspólnie z Bartłojem Stankowiakiem (występowała także niejednokrotnie w naszym mieście). Związana z Uniwersytetem Zielonogórskim **Bogumiła Tarasiewicz** - jest nie tylko wokalistką, ale także cenionym pedagogiem śpiewu, autorką podręcznika „Mówię i śpiewam świadomie” oraz wielu prac naukowych. Bas - **Maciej**

potrzeby koncertu został on poszerzony m.in. o trębacz, w tym kolejnego nowosolanina - Łukasza Gothszalka.

Barokowe instrumenty o delikatnych, naturalnych strunach, wymagały kilkakrotnej korekty (temperatura kościelnego wnętrza nie sprzyja stałości stroju). Jednym z priorytetów wiolinistów zespołu jest bowiem nienaganna intonacja. I w tym przypadku trzeba było podziwiać kondycję muzyków - utrzymanie przez blisko trzy godziny tak napiętej uwagi, podążanie za dyrygentem, współpraca z chórem i solistami - bez fałszywego dźwięku! Troje wiodących pierwszych skrzypiec - brzmiających jak jeden instrument, podobnie - dwoje tylko skrzypiec drugich; świetnie radzące sobie w pojedynczej obsadzie altówka i wiolonczela; wirtuoz-kontrabasista (Michał Bąk). Kotlista - zaangażowany jedynie we fragmentach, ale zaangażowany „całym sobą” i do tego perfekcyjna klawesynistka (która nie miała w trakcie przebiegu utworu ani chwili „oddechu”, nawet w recytatywach) - Joanna Bośniak-Górniok. Może jedynie barokowe trąbki okazały się instrumentami trudniejszymi do opanowania niż współczesne.

Nawet gdyby nagle cała pozostała część obsady nagle zamilkła - słuchanie gry Arte dei Sunatori - stanowiłoby prawdziwą rozkosz. Jaka szkoda, że ten wspaniały zespół tak rzadko usłyszeć można w Zielonej Górze.

Straburzyński - podobnie jak Marzena Michałowska, od dłuższego czasu współpracuje z Bartłojem Stankowiakiem i barokową orkiestrą „Accademia dell'Arkadia”. Pojawiający się u nas po raz pierwszy tenor - **Stanisław Kozłowski** - to „wschodząca gwiazda” wykonawstwa barokowej muzyki wokalne.

Na koniec - *spiritus movens* całego przedsięwzięcia - **Bartłoj Stankowiak** (on także godnie reprezentuje tradycję rodziny muzyków). Pokazał się słuchaczom z najlepszej strony - jako dojrzały artysta świadomy wytyczonych celów i konsekwentnie realizujący swe plany. Przemyślana koncepcja całości, umiejętne rozplanowanie „akcji dramatycznej” muzyki (zawsze twierdzą, że sztuka dźwięków, nawet ta całkowicie pozbawiona pozamuzycznych odniesień, jest swego rodzaju *theatrum* - musi trzymać w napięciu!), a do tego profesjonalizm dyrygenta, potrafiącego pociągnąć za sobą wszystkich muzyków razem i każdego z osobna. Toteż, zwłaszcza chórzyscy (którzy nie są przecież zawodowymi śpiewakami), podkreślali wartość owej niezwyklej wręcz „nici porozumienia”.

Zgromadzone w kościele tłumy słuchaczy na długo zapamiętają to wydarzenie. Byli wśród nich zarówno melomani, jak i zupełni laicy (rozpytujący na przykład ze zdziwieniem: dlaczego niektórzy powstał od razu po pierwszych

FOT.: TAJOPHOTOGRAPH, KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

dźwiękach *Alleluja*?). Dla wszystkich pomocą był wyświetlany na ekranie tekst (trudno byłoby go śledzić w języku angielskim!), dla wielu przeszkodą - miejsce, z którego nie wszystko można było zobaczyć (miejsc po prostu brakowało), czy dzieci, dla których trzy godziny tak poważnej muzyki stanowiło dawkę nazbyt wymagającą. Nie mamy jednak tradycji takich koncertów! Ich odbioru także trzeba się nauczyć. Najważniejsze, aby uczyć się - mając kontakt z najlepszymi wzorami, a z takim właśnie mieliśmy do czynienia.

Ciągle jeszcze brzmiały w naszych uszach najpiękniejsze (najbardziej lubiane) fragmenty *Mesjasza*, długo jeszcze

chórzyści będą pamiętali wzruszenia związane z tym niezwykłym koncertem, a słuchacze artystyczne przeżycia, jakich doznali tego wieczoru. Ale już pytamy wszyscy: czy jest nadzieja na zorganizowanie następnego takiego wydarzenia? Literatura muzyczna obfituje w wielkie dzieła wokalo-instrumentalne (jak choćby *Pasja Mateuszowa* Bacha...). Być może uda się doprowadzić do realizacji kolejnych „szalonych” projektów, które przynoszą chlubę miastu oraz zielonogórskiej uczelni, zwłaszcza zaś jej Wydziałowi Artystycznemu.

SATYSFAKCJA UŻYTKOWNIKÓW BIBLIOTEKI UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO:

PREZENTACJA WYNIKÓW BADAŃ, CZ. I

Kamil Banaszewski

Katarzyna Bartosiak

Biblioteka Uniwersytecka

Badania satysfakcji użytkowników przeprowadzone w Bibliotece Uniwersytetu Zielonogórskiego (w ramach uczestnictwa w projekcie Analiza Funkcjonowania Bibliotek) miały miejsce w dniach 20 lutego-20 marca 2015 roku. Ich celem było uzyskanie informacji o czytelnikach Biblioteki, a zatem odpowiedź na pytanie:

- kim są (ze względu na cechy społeczno-demograficzne, takie jak: wiek, płeć i status) i jak często odwiedzają bibliotekę (częstotliwość wizyt),
- po co przychodzą do biblioteki (cele wizyt użytkowników w BUZ),
- jak oceniają całokształt usług oferowanych przez Bibliotekę UZ (ocena globalna biblioteki),
- jak oceniają poszczególne aspekty oferty bibliotecznej BUZ (oceny szczegółowe usług bibliotecznych).

Zważywszy na fakt, że od roku 2013 Biblioteka UZ działa w nowym budynku, wykonującym badania zależało również na poznaniu opinii studentów i pracowników naukowo-dydaktycznych na temat nowego gmachu bibliotecznego, a także jego wyposażenia i nowych funkcjonalności, takich jak stanowiska do samodzielnego wypożyczania i oddawania książek, czy kabiny do pracy indywidualnej i zbiorowej.

Pomiary satysfakcji użytkowników biblioteki były pierwszymi tego typu badaniami prowadzonymi na tę skalę w Bibliotece UZ. W badaniach tych jako narzędzia badawczego użyto ankiety¹ (w wersji papierowej), której kwestionariusze

¹ W badaniu wykorzystano standardowy kwestionariusz ankiety stworzony w ramach projektu Analiza Funkcjonowania Bibliotek (AFB) przez zespół kierowany przez Lidę Derfert-Wolf. Składał się z trzech części oraz metryczki, w której ankietowany musiał wpisać swój wiek, płeć, status (student, doktorant, nauczyciel akademicki, inny) oraz częstotliwość, z jaką korzysta z usług bibliotecznych. Pozostałe części ankiety to: pytanie wielokrotnego wyboru o cele odwiedzin (11 możliwości odpowiedzi), pytanie o ogólną ocenę całokształtu usług bibliotecznych (odpowiedź

rozpowszechniane były - przy wyznaczonych w tym celu stanowiskach - we wszystkich miejscach w Bibliotece, do których dostęp mają czytelnicy (Wypożyczalnia, Dział Wolnego Dostępu - cztery piętra, Czytelnia Czasopism Bieżących, Mediateka, Czytelnia Zbiorów Specjalnych oraz ROINP).

Autorzy badań dziękują wszystkim respondentom, którzy wypełnili ankietę. Ich aktywny udział w tym sondażu pokazuje, że Biblioteka UZ i sposób, w jaki funkcjonuje, ma duże znaczenie dla osób bezpośrednio związanych z uczelnią, a całokształt oferowanych przez nią usług może być uznany za jeden z czynników przekładających się na satysfakcję osób pracujących i uczących się na Uniwersytecie Zielonogórskim. Ankietę należy również traktować jako zaangażowanie samych użytkowników w proces tworzenia jakości usług bibliotecznych, bowiem ich opinie i oceny pomogą lepiej dostosować biblioteczną ofertę do zmieniających się czytelniczych (i nie tylko) potrzeb i oczekiwań.

Skutkiem badań satysfakcji użytkowników Biblioteki UZ okazało się zebranie około 900 wypełnionych ankiet, jednak w myśl podjętych wcześniej założeń metodologicznych, mających na celu reprezentatywność uzyskanych wyników, do analizy wykorzystano jedynie część z nich (674 ankiety z podstawowej grupy badawczej i 135 ankiet z grupy „rezerwowej”). Zdobyte w ten sposób dane pozwalają uogólnić wyniki badań na całą zbiorowość, czyli wszystkich bywalców Biblioteki UZ.

Niniejsza prezentacja wyników badań (z racji ogromu uzyskanych danych) ma charakter ogólny i fragmentaryczny, szczegółowe analizy dostępne są w stosownym raporcie (*Badania satysfakcji użytkowników Biblioteki Uniwersytetu Zielonogórskiego. Raport z badań*).

Analiza uzyskanych wyników pozwala stwierdzić, że najbardziej charakterystycznym dla Biblioteki UZ użytkownikiem jest studentka w wieku 20-24 lata, odwiedzająca bibliotekę kilka razy w miesiącu. Bywalczy biblioteki to grupa silnie sfeminizowana. Aż 73,98% wszystkich respondentów stanowiły kobiety, odsetek badanych mężczyzn wynosił 26,11% (rys. 1).

Kobiety dominują we wszystkich kategoriach badanych respondentów rozpatrywanych ze względu na ich status (tab. 1). Przedstawicielki płci żeńskiej stanowią 74,91% ankietowanych studentów, wśród nauczycieli akademickich ich odsetek wynosi 63,04%, wśród doktorantów - 61,54%, a wśród osób o statusie „inny” - 75,76%.

Tab. 1. Status i płeć użytkowników

status	płeć	
	kobieta	mężczyzna
student	74,91%	25,09%
doktorant	61,54%	38,46%
nauczyciel akademicki	63,04%	36,96%
inny	75,76%	24,24%
Suma: procent	100,00%	100,00%

Źródło: opracowanie własne

możliwa do zaznaczenia na pięciostopniowej skali, gdzie 1 oznaczało ocenę „bardzo źle”, a 5 – „bardzo dobrze”) oraz zestaw pytań dotyczących oceny poszczególnych aspektów oferty bibliotecznej (odpowiedzi na pięciostopniowej skali z możliwością zaznaczenia opcji ND – „nie dotyczy”).

Przeważająca ilość użytkowników biblioteki to osoby w wielu 20-24 lata (w grupie ankietowanych aż 70,62%). Kolejne duże grupy stanowią osoby w przedziale wiekowym 25-44 lata (odsetek tych respondentów wynosi 20,77%) oraz 45-60 lat (4,75% ankietowanych). Pozostałe kategorie wiekowe nie są tak licznie reprezentowane w badaniach: 16-19-latkowie stanowią 3,12% wszystkich respondentów, osoby powyżej 60 roku życia - 0,59%, a osoby w wieku 13-15 lat to zaledwie 0,15% osób poddanych badaniu (rys. 2).

Specyfika Biblioteki UZ (będącej biblioteką akademicką, naukową) każe zwrócić szczególną uwagę na status odwiedzających ją osób. Użytkownicy o profilu naukowym (studenci, doktoranci i nauczyciele akademicki) stanowią grupę docelową, dla której potrzeb powołana jest biblioteka. Wśród badanych użytkownicy o statusie „naukowym” stanowili 95,1%, pozostali (prawie 5% respondentów o statusie „inny”) to osoby niebezpośrednio związane z uczelnią (ich stosunkowo wysoki odsetek świadczyć więc może o popularności Biblioteki UZ w środowisku zielonogórskim). W grupie poddanej badaniu przeważali studenci (aż 86,36%), następnie nauczyciele akademicki (6,82% ankietowanych). Odsetek doktorantów w badaniach wynosił około 2% (rys. 3).

Duża część czytelników odwiedza bibliotekę z wysoką częstotliwością (rys. 4). Kilka razy w miesiącu wizytę w BUZ deklarowało ok. 40% ankietowanych, a przynajmniej raz w miesiącu - prawie 24%. Odpowiedź „kilka razy w tygodniu” zaznaczyło aż 18,25% respondentów. Bardziej szczegółowe wyniki badania, ukazujące związek między statusem respondentów a częstotliwością ich odwiedzin, prezentuje tab. 2.

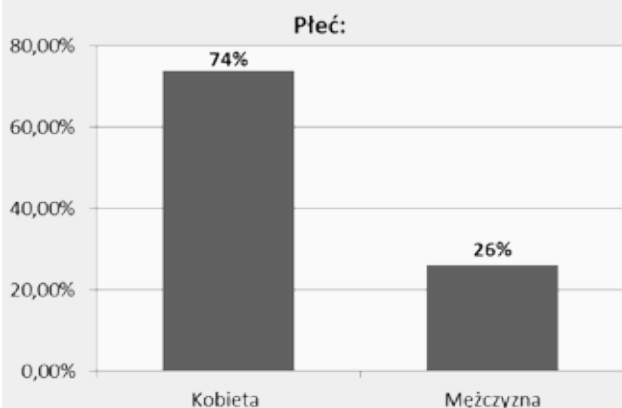
Tab. 2. Częstotliwość odwiedzin ze względu na status

częstotliwość odwiedzin	student	doktorant	nauczyciel akademicki	inny
kilka razy w tygodniu	17,18%	53,85%	19,57%	21,21%
kilka razy miesiącu	38,32%	46,15%	43,48%	18,18%
przynajmniej raz w miesiącu	23,71%	0,00%	30,43%	21,21%
rzadziej niż raz w miesiącu	14,95%	0,00%	6,52%	21,21%
przynajmniej raz w roku	3,26%	0,00%	0,00%	6,06%
korzystam sporadycznie (rzadziej niż raz w roku)	2,58%	0,00%	0,00%	12,12%

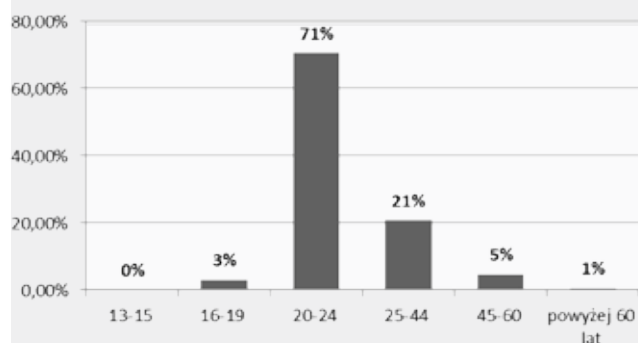
Źródło: opracowanie własne

Na szczególną uwagę zasługują tu odpowiedzi doktorantów, którzy (jako grupa) należą do „najwierniejszych” bywalców biblioteki - wszyscy respondenci o tym statusie zaznaczyli w ankiecie tylko dwie z możliwych odpowiedzi, tj. „kilka razy w tygodniu” (prawie 54% w tej grupie ankietowanych) i „kilka razy w miesiącu” (pozostałe 46% ankietowanych o tym statusie).

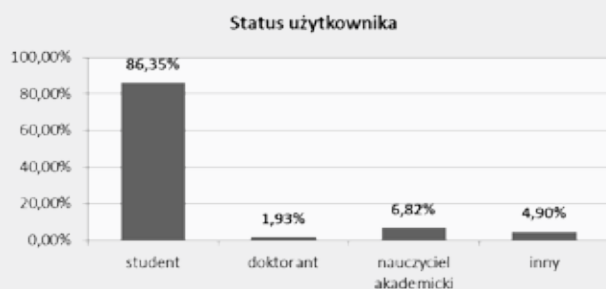
Analiza celów wizyt respondentów w Bibliotece UZ (rys. 5) pozwala stwierdzić, że (spośród jedenastu możliwości

Rys. 1. Ankietowani z podziałem na płeć

Źródło: opracowanie własne

Rys. 2. Wiek ankietowanych

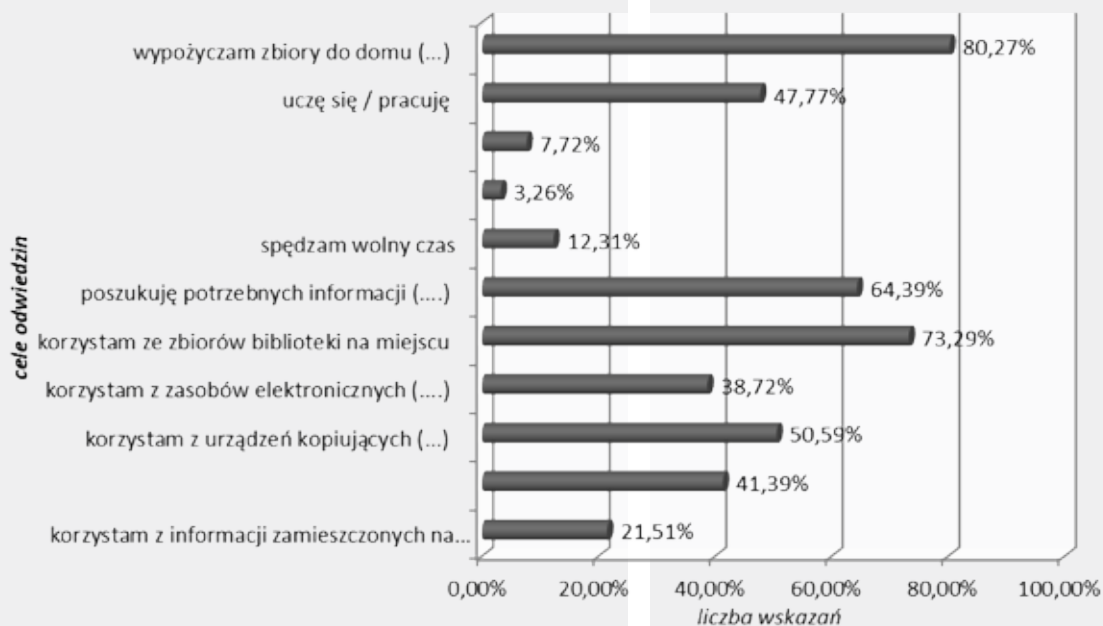
Źródło: opracowanie własne

Rys. 3. Użytkownicy biblioteki wg statusu

Źródło: opracowanie własne

Rys. 4. Częstotliwość korzystania z usług biblioteki

Źródło: opracowanie własne

Rys. 5. Odpowiedzi na pytanie „W jakim celu odwiedza Pan/Pani zazwyczaj bibliotekę? Proszę uwzględnić zarówno osobistą obecność w bibliotece, jak i odwiedzanie strony internetowej”

Źródło: opracowanie własne

odpowiedzi wymienionych w ankiecie) tradycyjne usługi biblioteczne (tj. możliwość wypożyczenia zbiorów, czy skorzystanie z nich na miejscu) są głównym powodem odwiedzin biblioteki przez użytkowników. Duża ilość (64,39% grupy badawczej) osób odwiedza bibliotekę w celu uzyskania potrzebnych informacji, skorzystania z możliwości kopiowania potrzebnych materiałów (co drugi ankietowany), czy też z zamiarem uczenia się/pracowania w budynku biblioteki (prawie 48% badanych). Dostęp do Internetu i korzystanie z bibliotecznych stanowisk komputerowych to powód wizyt w bibliotece deklarowany przez 41,39% badanych osób, zaś możliwość dotarcia do zasobów elektronicznych (bazy danych, materiały zdigitalizowane, serwisy informacyjne) jest celem odwiedzin niemal 39% spośród ankietowanych osób. Miłą niespodzianką okazało się podliczenie wskazań dla celu „spędzam czas wolny w bibliotece” - odpowiedź tę zaznaczyło 12,31% respondentów. Ankietowani najrzadziej odwiedzają bibliotekę celem uczestnictwa w szkoleniach edukacyjnych i wydarzeniach kulturalnych organizowanych przez BUZ². Warto tutaj zaznaczyć, co wynika z analizy danych, iż zdecydowana większość użytkowników korzysta z usług bibliotecznych w sposób kompleksowy - respondenci najczęściej zaznaczali jednocześnie po 4 cele wizyt (i więcej) w Bibliotece UZ.

Tab. 3. prezentuje cele odwiedzin użytkowników BUZ z uwzględnieniem ich statusów (pod uwagę wzięto tu odpowiedzi respondentów związanych z uczelnią, tj. studentów, doktorantów i nauczycieli akademickich).

Wszyscy ankietowani o statusie „naukowym” podają za główne cele bytności w Bibliotece UZ możliwość wypożyczenia zbiorów i korzystania z nich na miejscu, a także możliwość dotarcia do potrzebnych informacji. Ankietowani doktoranci i nauczyciele akademicki wyżej od studentów cenią możliwość uczenia się i pracy w gmachu bibliotecznym (ci ostatni doceniają wyżej możliwość skorzystania w bibliotece z urządzeń kopiujących). Dość często zaznaczanymi celami wizyt w bibliotece dla przedstawicieli wszystkich tych statusów okazało się także możliwość skorzystania z bibliotecznych komputerów oferujących dostęp do Internetu, jak również dostęp do zasobów elektronicznych. Respondenci wszystkich trzech grup najrzadziej chcą przychodzić do biblioteki w celu skorzystania z jej oferty kulturalnej i szkoleniowej.

2 Wynik ten należy rozpatrywać pod kątem ocen tychże aspektów oferty bibliotecznej z trzeciej części ankiety. Przeważająca ilość odpowiedzi ND – „nie dotyczy” pozwala wnioskować, że użytkownicy biblioteki nie są zainteresowani tymi usługami lub z usług tych po prostu nie korzystają.

Tab. 3. Cele odwiedzin z uwzględnieniem statusu respondentów

cele odwiedzin	procenty			
	student	doktorant	nauczyciel akademicki	inny
korzystam z informacji zamieszczonych na witrynie internetowej biblioteki	18,21%	53,85%	43,48%	36,36%
korzystam z komputerów i Internetu dostępnych w bibliotece	41,24%	61,54%	54,35%	18,18%
korzystam z urządzeń kopiujących (...)	51,89%	53,85%	52,17%	24,24%
korzystam z zasobów elektronicznych (...)	37,29%	61,54%	63,04%	21,21%
korzystam ze zbiorów biblioteki na miejscu	74,74%	76,92%	80,43%	36,36%
poszukuję potrzebnych informacji (...)	65,12%	76,92%	69,57%	39,39%
spędzam wolny czas	11,86%	30,77%	17,39%	6,06%
uczestniczę w szkoleniach organizowanych przez bibliotekę (...)	1,89%	0,00%	13,04%	15,15%
uczestniczę w wydarzeniach kulturalnych organizowanych przez bibliotekę	4,98%	30,77%	23,91%	24,24%
uczę się / pracuję	45,02%	76,92%	65,22%	60,61%
wypożyczam zbiory do domu (...)	82,13%	92,31%	84,78%	36,36%

Źródło: opracowanie własne

Ogólne i szczegółowe oceny usług oferowanych przez Bibliotekę UZ zaprezentowane zostaną w następnym numerze.

Szanownemu Panu
mgr. Markowi Kamińskiemu

wyrazy szczerzego współczucia i słowa otuchy

z powodu odejścia Rodziców

składają Koleżanki i koledzy z Biblioteki Sztuki i Biblioteki Uniwersyteckiej

UNIWERSYTETY ŚWIATA

UNIVERSIDAD CATÓLICA SAN ANTONIO DE MURCIA

Danuta Nowak**Wiesław Hładkiewicz**

Wydział Humanistyczny

W dniach 3-18 maja 2015 r. prof. Wiesław Hładkiewicz i dr Radosław Domke z Wydziału Humanistycznego UZ przebywali w ramach programu Erasmus na Uniwersytecie Katolickim w Murcji (UCAM). Opiekę merytoryczną sprawował nad nimi prof. Pablo Blesa prorektor i dyrektor Instytutu Stosunków Międzynarodowych. Prof. W. Hładkiewicz wystąpił z cyklem wykładów o Idei Europejskiej, a dr R. Domke prowadził zajęcia z zakresu problematyki Europy Środkowo-Wschodniej. Zajęcia odbywały się

Hładkiewicz Murcja jest przyjazna. Miasto Murcja szczyci się katedrą Santa Maria z 92-metrową wieżą. Budowla posiada najpiękniejszą barokową fasadę w całej Hiszpanii, a 25 dzwonów tej katedry wybija zawsze godzinę 13.00, czyli czas na posiłek. Murcję określa się mianem miasta kościołów, klasztorów i pałaców. W Hiszpanii są trzy rodzaje uniwersytetów: publiczne, prywatne i katolickie. Hiszpania oferuje naukę na 79 uniwersytetach, w tym 50 publicznych i 29 prywatnych. W mieście Murcja funkcjonują trzy uniwersytety: dwa publiczne: Uniwersytet założony w 1912 roku i Politechnika oraz Prywatna Wyższa Szkoła Świętego Antoniego.

Universidad Católica San Antonio de Murcia (UCAM) został założony w 1996 r. celem realizacji ewangelicznej misji kościoła katolickiego

w dziedzinie edukacji i kultury. Ewangelizacja jest jednym z fundamentów Uniwersytetu, dlatego poszczególne wydziały wspierane są opieką duszpasterską dla umacniania chrześcijańskich wartości moralnych w społeczności uniwersyteckiej. Siedzibą UCAM jest Klasztor Hieronimitów, który został wybudowany na początku XVIII wieku przez architekta i mnicha Antonio se San Jose z zakonu Jerónimos. UCAM zapewnia studentom udział w około 50

FOT. Z ARCHIWUM W. HŁADKIEWICZA

w monastyrze, a w przerwach pomiędzy zajęciami można było uczestniczyć w nabożeństwie. Obydwaj uczestnicy Erasmus polecają i zachęcają zarówno wykładowców jak i studentów do udziału w wyjazdach w ramach tego programu, ponieważ jest to fascynująca przygoda intelektualna. Można poćwiczyć swoje umiejętności językowe i merytoryczne oraz nawiązać kontakty nie tylko naukowe. Do tego należy wskazać też walor turystyczny takiego wyjazdu. Warto tu wspomnieć, że Hiszpania wybierana jest najczęściej przez stypendystów Erasmus, chociaż biorą w nim udział także 32 inne państwa. Hiszpania zajmuje obecnie 3. Miejsce wśród europejskich krajów najczęściej wybieranych przez młodzież z USA.

Według informacji z biur podróży w regionie Murcja słońce świeci przez ponad 300 dni w roku! A w relacji prof. W.

grupach badawczych, które działają w ścisłej współpracy z przedsiębiorstwami, takimi jak np. Coca-Cola, Danone, Vodafone czy Siemens. Badania muszą szanować credo Kościoła katolickiego i być ukierunkowane na integrację wiedzy, dialog między wiarą a rozumem, ze szczególnym zaangażowaniem wartości etycznych i moralnych z perspektywy teologii. Jedną z kluczowych cech UCAM jest jego indywidualna metoda nauczania i organizacja nauczania w małych grupach. Ponadto zwraca się uwagę na przyszłe miejsca pracy w firmach, poprzez odpowiednie przygotowanie do pracy zawodowej.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

WYDZIAŁ ARTYSTYCZNY

79 GALERIA grafiki Biblioteki Sztuki

29 maja w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki na Wydziale Artystycznym przy ul. Wiśniowej 10 odbyło się spotkanie z dr Katarzyną Dziubą reprezentującą zielonogórskie i katowickie środowisko artystyczne. Autorka zaprezentowała wielkoformatowe grafiki z cyklu „Processing” wykonane tradycyjnymi technikami graficznymi i nowoczesną techniką cyfrową. Wystawie towarzyszył wykład „Katarzyna Dziuba - referat odautorski”. Wystawę można zwiedzać do 10 października w godz. od 9.00 do 15.00.

Janina Wallis

Katarzyna Dziuba - „Processing”

Od 29 maja do 10 października 2015 r. w Galerii Grafiki Biblioteki Sztuki w ramach programu Artoteki Grafiki trwa wystawa dr Katarzyny Dziuby, adiunkta na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zakładzie Grafiki, zatytułowana „Processing”. Kuratorem ekspozycji jest dr Janina Wallis.

Aktualna wystawa artystki, reprezentującej zarówno zielonogórskie jak i katowickie środowisko twórcze, prezentuje jeden z jej ostatnich cyklów graficznych, wykonany w technice druku cyfrowego pigmentowego. Zainicjowała go w roku 2012 i rozwija aż do dziś.

Prezentowane obecnie prace w formacie 90x150 cm wyróżniają się w sposób szczególny na tle dotychczasowego dorobku Katarzyny Dziuby, która zrealizowała dotąd około 90 wystaw indywidualnych i zbiorowych w kraju i za granicą, m. in. w Polsce, Czechach, Chorwacji Niemczech, Austrii, Belgii, Irlandii i Wielkiej Brytanii, Szwecji, Hiszpanii, na Białorusi i Węgrzech, w Kanadzie, Japonii oraz w Chinach. Zajmuje się ona grafiką warsztatową i drukiem cyfrowym. Za swoje dokonania artystyczne otrzymała wiele prestiżowych, krajowych i międzynarodowych nagród. Jest pierwszą laureatką Nagrody im. TOSHIHIRO HAMANO, ustanowionej podczas Międzynarodowego Triennale Grafiki, Kraków 2009 i przyznawanej młodym, obiecującym artystom grafikom z całego świata.

W ostatnich latach jej prace były wielokrotnie nagrodzone, m. in. na II Międzynarodowym Biennale Grafiki Cyfrowej w Gdyni w 2010 r. (I nagroda), na International Exhibition of Small Form Electrophoretic Art - Matrices w Budapeszcie (wyróżnienie) oraz na VIII Triennale Grafiki Polskiej, w BWA w Katowicach. W 2012 r. otrzymała Nagrodę Rektora poznańskiego Uniwersytetu Artystycznego, a w 2014 r. IV nagrodę w ramach Utazu Art Award w Kagawa (Japonia).

W latach 2008-2010 jako rezydent przeprowadzała zajęcia, wykłady i warsztaty na zagranicznych uczelniach artystycznych m. in: w Cork w Irlandii w ramach Cork Printmakers Residency Award, Universidad de Castilla-La Mancha, Cuenca w Hiszpanii, Academy of Fine Arts Vienna w Austrii, Kagawa Junior Collage, Sakaide w Japonii, Akademii Sztuk Pięknych w Zagrzebiu, Chorwacja.

Jej prace znajdują się w wielu muzeach, galeriach i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą, m.in. w Ryu Art Group i w Sakima Art Museum-Okinawa w Japonii, w Mu-

KATARZYNA DZIUBA NA TLE FRAGMENTU EKSPOZYCJI „PROCESSING”, 29.05.2015, FOTO: LIDIA GŁUCHOWSKA

seum of Bruges i w Library of Royal Academy of Fine Arts of Liege w Belgii, a także w zbiorach Stowarzyszenia Międzynarodowe Triennale Grafiki w Krakowie (<http://www.icon-data.com.triennial.cracow.pl/pl/>), Biura Wystaw Artystycznych w Katowicach i w Sosnowieckiego Centrum Sztuki Zamek Sielecki.

W cyklu Katarzyny Dziuby „Processing” najistotniejszym środkiem artystycznej ekspresji jest światło. Odgrywało ono konstytutywną rolę już w jej wcześniejszych pracach graficznych, wykonanych w technikach litografii i aligrafii, a w ostatnich latach przede wszystkim w dziełach realizowanych w technologii cyfrowej. To właśnie światło jest dla niej narzędziem definiowania przestrzeni obrazowej, ewokującym barwę i ruch, a także czynnikiem kształtującym abstrakcyjne, organiczne formy o nieregularnym, dynamicznym rytmie.

Tytuł aktualnej ekspozycji i prezentowanych na niej obiektów odwołuje się do zastosowanej w nich metody pracy artystycznej - jest to obróbka poszczególnych komponentów wizualnych na zasadzie odejmowania i dodawania. Pojedyncze prace z prezentowanego cyklu pozostają ze sobą w wizualnej interakcji, ukazując w addytywnym, horyzontalnym układzie dynamiczny proces odrywania się od siebie pól energetycznych, przypominających płynną rć, satelitarne fotografie pomiarów temperatury Ziemi czy komputerowe zdjęcia sfer erogennych podczas badań USG. W tych pełnych pozytywnej energii obrazach dominują barwy konotowane ze szczęściem (róż jak „różowe okulary” i zieleń - kolor nadziei). Emanujący z nich fluorescencyjny blask przywołuje reminiscencje zorzy polarnej i kosmicznych pulsarów.

Linearny układ prezentacji o nieregularnym rytmie ukazuje komplementarne segmenty kompozycji pozostające ze sobą w optycznej korespondencji - każda następna praca jest bardziej zaawansowaną, poddaną uproszczeniu i syntezie wersją poprzedniej. Te powiązane w spójny układ kompozycyjny obrazy ukazują proces emanacji barwy i światła - symboli ludzkiej aury emocjonalnej.

Lidia Głuchowska
Janina Wallis

Katarzyna Dziuba

Studia: 1993-1998 w Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, kierunek *grafika* - Wydział Grafiki w Katowicach. Dyplom z wyróżnieniem w Pracowni Litografii prof. Adama Romaniuka i Pracowni Malarstwa Jacka Rykały. W latach 1998-2001 w Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, kierunek *wzornictwo*, Wydział Tkaniny i Ubioru prof. Aleksandry Pukaczewskiej. Od 2001 r. zatrudniona w katowickiej ASP jako asystent w pracowniach prof. Adama Romaniuka, w Pracowni Technik Nietradycyjnych, w Pracowni Technik Cyfrowych i w Pracowni Grafiki Cyfrowej. Obecnie jest wykładowcą w Pracowni Grafiki Cyfrowej, gdzie prowadzi Pracownię Podstaw Grafiki Cyfrowej. Od 2011 r. pracuje na pierwszym etapie jako adiunkt na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego w Zakładzie Grafiki, gdzie pełni funkcję kierownika Pracowni Druku Cyfrowego i Grafiki Przestrzennej. Od 2011 r. w ramach w/w pracowni prowadzi: podstawy grafiki dla studentów pierwszego roku, podstawy multimediów i technik przetwarzania obrazu dla drugiego roku oraz pracownię dyplomującą i pracownię tzw. Wolnego Wyboru dla studentów drugiego i trzeciego roku grafiki.

Zajmuje się grafiką warsztatową i drukiem cyfrowym.

Za swoje dokonania artystyczne otrzymała wiele prestiżowych, krajowych i międzynarodowych nagród. Jest pierwszą laureatką Nagrody im. TOSHIHIRO HAMANO, ustanowionej podczas Międzynarodowego Triennale Grafiki, Kraków 2009, przyznawanej młodym, obiecującym artystom wywodzącym się z różnych krajów i ras. W 2012 r. na VIII Triennale Grafiki Polskiej w Katowicach otrzymała Nagrodę Rektora Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu, a rok 2014 zaowocował IV Nagrodą w ramach Utazu Art Award, Agawa w Japonii.

W latach 2008-2010 jako rezydent przeprowadzała zajęcia, wykłady i warsztaty na zagranicznych uczelniach artystycznych m. in: w Cork w Irlandii w ramach Cork Printmakers Residency Award, Universidad de Castilla-La Mancha, Cuenca w Hiszpanii, Academy of Fine Arts Vienna w Austrii, Kagawa Junior Collage, Sakai w Japonii, Akademii Sztuk Pięknych w Zagrzebiu, Chorwacja.

Jej prace znajdują się w wielu muzeach, galeriach i kolekcjach prywatnych w kraju i za granicą (wybór): Sosnowieckie Centrum Sztuki, Zamek Sielecki, Sosnowiec, Museum of Bruges, Belgia, Sakima Art Museum, Okinawa Japa, The library of Royal Academy of Fine Arts of Liege, Belgia, Ryu Art Group, Japa, Stowarzyszenie Międzynarodowe Triennale Grafiki - Kraków, Icon Data - Wirtualne Muzeum Współczesnej Grafiki - <http://www.icon-data.com.triennial.cracow.pl/pl/> oraz w Biurze Wystaw Artystycznych w Katowicach.

„Styl Katarzyny Dziuby, łączy tradycyjne techniki graficzne oraz nowoczesną technologię cyfrową, stanowi świeży i oryginalny środek ekspresji. Jej prace ukazują w przekroju współczesne polskie społeczeństwo, w którym tradycyjna kultura i myśl napotyka awangardowe koncepcje z krajów Europy Zachodniej. Wspaniale jest widzieć w abstrakcyjnych formach jej grafik intensywną duchowość, która z pewnością jest owocem szerokich horyzontów i wysublimowanej wrażliwości artystki”.

TOSHIHIRO HAMANO; Doctor Honoris Causa Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie/artysta grafik; Kagawa, Japonia, 2010

Oprac. Janina Wallis

INSTYTUT MUZYKI

Trasa koncertowa po Wielkiej Brytanii

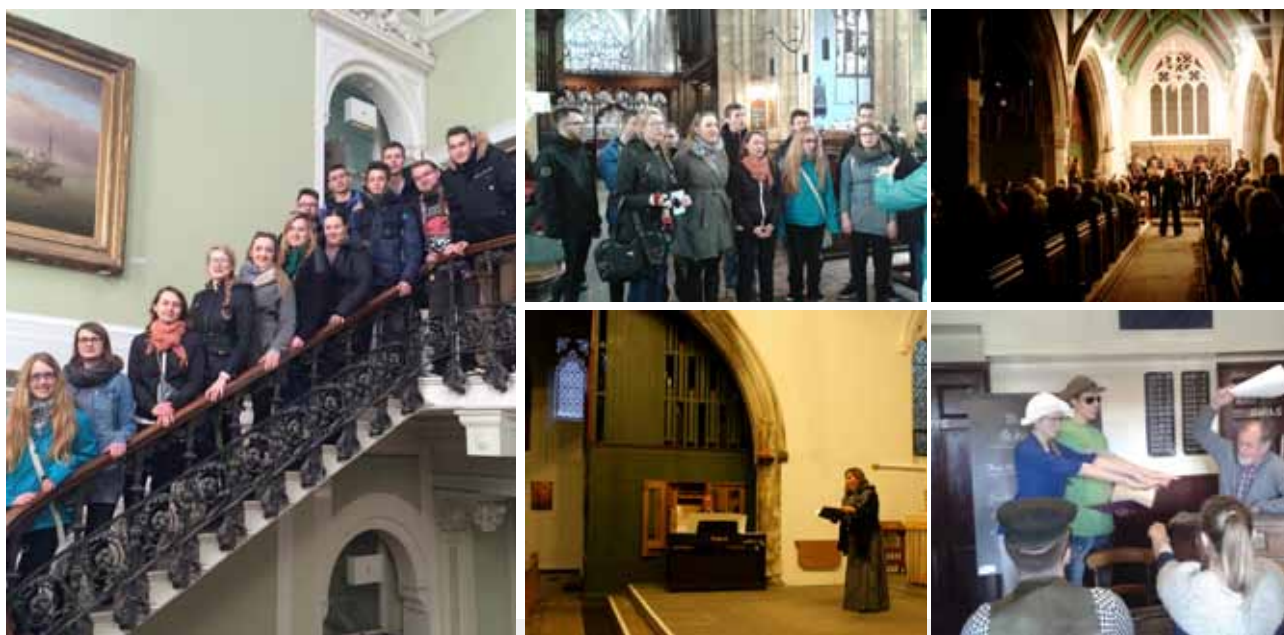
W dniach 9-16 kwietnia br. 13-osobowa reprezentacja Chóru Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego wraz z wykładowcami: dr hab. Iwoną Wiśniewską-Salamon (dyrygentką i organizatorką wyjazdu), dr hab. Bogumiłą Tarasiewicz (solistką, mezzosopran) oraz dr. hab. Karolem Schmidtem (pianistą) brała udział w trasie koncertowej po Wielkiej Brytanii.

Pierwsze plany pojawiły się już na początku października, kiedy to prowadząca od tego roku akademickiego Chór Instytutu Muzyki pani dr hab. Iwona Wiśniewska-Salamon obiecała nam, że zabierze nas w trasę koncertową do Wielkiej Brytanii i jak się okazało dotrzymała słowa. Po załatwieniu wszystkich kwestii formalnych, pięknego i słonecznego czwartkowego popołudnia 9 kwietnia opuściliśmy ojczyznę. Z Poznania poleciliśmy do portu lotniczego Ro-

bin Hood w Doncaster/Sheffield. Dla wielu z nas był to bardzo emocjonujący element wyjazdu, bo dla znacznej części z nas był to pierwszy w życiu lot samolotem. Z lotniska zabrano nas autokarem, a po drodze zobaczyliśmy Humber Bridge - piątą na świecie pod względem długości jednego przęsła most wiszący, znajdujący się w pobliżu miasta Kingston upon Hull.

Na miejscu serdecznie przywitał nas ks. Stanisław Gładysz SChr, który przez czas trwania naszej wycieczki zapewniał nam wikt i opierunek oraz był naszym przewodnikiem. Dzięki Jego gościnności nasza pokaźna grupa mogła spać na plebanii, podlegającej działalności Polskiej Misji Katolickiej w Hull.

Korzystając z pięknej, kompletnie niewpisującej się w angielskie standardy pogody, rankiem kolejnego dnia wyruszyliśmy na wycieczkę na klify na zachodnim wybrzeżu wyspy. Po drodze snuły się opowieści na temat pierwszej nocy poza krajem. Około południa byliśmy we Flamborough, gdzie zachwycił nas wyjątkowy, nadmorski krajobraz.

FOT. Z WYDZIAŁU

Penetrowaliśmy utworzone w klifach jaskinie, ciesząc się, że udało nam się nie skrócić kostek, drepcząc po śliskich kamieniach oraz ominąć porę przyptywu. Podróżując wzdłuż klifów dojechalismy do Bempton, którego wybrzeże wyglądało tak, jakby było ostatnim statym łądem na ziemi. Miejsce to obfitowało w obecność wielu ptaków, które robiły wiele hałasu (jednym z gatunków jest urokliwy puffin, czyli po polsku maskonur). Dzięki uprzejmości ludzi pracujących w rezerwacie Bempton Cliffs Nature Reserve mogliśmy podziwiać przez lornetkę te rzadkie okazy w ich naturalnym środowisku. Kolejnym punktem wycieczki było zwiedzenie miasta Scarborough, gdzie podziwialiśmy jego niezwykłą architekturę. Zmęczeni, ale szczęśliwi wróciliśmy do Hull, gdzie zostaliśmy ugoszczeni kolacją i z zapalem przystąpiliśmy do próby przed naszym pierwszym koncertem.

W sobotę zwiedzaliśmy miasto Hull. Obejrzeliśmy most obrotowy Scane Lane Bridge, zajrzeliśmy do Muzeum Marynistyki, a nawet do kościoła, który został przerobiony na pub. Ponoć ten widok jest w Anglii naturalny. Zaśpiewaliśmy w Holy Trinity Church, a spontaniczny, chórny śpiew w zwiedzanych przez nas kościołach stał się tradycją naszej podróży, za każdym razem wywołując poruszenie i zainteresowanie wśród słuchaczy.

W trakcie podróży dzieliliśmy się swoimi spostrzeżeniami co do różnic pomiędzy Polską a Anglią, ponieważ wszystko w tym kraju jest inne. Krajobraz miejski to charakterystyczne zabudowania - typowe, angielskie domy szeregowie. Ich wyposażenie jest inne niż w domach europejskich - inaczej włącza się światło, splukuje wodę w toalecie, i korzysta z gniazdek do prądu, ale prawdziwe zaskoczenie wywołały w nas dwa osobne krany z ciepłą i zimną wodą. Uwagę zwraca także ruch lewostronny i odległości na drogach - które podawane są w jardach i milach, a nie w kilometrach. Wszystkie te różnice były przez nas bacznie obserwowane, a także nierzadko stawały się obiektem żartów.

Wieczorem, o godz. 19, w kościele Saint Charles Borromeo w Hull uczestniczyliśmy i opiewaliśmy muzycznie Mszę Świętą, wykonując utwory o tematyce sakralnej, a także mieliśmy swój pierwszy koncert. Po nim udaliśmy się na odpoczynek przed ciężkim, kolejnym dniem.

Niedziela była najbardziej męczącym dniem, bo bardzo bogatym w koncerty. Już wczesnym rankiem wyruszyliśmy do Scarborough, gdzie o 9.30 śpiewaliśmy podczas Mszy i koncercie po niej w kościele Saint Peter's Romanic Catholic Church. W południe zostaliśmy ugoszczeni polskim jadłem - zaserwowano nam m.in. bigos, gołąbki, pierogi J. W podziękowaniu zaśpiewaliśmy personelowi polskie utwory ludowe.

Kolejnym celem był York, gdzie wystąpiliśmy w Saint George's Catholic Church. Tam również zostaliśmy miło przyjęci, a po południu już śpiewaliśmy w Hull w Saint Wilfrid Middlesbrough Diocesan Catholic Church. Wszystkie koncerty spotkały się z zainteresowaniem publiczności i wiernych, a dla nas była to krótka okazja do spotkania i obserwowania Polaków żyjących na emigracji.

W poniedziałek znowu odbył się koncert w Yorku. Przed nim jednak udaliśmy się do Beverley, gdzie zwiedziliśmy przepiękną Katedrę i kościół Saint Mary's Church. Zwiedziliśmy centrum miasta, by w końcu zawitać do kościoła Świętej Heleny (Saint Helen's Church). Tam przećwiczyliśmy utwory na wieczorny koncert. Po próbie każdy rozszedł się w swoją stronę, a wielu z nas wykorzystało tę chwilę do spróbowania tradycyjnej, angielskiej potrawy jaką jest Fish&Chips. Nie mogliśmy być w Anglii i nie spróbować tego dania, pomimo tego, że wydaliśmy na rybę z frytkami majątek. O 18.00 spotkaliśmy się z angielskim chórem „Prima Vox”, by prześpiewać wspólny repertuar. Koncert odbył się w ramach wieczorów muzyki kameralnej i wokalne („An Evening Of Choral And Vocal Music”). Jako pierwsza wystąpiła solistka - prof. Bogumiła Tarasiewicz z akompaniamentem prof. Karola Schmidta. W doskonałym stylu wykonali utwory muzyki religijnej, operowej oraz jazzowej, dotaczając do repertuaru także słynne pieśni polskich kompozytorów, takich jak „Prząśniczka” Stanisława Moniuszki i „Śliczny chłopiec” Fryderyka Chopina. Słuchacze przychylnie przyjęli występ naszych profesorów, nagradzając ich gromkimi oklaskami.

Kolejną częścią koncertu był występ naszego chóru. Zaprezentowaliśmy utwory sakralne, a na zakończenie także

utwory ludowe. Wykonanie pieśni *Siekierecka rąbie, Oj, nasi jadą*, a w szczególności *Warkoczyk* podbiły serca angielskiej publiczności, również za elementy gry aktorskiej. Wielkie było nasze zdziwienie, gdy po gromkich owacjach nastąpiło poruszenie wśród słuchaczy, jakby mieli wyjść z kościoła. Okazało się jednak, że była to 15-minutowa przerwa, w trakcie której goście zatopili się na moment w rozmowach oraz rozkoszowali winem.

Po przerwie wystąpił chór z Yorku „Prima Vox”, prowadzony przez Ewę Satecką, mocno zaangażowaną w rozpowszechnianie chóralistyki w tym mieście. Wykonali przede wszystkim repertuar religijny, ale nas urzekło ich wykonanie utworu *Czerwone jabłuszko*. Połączone chóry, nasza solistka oraz pianista wspólnie wykonali utwór *Panis Angelicus* C. Franka. Koncert bardzo podobał się publiczności, a my zebraliśmy wiele gratulacji od słuchaczy, którzy podchodzili do nas w trakcie przerwy i po koncercie.

Wtorkowe przedpołudnie i popołudnie upłynęło nam na zwiedzaniu Lincolń. Zobaczyliśmy tam m.in. kolejną, przepiękną katedrę (niestety tylko z zewnątrz - cena biletów wstępu przerastała nasze możliwości) oraz The Museum of Lincolnshire Life, gdzie w jednej z sal na chwilę mogliśmy wczuć się rolę pilnych, XIX-i XX-wiecznych uczniów pod okiem surowego profesora, jakim był prof. Karol Schmidt. Wieczorem włączyliśmy się w oprawę mszy św., tym razem anglojęzycznej w parafii Catholic Church of Our Lady of Lourdes and St Peter Chanel.

W środę wystąpiliśmy dla uczniów szkoły podstawowej, działającej przy parafii St Vincento a Paulo. Od samego początku zaskoczyło nas to, jak wielką grzecznością oraz zainteresowaniem wykazały się dzieci. Koncert ten był przykładem jak połączyć przyjemne z pożytecznym - pani dyrygent zadawała pytania na tematy związane ze śpiewaniem w chórze, a za udzielenie odpowiedzi dzieci były nagradzane drobnym upominkiem sponsorowanym przez naszą uczelnię. Jedno nich miało także możliwość zadyrgowania naszym chórem, co również zostało wyróżnione. Również dla nas był to szczególny koncert, bowiem w jego trakcie niektórzy z nas mogli (niektórzy po raz pierwszy w życiu) stanąć przed chórem i nim publicznie zadyrgować. Popołudnie spędziliśmy na zakupach i spacerze w okolicach naszego miejsca zamieszkania, a wieczorem aż do późnych godzin nocnych wciągnęła nas bez reszty wspólna gra w „Mafię”. Nasz ostatni wieczór był też okazją do wielu podsumowań naszego wspólnego wyjazdu.

Ostatni dzień naszego pobytu upłynął na zwiedzaniu dwóch muzeów - Wilberforce House Museum i Streetlife Museum oraz zakupach. Po powrocie z miasta wszyscy zajęli się porządkami - wspólnie zjedliśmy obiad i podziękowaliśmy księdzu za ogromne serce i gościnę oraz pedagogom za owocny, spędzony razem czas i wspaniałą przygodę. O 22.00 wystartowaliśmy z lotniska w Doncaster/Sheffield i na dobre pożegnaliśmy się z Anglią.

Ten wyjazd był dla nas wielką, wspaniałą przygodą. Intensywny czas koncertów i prób pozwolił nam zdobyć doświadczenie w tym, co dla nas muzyków jest najważniejsze - dzieleniem się swoją pasją z innymi dzięki wspólnej, ciężkiej pracy i przekazywaniem emocji słuchaczom, co wywoływało w nich szczere wzruszenie. Wśród nas samych zawiązały się głębsze relacje i zrozumieliśmy, że razem możemy wiele osiągnąć. Wiele zabawnych sytuacji będziemy pamiętać bardzo długo.

Szczególne wyrazy wdzięczności należą się pani prof. Iwonie Wiśniewskiej-Salamon, która włożyła całe swe serce i zaangażowanie w to, abyśmy mogli zobaczyć i poznać to, co było dla nas nieznane. Dzięki niej i jej zdolnościom kulinarnym (bowiem przez cały wyjazd pani Iwona praktycznie nie wychodziła z kuchni, codziennie od rana nam gotując) wszyscy wróciliśmy o kilka kilogramów ciężsi. Wspaniała atmosfera, wspólnie spędzone dni i noce oraz długie rozmowy sprawiły, że już planujemy kolejne, wspólne wyjazdy. Wierzymy, że nasz pierwszy, chórally wyjazd do Anglii nie będzie ostatnim i dał początek cyklicznym wyjazdom i koncertowaniu Chóru Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego w Europie, a nawet całym świecie.

Wioleta Olszewska
Małgorzata Schmidt

II Ogólnopolska Konferencja Naukowa Jazz w kulturze polskiej

W dniach 21-22 kwietnia 2015 r. w Instytucie Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się II Ogólnopolska Konferencja Naukowa *Jazz w kulturze polskiej*. Zgromadziła ona licznych przedstawicieli ośrodków naukowych i artystycznych w Polsce, m. in. z Warszawy, Krakowa, Wrocławia, Gdańska, Poznania, Łodzi, Białegostoku, Lublina, Łodzi i Częstochowy, a także uczestników z Niemiec. Tematyka konferencji była dość szeroko zakrojona, obejmując zarówno kwestie historii jazzu w Polsce, inspiracji jazzem w innych gatunkach muzyki, literaturze i sztuce, jak również prowadzenia działalności koncertowej, pedagogicznej, krytyki muzycznej i specyfiki tzw. polskiego jazzu. Duże zainteresowanie konferencją świadczy o tym, że wpisuje się ona w potrzeby polskiego środowiska jazzowego i stanowi istotne forum dla wymiany informacji i poglądów teoretyków jazzu, muzyków jazzowych, ale także specjalistów z innych dziedzin. Uczestnicy konferencji mieli też okazję do wzięcia udziału w koncercie, w ramach którego zaprezentował się Kwartet Jazzowy Instytutu Muzyki Akademii im. Jana Długosza w Częstochowie oraz Zespół Jazzowy Instytutu Muzyki Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Konferencje z cyklu *Jazz w kulturze polskiej* odbywają się na Uniwersytecie Zielonogórskim od 2013 r. z inicjatywy ich kierownika naukowego, dr. Rafała Ciesielskiego z Zakładu Teorii Muzyki. Stanowią one istotny wkład w rozwój teorii jazzu w Polsce i liczymy na to, iż kolejne edycje

FOT. Z WYDZIAŁU

będą się cieszyły dużym zainteresowaniem środowiska muzycznego w Polsce i za granicą.

Katarzyna Kwiecień-Długosz

INSTYTUT SZTUK WIZUALNYCH

Kooperacja - wystawa pracowni rysunkowych ISW WA UZ Zielona Góra, ASP Łódź w Muzeum Ziemi Zbąszyńskiej w Zbąszyniu

Wystawa *Kooperacja* w Muzeum Ziemi Zbąszyńskiej jest kontynuacją artystycznej współpracy pracowni rysunkowych Instytutu Sztuk Wizualnych UZ i łódzkiej ASP. To kolejna odsłona kooperacji tych dwóch środowisk powiązanych wspólnym mianownikiem rysunku i działań okołorysunkowych.

Ku czemu prowadzić miała ta propozycja? Oczywiście jest wymiana wzajemnych doświadczeń artystycznych i dydaktycznych, pogłębienie wiedzy na temat merytorycznych wartości różnych środowisk akademickich, otwarcie na dalszą, szeroko zakrojoną współpracę zaprzyjaźnionych szkół, porównanie potencjału twórczego najmłodszego pokolenia i na koniec towarzyskie przyjemności. Istnieje jednak dużo poważniejszy powód - sankcjonowanie rysunku i działań okołorysunkowych, jako autonomicznych wypowiedzi artystycznych. To ciągle aktualna potrzeba.

Rysunek, mimo faktu jego permanentnej obecności w sztuce, dopiero w XX wieku, a bardziej jego drugiej połowie, zaczęto traktować, jako formułę niezależną artystycznie, potrafiącą spełniać inną rolę w twórczości, aniżeli tylko służebną wobec tzw. sztuki szlachetnej. Stało się tak w wyniku redefinicji tej dyscypliny. W efekcie przestała być kojarzona tylko ze znakiem czy gestem na kartonie. Wyjście poza tradycyjną płaszczyznę papieru, zawładnięcie przestrzenią, trzema wymiarami, rozbudowanie obszaru znaczeń, poszukiwanie nowych terenów do zawłaszczania, ekspansji również w wymiarze społecznym, kulturowym i mentalnym, to opcjonalne spektrum zainteresowań dla wyemancypowanego rysunku.

Ciągle jednak, w niektórych kręgach rodzi się pytanie: czy rysunek może być dziełem sztuki, czy tylko 'pomocą kuchenną'?

W 2009 r., wrocławska ASP zorganizowała ogólnopolską konferencję, podczas której dyskutowano o roli rysunku w sztuce, nie tylko w kategoriach dyscypliny pomocniczej dla malarstwa, rzeźby, grafiki etc., lecz o rysunku, jako 'pełnoetatowej' dziedzinie sztuki. Już sam fakt potrzeby zaistnienia takiej dyskusji, wewnątrz poważnego środowiska artystycznego, świadczy o jak wielki potencjał kontrowersji uzbrojony jest ten temat. W takim kontekście prezentujące się pracownie jawią się nowocześnie.

Czy można jednak śnić spokojnie o nowoczesności, kiedy sztuka już dawno wyprzedziła nomenklaturę akademicką? Wystawa pokazała, że spokojny sen jest możliwy, kiedy świadomość akademicka nadąża za twórczymi trendami, a jeszcze lepiej, kiedy je kreuje.

Ekspozycja, przede wszystkim najmłodszego pokolenia artystów, zaprezentowała różne środowiska akademickie. Każde z nich zadało kłam jałowej dyskusji nt. rysunku jako dzieła sztuki. Po raz kolejny potwierdził się fakt, iż rysunek znajduje się w czołówce tych najmniej ortodoksyjnych dyscyplin artystycznych, że nie boi się sięgać po różne media, by przedstawić w sposób niekonwencjonalny nowe widzenie rzeczywistości, a często też bardzo tradycyjne tema-

AUTORZY:

1. PAULINA KOMOROWSKA-BIRGER; 2. EMILIA SOBÓCZAK, OBIEKT-ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA; 3. LIWIA LITECKA; 4. JULIA SOTKIEWICZ; 5. MARTA STAWIŃSKA;
6. RADOŚLAŃ CZARKOWSKI; 7. OD LEWEJ- EMILIA SOBÓCZAK, LIWIA LITECKA, ŁUKASZ KLIMCZYK, AGNIESZKA GRACZEŃ- CZARKOWSKA I EMILIA SOBÓCZAK, OBIEKT-ALICJA LEWICKA-SZCZEGÓŁA; 8. GRACJA HRYNIUK; FOTO: RADOŚLAŃ CZARKOWSKI

ty, że elastyczność tej dyscypliny artystycznej, pozwala użyć jej tam, gdzie zawodzą tradycyjne sposoby przekazu, tradycyjny warsztat malarski, rzeźbiarski czy graficzny. Rysunek to dyscyplina idei, to gest, czas, przestrzeń opisywane przez najróżniejsze media: od projekcji audio, poprzez video, działania performatywne, obiekty, instalacje, fotografię, a na ołówku i kartonie kończąc. Wystawa *Kooperacja* pokazała, że przedstawione pracownie mają taki właśnie, wspólny interdyscyplinarny, rysunkowy mianownik, i że taki mianownik właśnie jest kreatorem współczesnej sztuki polskiej.

Można oczywiście na podstawie tej ekspozycji wykazywać różnice merytoryczne, dydaktyczne etc., ujawniając różne systemy edukacyjne prezentowanych pracowni. Jednak pamiętać należy, że to tylko cztery pracownie i każda z nich ma swoje osobnicze cechy i jak w innych, merytoryczny wizerunek wypracowywany jest w oczywisty sposób przez prowadzących, ale też... przez studentów. To ci ostatni, mając wolność wyboru i korzystając z niej, własnymi preferencjami w dużej części budują akademicki pejzaż. By więc być miarodajnym, należałoby szeroko przyjrzeć się rysunkowi i jego pracowniom w ośrodkach akademickich reszty kraju. Podkreślić jednak należy po raz kolejny, iż wspólny mianownik dla tej dyscypliny sztuki okazał się być bardziej oczywisty niż się o tym powszechnie sądzi. Rysunek pojmowany szeroko, w kategoriach dyscypliny intermedialnej, wydaje się być jednym z najbardziej elastycznych mediów.

Radosław Czarkowski

Miejsce: Muzeum Ziemi Zbąszyńskiej w Zbąszyniu

Czas trwania: 06.06 - 22.06.2015

Uczestnicy:

- Pracownia Rysunku i Intermediów dr. hab. Andrzeja Michalika, prof. ASP Łódź, asyst. mgr Maciej Bohdanowicz, ASP Łódź;
- Studenci ASP Łódź: Ada Birecka, Aleksandra Dyktyńska, Inga Januszek, Izabela Kiknadze, Agnieszka Kumańska, Maria Korczak-Idzińska, Martyna Kowalczyk, Agnieszka Kozłowska, Patrycja Lewandowska, Paulina Nazarczuk, Ewa Sarba, Marta Tymińska
- Pracownia Rysunku i Intermediów dr. hab. Alicji Lewickiej-Szczegóły, prof. UZ, Uniwersytet Zielonogórski;
- Pracownia Rysunku i Intermediów prof. Pauliny Komorowskiej-Birger, Uniwersytet Zielonogórski;
- Pracownia Warsztatów Artystycznych mgr Agnieszki Graczeu-Czarkowskiej, Uniwersytet Zielonogórski;
- Pracownia Rysunku i Intermediów dr. hab. Radosława Czarkowskiego, prof. UZ, Uniwersytet Zielonogórski.
- Studenci ISW WA UZ: Liwia Litecka, Marta Stawińska, Justyna Colta, Łukasz Klimczyk, Nina Stefanik, Barbara Sochań, Gracja Hryniuk, Emilia Sobczak, Sylwia Januszewska, Maja Grygier, Agata Rowecka, Julia Sotkiewicz

„Się maluje” na „Pokocie”, czyli prace studentów Instytutu Sztuk Wizualnych w teatralnych wnętrzach

Ponoworoczne Konfrontacje Teatralne, czyli pokazy spektakli teatrów amatorskich z województwa lubuskiego organizowane co dwa lata, naprzemiennie w Gorzowie Wielkopolskim i Zielonej Górze, w 2015 r. nie ograniczyły się do popisów kunsztu aktorskiego. Na ich dziewiątej edycji, w Teatrze Lubuskim w Zielonej Górze, zaprezentowano bowiem także wystawę prac studentów Instytutu Sztuk Wizualnych z Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Udział w niej wzięło ośmiu adeptów malarstwa z różnych lat studiów z pracowni prof. UZ Magdaleny Gryski, prof. Stanisława Kortyki, dr. hab. Jarosława Łukasika, dr. hab. Normana Smużniaka oraz prof. UZ Ryszarda Woźniaka. Wgląd w swe dokonania, a właściwie w otwarty proces twórczy, gościom „Pokotu” zaoferowali: Radosław Bajon, Cezary Bednarczyk, Katarzyna Bielniak, Daria Cholewa, Katarzyna Muzolf, Izabela Sak, Dawid Sadkowski, Edyta Skiart, Katarzyna Skorupska, Małgorzata Stocik i Sabina Wysocka.

W przeciwieństwie do typowych wystaw, tu nie prezentowano tylko prac skończonych (por. il. 1) lecz głównie te, tylko na moment wejścia w interakcję z pasjonatami teatru, przeniesione z pracowni w inną przestrzeń i w inny kontekst odbiorczy. Już sam tytuł ekspozycji - „Się maluje” - akcentował procesualność całego wydarzenia oraz fakt, iż unaoczniało ono zmagania studentów o różnym poziomie intuicji twórczej z materią malarską i ideami, które miały wypełnić ją treścią i prywatną opowieścią młodych ludzi redefiniujących pojęcie sztuki i cel tworzenia.

Zapraszając odbiorcę do patrzenia, zdecydowali oni podzielić się z nim swoimi wyobrażeniami i swą wrażliwością. Był to projekt studencki, jednak, podobnie jak niniejszy tekst, realizowany przy wsparciu wykładowców akademickich Instytutu Sztuk Wizualnych, którzy pomogli tworzyć ramę do jego prezentacji. Część z uczestników odważyła się na potrzeby obecnej publikacji, opatrzyć swe prace autorskim komentarzem:

Izabela Sak, studentka z grupy 40+ podkreślała edukacyjne walory prezentacji „Wystawa „Się maluje” była dla mnie pierwszą okazją do zobaczenia w jednym konkretnym miejscu wybranych prac moich koleżanek i kolegów innych roczników i pracowni. [...] Obrazy wykonane w różnych technikach i formatach, które wspólnie wypełniły przestrzeń pozauczelnianą, dały mi przyspieszony wgląd w przebieg malarskiej edukacji akademickiej.” (por. il. 2)

Sabina Wysocka uznała tę wystawę wręcz za ukoronowanie swych dokonań w ciągu minionego półrocza (por. il. 3), mając nadzieję, iż skłoni ona odbiorców do redefinicji odmienionej, teatralnej przestrzeni.

Dawid Sadkowski, który namalował metaforyczny wizerunek diabła wcielonego (il. 4) stwierdził: „Obraz ten namalowałem z potrzeby wyrzucenia z siebie emocji. Chciałem przedstawić człowieka jako osobę rozważną, trzymającą się własnych zasad i zachowującą pozorny spokój. Każdy jednak po dłuższym czasie potrzebuje wszystko z siebie wykrzyczeć, stać się na chwilę swoją przeciwnością i „zresetować się”, by odzyskać wcześniejszą równowagę.”

Pracująca w akrylu i medium **Małgorzata Stocik** podkreślała swą decyzję o wyborze odmiennych środków do przekazania ekspresji; różnych tonacji barwnych w przedstawieniach martwej natury w realizacji ćwiczeniowego tematu *Zimno - Ciepło*. Stwierdziła przy tym: „Zimna tona-

cja jest mi bliższa, więc obraz w niej utrzymany malowałam dłużej i z dopracowanymi szczegółami i większą ilością warstw farby. Obraz *Ciepło* powstał szybciej i ma charakter eksperymentu z laserunkiem.” (por. il. 3)

Wystawa ta jest ciekawym przykładem projektów pozauczelnianych realizowanych wspólnie przez wykładowców i studentów Instytutu Sztuk Wizualnych, mających na celu kształtowanie wrażliwości odbiorczej i zwiększenie społecznego rezonansu dokonań młodych adeptów sztuki.

Lidia Głuchowska

Wystawa studentów malarstwa Instytutu Sztuk Wizualnych „Się maluje”,
09.03.2015-11.03.2015, Teatr Lubuski
Kuratorka wystawy: dr hab. Magdalena Gryska, prof. UZ

3

1

2

4

ILUSTRACJE: 1 ____ FRAGMENT EKSPOZYCJI „SIĘ MALUJE”, PRACE SABINY WYSOCKIEJ (PO LEWEJ) I MAŁGORZATY STOCIK; 2 ____ DAWID SADKOWSKI, B.T., FRAGMENT EKSPOZYCJI „SIĘ MALUJE”; 3 ____ DYTA SKIERT, PRACA Z WYSTAWY „SIĘ MALUJE”; 4 ____ IZABELA SAK, B.T., PRACA Z WYSTAWY „SIĘ MALUJE”

„Pracownia”, 08.06-04.07.2015, Galeria R+,
Akademia Sztuki, Szczecin

Wystawa prac studentów i prowadzących pracownię Sztuki i Rysunku. Studenci: Justyna Colta, Sylwia Januszewska, Łukasz Klimczyk, Adam Pacek, Joanna Pacek, Małgorzata Paluch, Aldona Piotrowska, Marta Rajewska, Katarzyna Skorupska, Katarzyna Smugarzewska, Agata Szczecińska, Marika Szwał, Bernadeta Ślęzak i Agata Śmieszko.

Prowadzące pracownię Sztuki i Rysunku: Paulina Komorowska-Birger, Karolina Spiak - Instytut Sztuk Wizualnych, Wydział Artystyczny, Uniwersytet Zielonogórski.

1

2

1 OTWARCIE WYSTAWY

AUTORZY:

2 MAŁGORZATA PALUCH

3 JUSTYNA COLTA, KAROLINA SPIAK

4 NA PIERWSZYM PLANIE: KAROLINA SPIAK, NASTĘPNIE OD LEWEJ: ADAM PACEK, MARIKA SZWAŁ, BERNADETTA ŚLĘZAK, KATARZYNA SKORUPSKA

5 MARTA RAJEWSKA

6 JOANNA ORIANA PACEK, ŁUKASZ KLIMCZYK

FOT. KAROLINA SPIAK

3

6

4

5

„Bunt”, „Refleks” i „Ulotka” - międzynarodowe tournée wystawy donacyjnej. Ekspresjonizm, transgraniczna awangarda i ich współczesne reinterpretacje

W roku 2015 w Muzeum Narodowym w Poznaniu, Muzeum Okręgowym im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, w Kraszewski Museum w Dreźnie i w Dolnośląskim Centrum Fotografii „Domek Romański” we Wrocławiu zaprezentowana zostanie wystawa „Bunt - Ekspresjonizm - Transgraniczna awangarda. Prace z berlińskiej kolekcji prof. St. Karola Kubickiego”. Honoruje ona darowiznę syna polsko-niemieckiej pary artystów awangardowych, Margarete i Stanisława Kubickich dla polskich muzeów. Całe tournée włączone jest do programu Międzynarodowego Triennale Grafiki w Krakowie.

Jednym z partnerów projektu jest Instytut Sztuk Wizualnych Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego, a uczestniczy w nim trzech zatrudnionych w nim grafików - dziekan, prof. Piotr Szurek i kierownik Zakładu Grafiki, prof. Andrzej Bobrowski oraz mgr Maryna Mazur.

Obok dzieł artystów grupy Bunt (1918-1922), które w związku z ich wystawami w stolicy Niemiec pozostawały tam aż do czasu aktualnej donacji (Il. 1, 2), wystawa obejmuje pokazy projektów artystycznych „Refleks” (2014-2015), „Ulotka” i „Ich 7” (2015). Są one zainspirowane twórczością, działalnością i programem poznańskich ekspresjonistów i realizowane przez 31 grafików współczesnych i jedną rzeźbiarkę (żeńską odpowiedniczkę Augusta

Zamoyskiego). Poza pracami na papierze i instalacjami oraz historycznymi fotografiami wystawa obejmuje także filmy artystyczne.

W Muzeum Okręgowym w Bydgoszczy odbędzie się konferencja „Bunt a tradycja grafiki w Polsce i w Niemczech” (26 czerwca 2015 r.). Ponadto projekt prezentowany będzie również na 23. konferencji Grupy Roboczej Niemieckich i Polskich Historyków Sztuki i Konserwatorów „Re-konstrukcje. Miasto, przestrzeń, muzeum, przedmiot” (7-10 października 2015 r., Instytut Historii Sztuki Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza/Centrum Kultury „Zamek” w Poznaniu), a także w ramach Wrocławskich Targów Dobrych Książek (3-15 grudnia 2015 r.), służąc popularyzacji wiedzy nt. związków polskich i niemieckich ekspresjonistów, a także donacji, tak istotnej dla polskiego muzealnictwa.

To międzynarodowe tournée współfinansuje Fundacja Współpracy Polsko-Niemieckiej.

31 maja 2015 r. dobiegła końca odsłona wystawy w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Premierowa ekspozycja skoncentrowana była głównie na prezentacji daru prof. St. Karola Kubickiego dla tej instytucji. Nie tylko darowizny z 2015 r., ale i tych wcześniejszych - z lat 1978 i 2004. Ponadto objęła ona prace Stanisława Kubickiego znajdujące się w galerii sztuki 20-lecia międzywojennego i post-impresjonistyczno-ekspresjonistyczne obrazy tego artysty z zasobów poznańskiego muzeum.

Wernisaż, który odbył się 19 kwietnia 2015 r., a także oprowadzania kuratorskie i program dydaktyczny towarzy-

szący wystawie, cieszyły się dużym zainteresowaniem publiczności. (FOT. 3, 4)

W ramach Nocy Muzeów w Poznaniu (16 maja 2015 r.) odbyły się nie tylko prelekcje i oprowadzania kuratorskie dotyczące historycznej części ekspozycji (FOT. 5, 6), lecz również wernisaż projektu „Ulotka” będącego integralną częścią tournée omawianej wystawy donacyjnej. (Fot. 7)

Począwszy od zbliżającej się już edycji bydgoskiej (wernisaż 25 czerwca 2015 r.) aż do końca serii wchodzących w jego skład pokazów w Dreźnie i Wrocławiu, projekt ten, podobnie jak projekt „Ich 7” (obejmujący dzieła nieformalnej grupy 7 artystów współczesnych, swym składem nawiązującej do składu grupy Bunt), prezentowany będzie łącznie z pracami z okresu I wojny światowej i początków okresu międzywojennego. W Muzeum Narodowym w Poznaniu oglądać było można natomiast zrealizowany częściowo przez tych samych grafików współczesnych projekt „Refleks” (2014-2015) oraz logo tournée autorstwa prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Andrzeja Bobrowskiego. Praca ta jest transformacją autoportretów rodziców donatora, Margarete i Stanisława Kubickich z lat 1917/1918, a zarazem ich portretem podwójnym i *pars pro toto* nie powstałego nigdy zbiorowego portretu grupy Bunt. Graficy współcześni postanowili ofiarować je prof. Kubickiemu wraz z listem intencyjnym jako symboliczne podziękowanie artystów polskich za dar z Niemiec. Uroczyste przekazanie pracy kuratorce tournée nastąpiło na wernisażu projektu „Ulotka” na squacie Od-Zysk w Poznaniu, a ona

1

2

3

6

7

nazajutrz wręczyła ją prof. Kubickiemu w Berlinie. Całe wydarzenie dokumentowała ekipa filmowa realizująca film artystyczno-dokumentacyjny na temat tournée (koncepcja i realizacja: Anna Kraśko, Lidia Głuchowska). (por. FOT. 8, 9, 10)

Lidia Głuchowska

Koncepcja/kuratorka tournée: Lidia Głuchowska

Czas trwania: 19.04.-31.05.2015 - Muzeum Narodowe w Poznaniu; 25.06.-23.08.2015 - Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy; 4.09.-8.11.2015 - Muzeum Józefa Ignacego Kraszewskiego w Dreźnie; 19.11.-12.12.2015 - Dolnośląskie Centrum Fotografii „Domek Romański”, Wrocław (Ośrodek Kultury i Sztuki we Wrocławiu w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Artystycznego)

Logo tournée: Andrzej Bobrowski, *Transformacja M/S - projekt*, linoryt, 2015 (ISW WA UZ)

Koordinacja projektów „Refleks” i „Ulotka”: Maciej Kurak (Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu)

Kurator projektu „Ich 7”: Lidia Głuchowska

Film artystyczno-dokumentacyjny:

Koncepcja i realizacja: Lidia Głuchowska, Anna Kraśko (absolwentka ISW WA UZ)

Publikacje towarzyszące:

Lidia Głuchowska, Peter Mantis, Stanisław Kubicki - *In Transitu - Poeta tłumaczy, sam siebie/Ein Poet übersetzt sich selbst*, Wrocław 2015.

Bunt - Ekspresjonizm - Transgraniczna awangarda,

red. Lidia Głuchowska, Poznań 2015

Ulotka, red. Maciej Kurak, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu, Wydział Grafiki/Fundacja Rarytas, Poznań 2015.

Bunt a tradycje grafiki w Polsce i w Niemczech, red. Lidia Głuchowska, Honorata Gołńska, Muzeum Okręgowe im. Leona Wyczółkowskiego w Bydgoszczy, Bydgoszcz 2015.

FOTOGRAFIE:

- 1 PLAKAT I WYSTAWY GRUPY BUNT W POZNANIU, KWIECIEŃ 1918, Z LINORYTEM STANISŁAWA KUBICKIEGO WIEŻA BABEL
- 2 OKŁADKA NUMERU SPECJALNEGO CZASOPISMA DIE AKTION (BERLIN, CZERWIEC 1918) Z LINORYTEM BUNT STANISŁAWA KUBICKIEGO
- 3 WERNISAŻ WYSTAWY „BUNT - EKSPRESJONIZM - TRANSGRANICZNA AWANGARDA”, MUZEUM NARODOWE W POZNANIU, 19.04.2015, DYR. DR ADAM SOĆKO, DR LIDIA GŁUCHOWSKA, AGNIESZKA SALAMON, FOT. JAROSŁAW ŁUKASIK
- 4 GOŚCIE WERNISAŻU, 19.04.2015, GRAŻYNA HAŁASA, KIEROWNIK GABINETU RYCIN, DR LIDIA GŁUCHOWSKA, KURATORKA TOURNÉE
- 5 NOC MUZEÓW, 16.05.2015, MUZEUM NARODOWE W POZNANIU, OPROWADZANIE KURATORSKIE, DR. LIDIA GŁUCHOWSKA
- 6 NOC MUZEÓW, 16.05.2015, MUZEUM NARODOWE W POZNANIU, OPROWADZANIE KURATORSKIE, DR. LIDIA GŁUCHOWSKA Z PANEM KRZYSZTOFEM KUBICKIM, KUZYNEM DONATORA
- 7 NOC MUZEÓW, POZNAŃ, 16.05.2015, SQUAT OD-ZYSK, WERNISAŻ PROJEKTU „ULOTKA”, KURATOR DR HAB. MACIEJ KURAK, STELAŻE Z PREZENTACJĄ 31 GRAFIK NAWIAZUJĄCYCH DO TWÓRCZOŚCI GRUPY BUNT
- 8 NOC MUZEÓW, POZNAŃ, 16.05.2015, SQUAT OD-ZYSK, WERNISAŻ PROJEKTU „ULOTKA”, LOGO TOURNÉE WYSTAWY „BUNT - EKSPRESJONIZM - TRANSGRANICZNA AWANGARDA” AUTORSTWA ANDRZEJA BOBROWSKIEGO (LINORYT TRANSFORMACJA M/S, 2015) GOTOWE DO PRZEKAZANIA PROF. ST. KAROLOWI KUBICKIEMU Z BERLINA JAKO PODZIĘKOWANIE ARTYSTÓW POLSKICH ZA DAR Z NIEMIEC
- 9 NOC MUZEÓW, POZNAŃ, 16.05.2015, SQUAT OD-ZYSK, WERNISAŻ PROJEKTU „ULOTKA”, ARTYŚCI POZNAŃSZY, AUTORZY PROJEKTÓW „ULOTKA” I „ICH 7” PODPISUJĄ LIST DO PROF. ST. KAROLA KUBICKIEGO. NA ZDJĘCIU MAŁGORZATA KOPCZYŃSKA I ANDRZEJ BOBROWSKI
- 10 NOC MUZEÓW, POZNAŃ, 16.05.2015, SQUAT OD-ZYSK, WERNISAŻ PROJEKTU „ULOTKA”, MACIEJ KURAK W IMIENIU ARTYSTÓW WSPÓŁCZESNYCH Z POZNANIA PRZEKAŻUJE LIDII GŁUCHOWSKIEJ LIST DO PROF. ST. KAROLA KUBICKIEGO W BERLINIE.

FOTO: JAROSŁAW ŁUKASIK (1),
MARIOLA NEHREBECKA (POZOSTAŁE)

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

INFRAVATION - światowy program drogowy

Wiosną br., w Brukseli, odbył się Panel Ekspertów programu UE o nazwie **Infraction**, w którym czynny udział wzięli dr hab. inż. **Adam Wysokowski**, prof. UZ - kierownik Zakładu Dróg i Mostów Instytutu Budownictwa UZ. Prof. Adam Wysokowski brał udział w pracach tego Panelu nad opiniowaniem zgłoszonych projektów, a ostatnia sesja „Consensus meetings” poświęcona była podsumowaniu tej części programu.

Obecnie w Unii Europejskiej realizowany jest intensywny rozwój infrastruktury transportowej, co związane jest z budową nowych dróg, modernizacją dróg istniejących oraz programem utrzymania sieci drogowej w kontekście coraz wyższych wymagań użytkowników oraz zagadnień ekologicznych. W takiej sytuacji koniecznym staje się wprowadzenie szeroko pojętej innowacyjności w infrastrukturze drogowej w celu zmniejszenia wszelkich kosztów związanych z budową i eksploatacją dróg przy zachowaniu ich doskonałej jakości. Innowacyjne technologie opracowuje się w tej chwili w laboratoriach na całym świecie, także w Europie, w ramach ostatnio przyjętego programu ramowego UE oznaczonego symbolem **PR-7**, jak i również w działaniach już rozpoczętego programu na lata 2014-2020 o nazwie **Horizont UE 2020**.

Równocześnie w ramach programu infrastrukturalnego **Era-Net Plus** uruchomiony został w roku 2014 nowy program innowacyjny o nazwie **Infraction**, co po polsku oznacza **Innowacyjna Infrastruktura**.

Generalnie program Era-Net Plus Infraction został powołany w celu zaoferowania nowej płaszczyzny rozwiązań techniczno-użytkowych dla nowo powstającej i istniejącej infrastruktury drogowej. Ma on charakter konkursu związanego z komisyjnym wytypowaniem i zaleceniem do wprowadzania praktycznych nowych technologii i rozwiązań materiałowych w infrastrukturze transportu drogowego.

Infraction wspiera rozwój i stymuluje opracowywanie nowych technologii możliwych do wdrożenia w infrastrukturze transportowej. Głównym koordynatorem projektu jest Holenderskie Ministerstwo Infrastruktury i Środowiska przy współpracy z partnerami między innymi z Danii, Niemiec, Norwegii, Szwecji, Francji, Włoch, Hiszpanii, Islandii, Izraela i USA.

Prof. Adam Wysokowski brał również udział w opracowaniu „Wizji Transportu w Europie 2040”, a obecnie jest Ekspertem programu unijnego Horizont UE 2020.

Marek Dankowski

Viateco w laboratorium Instytutu Budownictwa

27 maja w Hali Laboratorium Instytutu Budownictwa UZ odbył się pokaz urządzeń do badania wytrzymałości materiałów budowlanych zorganizowany przez firmę Viateco

Sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach. Firma od ponad 20 lat dostarcza do laboratoriów inżynierii lądowej sprzęt badawczy renomowanych firm. W naszym Laboratorium przedstawiono sposób obsługi kompletnego stanowiska edukacyjnego oznaczonego symbolem BED-100 przeznaczonego do badania wytrzymałości materiałów. Stanowisko to umożliwia przeprowadzenie zajęć dydaktycznych związanych z wytrzymałością materiałów i szeroko pojętą inżynierią materiałową. Urządzenie pozwala mierzyć siły i przemieszczenia w celu zobrazowania zachowania się materiałów pod wpływem obciążeń złożonych. Przy jego użyciu możliwe jest testowanie modeli własnych różnych konstrukcji, w tym na przykład budynków i mostów.

Pokazano również stanowisko edukacyjne oznaczone symbolem THERMO 3, przeznaczone między innymi do badania przewodzenia ciepła przez różne materiały i ustroje, w tym na przykład przez ściany wielowarstwowe lub przez okna.

Prezentacji przysłuchiwało się kilkadziesiąt osób, w tym pracownicy Instytutu i studenci II roku studiów kierunku *budownictwo*.

Marek Dankowski

Nowe tematy prac doktorskich

1 czerwca 2015 r. odbyło się Seminarium Instytutu Budownictwa poprzedzające otwarcia przewodów doktorskich na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska.

FOT. Z WYDZIAŁU

Przedstawione zostały propozycje trzech tematów:

— *Wpływ czynników eksploatacyjnych na trwałość wybranych elementów konstrukcji stalowych na przykładzie obiektów budowlanych województwa lubuskiego* - mgr inż. Łukasz Zaworski.

— *Wpływ czynników eksploatacyjnych na trwałość wybranych elementów konstrukcji żelbetowych na przykładzie obiektów budowlanych województwa lubuskiego* - mgr inż. Przemysław Błoch.

— *Analiza ekonomiczna technologii bezwykopowych w infrastrukturze komunikacyjnej* - mgr inż. Justyna Zaworska.

Zaprezentowane prace zostały przygotowane pod kierownictwem opiekuna naukowego dr hab. inż. Adama Wysokowskiego, prof. UZ.

Artur Juszczyk

OBRONY PRAC DOKTORSKICH NA WYDZIALE**Doktor Justyna Czajkowska**

20 maja 2015 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ miała miejsce publiczna obrona pracy doktorskiej mgr inż. **Justyny Czajkowskiej**, na temat *Warunki wytrącania osadów z zawartością struwitu*.

Promotorem rozprawy był dr hab. inż. **Tadeusz Siwiec**, prof. SGGW (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie), natomiast recenzentami: dr hab. inż. **Maria Włodarczyk-Makuła**, prof. PCz (Politechnika Częstochowska) i dr hab. inż. **Robert Sidelko**, prof. PK (Politechnika Koszalińska).

W tym samym dniu, na posiedzeniu niejawnym, Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego postanowiła w drodze Uchwały nadać mgr Justynie Czajkowskiej stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *inżynieria środowiska*.

Pani dr Justyna Czajkowska jest pracownikiem naukowym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie.

Nowej Pani Doktor życzymy wszelkiej pomyślności i spełnienia marze w pracy zawodowej oraz szczęścia w życiu osobistym.

Doktor Jarosław Gil

27 maja 2015 r. również na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej mgr. **Jarosława Gila** pod tytułem *Ocena izolacyjności akustycznej przegród budowlanych w placówkach edukacji muzycznej*.

Promotorem rozprawy był dr hab. inż. **Jakub Marcinowski**, prof. UZ, natomiast recenzentami: prof. dr hab. inż. **Henryk Nowak** (Politechnika Wrocławska) i prof. dr hab. inż. **Sławomir Kosiński**.

Na posiedzeniu niejawnym Rada Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego, postanowiła nadać mgr. Jarosławowi Gilowi stopień doktora nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*. Jednocześnie Rada Wydziału podjęła uchwałę o wyróżnieniu rozprawy doktorskiej mgr. Jarosława Gila.

Jarosław Gil urodził się w 1982 r. w Rzeszowie, ale do szkoły podstawowej i do liceum uczęszczał już w Zielonej Górze. Studia ukończył w Poznaniu na Wydziale Fizyki UAM, najpierw na kierunku *reżyseria dźwięku* (2004), a później uzupełniając na kierunku *akustyka* (2007). Po studiach został zatrudniony w firmie Acoustic Associates w Peterborough, gdzie specjalizował się między innymi w pomiarach izolacyjności akustycznej przegród budowlanych. Ale w 2010 r. Jarosław Gil założył firmę o nazwie Acoustic Associates Polska i zajął się złożonymi analizami akustycznymi przy wykorzystaniu programów na przykład Insul, IMMI, Bastion czy Catt Acoustic.

W ramach pracy doktorskiej, do której badania rozpoczął na Uniwersytecie Zielonogórskim w 2008 r., wykonał ogromną ilość pomiarów izolacyjności akustycznej ścian, między innymi w Szkole Muzycznej w Zielonej Górze, oraz zaprojektował i nadzorował poprawę izolacyjności pomiędzy pomieszczeniami muzycznymi różnych instrumentów w Instytucie Muzyki UZ. Był również współprojektantem Laboratorium Izolacyjności Akustycznej w Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie. Należy również podkreślić, że dr Jarosław Gil prowadzi na naszym Wydziale zajęcia ze studentami kierunku *architektura i urbanisty-*

ka m.in. z akustyki oraz ochrony budynków i ich otoczenia przed hałasem.

Hobby Pana Doktora to rodzina (żona Agata i syn Szymek) oraz gra na gitarze.

Panu Doktorowi życzymy wiele udanych osiągnięć i wybitnych sukcesów w pracy zawodowej oraz szczęścia w życiu rodzinnym.

Marek Dankowski

Jak nie marnować jedzenia i chronić środowisko naturalne?

Pod takim hasłem studenci II roku *inżynierii środowiska* wraz z opiekunami: dr inż. Sylwią Myszograj i dr inż.

Ewelina Płuciennik-Koropczuk promowali świadome korzystanie z zasobów środowiska wśród pracowników Nestlé Polska S.A.

11 maja 2015 r. w ramach kampanii **DOBRO** w Kargowej zorganizowano Dzień BHP i Ochrony Środowiska. **DOBRO** (Dbaj o Bezpieczeństwo Respektuj Otoczenie) to strategia budowania wśród pracowników Nestlé świadomości na temat bezpiecznych i odpowiedzialnych zachowań w domu i pracy oraz troski o środowisko, mając na uwadze jego wyczerpujące się zasoby.

700 pracowników Nestlé wzięło udział w spotkaniu na świeżym powietrzu, gdzie omawiano m.in. aspekty związane z marnowaniem żywności. Na świecie, co roku wyrzucamy 1,3 mld ton jedzenia, co stanowi 1/3 ilości produkowanej żywności. Żywność marnuje się na każdym etapie od wytworzenia do konsumpcji. Dane Eurostatu wykazują, że w Polsce wyrzuca się ok. 9 mln ton żywności rocznie (5 miejsce w Europie), a 39 proc. społeczeństwa przyznaje się do wyrzucania jedzenia. Najczęściej zdarza się wyrzucać pieczywo (62 proc.), owoce (47 proc.) i warzywa (35 proc.) oraz wędliny (46 proc.). W sieciach handlowych towar przeterminowany jest natychmiast wycofywany ze sprzedaży i szybko staje się odpadem. Podobnie jest w restauracjach, stołówkach szkolnych i wszystkich obiektach gastronomicznych, gdzie pozostawiane resztki pożywienia stają się odpadem pokonsumpcyjnym. Mając na uwadze skalę tych zachowań, działania w kierunku nie marnowania żywności są kolejnym etapem na drodze człowieka do świadomego korzystania z zasobów środowiska.

Dla uczestników spotkania przygotowano wiele atrakcji. Zaproszeni przedstawiciele Państwowej Straży Pożarnej wykonali pokaz akcji gaśniczej, ratownictwa drogowego oraz udzielania pierwszej pomocy. Pracownicy Nestlé mogli także posadzić drzewka. W celu utrwalenia zasad bezpieczeństwa pracy i ochrony środowiska Dział SHE Nestlé (*Safety, Health & Environment*) zorganizował 11 stanowisk tematycznych i warsztatów. Na stanowisku Instytutu Inżynierii Środowiska pracownicy Nestlé dyskutowali jakie są przyczyny wyrzucania jedzenia, jak ograniczyć marnowanie żywności i wymieniali się pomysłami kulinarnymi. Mogli również wziąć udział w pokazach chemicznych.

Na zakończenie dnia, w miłej atmosferze i przy doskonałej pogodzie odbył się piknik dla pracowników i zaproszonych gości.

Krótki reportaż filmowy na stronie: https://www.youtube.com/watch?v=Cehb_p2QNN0

Sylvia Myszograj

WARSZTATY PROJEKTOWANIA UNIWERSALNEGO

Wyzwaniem współczesności jest przeciwdziałanie powstawaniu i likwidacja istniejących barier ograniczających samodzielność i aktywność osób niepełnosprawnych. Dostępność zamieszkiwanej przez nas przestrzeni dla wszystkich jej użytkowników traktować należy jako prawo człowieka i obywatela. Problemu nie można zawęzić tylko do likwidacji barier architektonicznych, będących utrudnieniem dla osób niepełnosprawnych ruchowo. Użytkowana przestrzeń powinna uwzględniać potrzeby różnych użytkowników, także osób, które mają ograniczenia funkcjonalne zarówno w mobilności jak i percepcji. Niezbędne jest również dostrzeżenie potrzeb osób niedowidzących i niedosłyszących.

FOT. DOROTA MARCINOWSKA

FOT. DMARCIN GARBAT

FOT. DOROTA MARCINOWSKA

Tematyka projektowania uniwersalnego, czyli projektowania budynków oraz ich otoczenia tak, aby były one dostępne dla wszystkich ludzi, od dłuższego czasu leży w centrum zainteresowania Koła Naukowego Studentów kierunku *architektura i urbanistyka* „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Celem podniesienia świadomości potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową, zorganizowane zostały we współpracy z Fundacją Aktywnej Rehabilitacji niedawne warsztaty, w trakcie których studenci, poruszając się za pomocą wózków inwalidzkich, mogli osobiście doświadczyć wszelkich ograniczeń uniemożliwiających swobodną komunikację oraz na własnej skórze odczuć potrzeby osób niepełnosprawnych.

W celu zrozumienia problemów i potrzeb osób niepełnosprawnych sensorycznie, pracownicy Katedry Architektury i Urbanistyki zorganizowali spotkanie z pełnomocnikiem rektora ds. osób niepełnosprawnych, dr. Marcinem Garbatem oraz przedstawicielami Fundacji „Szansa dla Niewidomych”, w trakcie cotygodniowego zebrania członków Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”.

W Polsce około 1,5 mln osób ma upośledzenie wzroku lub jest niewidomych, co stanowi jedną piątą wszystkich niepełnosprawnych. Bariery dla tej grupy nie są dostrzegane, a w kwestii potrzeb panuje ignorancja. Jak pokazuje praktyka, nawet obiekty teoretycznie zmodernizowane i dostosowane dla niepełnosprawnych najczęściej uwzględniają tylko potrzeby grupy niepełnosprawnych ruchowo. W trakcie spotkania studenci wysłuchali relacji osób niewidomych i niedowidzących na temat codziennego funkcjonowania w domu, na uczelni i w przestrzeni miasta.

Owocem spotkania i współpracy z dr. Marcinem Garbatem oraz przedstawicielami Fundacji „Szansa dla Niewidomych” były warsztaty dla studentów kierunku *architektu-*

ra, które odbyły się 27 maja w budynku A-16. W ich trakcie studenci za pomocą symulatorów wad wzroku zetknęli się z podstawowymi problemami, jakie napotykają w przestrzeni publicznej osoby niewidzące i słabo widzące. Omówiono zasady *savoir-vivre* wobec osób niepełnosprawnych i praktycznie przećwiczono prowadzenie osoby niewidzącej lub słabo widzącej. Zaprezentowane zostały również przeznaczone dla tej grupy przedmioty codziennego użytku: tester kolorów, zegarek, termometr, gry planszowe oraz książki pisane alfabetem Braille’a.

Myślenie w kategoriach uniwersalnego projektowania wymaga możliwie szerokiego rozpowszechnienia i stosowania, zaś pojęcie funkcjonalności budynków i otaczającej przestrzeni gruntownego przededefiniowania, tak aby uczynić je dostępnymi dla wszystkich członków społeczeństwa. Uniwersalne projektowanie przyczynia się do promowania równego dla wszystkich dostępu do dóbr i usług, z uwzględnieniem potrzeb tych użytkowników, których funkcjonowanie jest w jakimś aspekcie ograniczone. Zajęcia warsztatowe uświadamiają studentom *architektury i urbanistyki*, z jakimi problemami spotykają się osoby niepełnosprawne i jak mało znaczące przeszkody dla osób sprawnych, stają się barierami nie do przebycia dla osób upośledzonych psychicznie, motorycznie i sensorycznie. Zmiana spojrzenia studentów na ten problem warunkować będzie ich podejście do wykonywanego przez nich w przyszłości zawodu architekta.

Więcej na stronie www.aiu.zgora.pl/inne/warsztaty

Justyna Juchimiuk
Michał Golański

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Dzień otwartych drzwi w ramach Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

28 maja 2015 r. na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego zorganizowane zostały Drzwi Otwarte w ramach Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem. Dzień Otwartych Drzwi reprezentowali z ramienia Wydziału: dziekan WEiZ - **prof. dr hab. inż. Janina Stankiewicz**, koordynator Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem - **dr hab. inż. Piotr Kułyk**, **prof. UZ** oraz **dr inż. Mariola Michałowska**. Natomiast z ramienia Programu Nowoczesne Zarządzanie Biznesem koordynatorzy: **mgr Agnieszka Krawczyk** i **mgr Agnieszka Wicha**. Nowoczesne Zarządzanie Biznesem jest programem edukacyjnym koncentrującym się na rozwoju współpracy sektora finansowego i biznesu ze szkołami wyższymi. Program powstał z inicjatywy Związku Banków Polskich oraz jego partnerów: Biura Informacji Kredytowej S.A., Biura Informacji Gospodarczej InfoMonitor S.A. i Krajowej Izby

Rozliczeniowej S.A. Do głównych celów Programu należy m.in.: stopniowy wzrost wiedzy ekonomicznej w społeczeństwie, pogłębianie i rozpowszechnianie wzorców dobrych i sprawdzonych praktyk biznesowych - zwiększenie przepływu informacji z nauki do praktyki gospodarczej i na odwrót, zapewnienie dopływu na rynek lepiej wykwalifikowanej i zapoznanej z praktyką kadry menedżerskiej oraz specjalistów. W organizację Drzwi Otwartych Związek Banków Polskich i jego partnerzy włożyli dużo pracy i zaangażowania. Dla odwiedzających przygotowano materiały informacyjne i liczne gadzety Programu oraz instytucji partnerskich, jak również poczęstunek w postaci kawy i paczków. Podczas Drzwi Otwartych studenci mogli zasięgnąć informacji o Programie Nowoczesne Zarządzanie Biznesem oraz działaniu instytucji, takich jak: Związek Banków Polskich, Biuro Informacji Gospodarczej, Biuro Informacji Kredytowej, Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Głównym punktem imprezy był wykład Regionalnego Kierownika Centrum Informacji Gospodarczej **mgr. Mateusza Zajęca**, dotyczący systemu wymiany informacji finansowej w Polsce i na świecie. W trakcie wykładu prelegent omówił funkcjonowanie Biura Informacji Kredytowej. Przedstawił słuchaczom podstawy prawne przetwarzania danych przez BIK, rozwój i funkcjonowanie rejestrów kre-

FOT. LESZEK KĄZMIERCZAK-PIWKO

dytowych na świecie, pozycję Polski względem wybranych krajów pod względem dostępności kredytów, a także obszary wykorzystania produktów BIK. Uczestnicy zapoznali się z ofertą BIK dla klientów indywidualnych, zasadami budowania dobrej historii kredytowej, jakie znaczenie ma pozytywna ocena kredytowa, co obniża oceną punktową BIK, gdzie uzyskać informację o danych BIK, podstawowymi różnicami między Biurem Informacji Kredytowej a Biurem Informacji Gospodarczej, a także z faktami i mitami na temat BIK.

Drzwi Otwarte cieszyły się dużym zainteresowaniem ze strony studentów o czym świadczyła liczba osób zatrzymujących się przy stoisku Związku Banków Polskich i jego partnerów oraz uczestniczących w wykładzie. Przedstawiciele Wydziału Ekonomii i Zarządzania serdecznie zapraszają wszystkich zainteresowanych do udziału w kolejnych wydarzeniach, o których będziemy informować w mediach UZ.

Mariola Michałowska
Piotr Kułyk

Polska w strefie euro - konferencja podsumowująca VI edycję projektu studiów podyplomowych Mechanizmy funkcjonowania strefy euro

W dniach 29-30 maja 2015 r. odbyła się konferencja *Polska w strefie euro*, podsumowująca VI edycję projektu studiów podyplomowych *Mechanizmy funkcjonowania strefy euro*, dofinansowanego ze środków Narodowego Banku Polskiego w ramach programu edukacji ekonomicznej.

Celem konferencji była wymiana poglądów, prezentacja wyników badań oraz dyskusja na temat mechanizmów

funkcjonowania strefy euro, jak również perspektyw związanych z przystąpieniem Polski do Unii Gospodarczej i Walutowej. Konferencja miała charakter otwarty, służyła popularyzacji efektów edukacyjnych projektu wśród środowisk lokalnych. Uczestnikami byli studenci, pracownicy naukowcy, pracownicy administracji oraz przedstawiciele instytucji edukacyjnych współpracujących z uczelniami szkół ponadgimnazjalnych, domów kultury, bibliotek i uniwersytetów trzeciego wieku.

Konferencję otworzyli: **prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk** – prorektor ds. jakości kształcenia, **dr hab. Waldemar Sługocki**, **prof. UZ** – wiceminister infrastruktury i rozwoju oraz **dr Zbigniew Hałaj** – dyrektor NBP Oddział Zielona Góra.

Wykład otwierający konferencję pt. *Kryzys strefy euro. Wnioski dla akcesji Polski* wygłosił prof. UWr dr hab. **Jarosław Kundera** (Uniwersytet Wrocławski).

Po przerwie temat *Zagrożenia związane z wejściem Polski do strefy euro* przedstawił dr **Zbigniew Binek**, natomiast *Założenia i efekty projektu studiów podyplomowych Mechanizmy funkcjonowania strefy euro* zaprezentował dr **Paweł Szudra**.

W kolejnych częściach konferencji projekty prac dyplomowych zaprezentowali słuchacze studiów podyplomowych. Po konferencji wyróżniono pięciu słuchaczy VI edycji studiów podyplomowych, którzy uczestniczyć będą w Konferencji *Strategie gospodarcze i społeczne Unii Europejskiej*, w dniach 28-29 września 2015 r. na Wydziale Nauk Ekonomicznych Uniwersytetu Warszawskiego. Wyróżnieni słuchacze przedstawili prace dyplomowe na temat:

Blaski i cienie wprowadzenia euro w Polsce a edukacja ekonomiczna w szkołach średnich na przykładzie Zielonej Góry (**Łukasz Augustowski**),

Kontrowersje wokół terminu przystąpienia Polski do strefy Euro (**Anna Czerwińska**),

Gotowość Polski i polskich przedsiębiorstw do przyjęcia waluty euro (**Karolina Gębska**),

Świadomość pracowników zakładu budżetowego dotycząca korzyści i kosztów przystąpienia Polski do strefy euro na przykładzie Zakładu Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Zielonej Górze (**Anna Raginia**),

Konwergencja gospodarcza wybranych grup państw Unii Europejskiej (**Jarosław Rodziewicz**).

W ramach VI edycji studiów podyplomowych *Mechanizmy funkcjonowania strefy euro* powstała monografia naukowa pt. *Polska w strefie euro* pod redakcją naukową dr. Zbigniewa Binka i dr. Pawła Szudry.

Paweł Szudra

Konferencja Naukowa: IT Solutions in Logistics

W dniach 24-25 września 2015 r. w Zielonej Górze odbędzie się Międzynarodowa Konferencja Naukowa: *IT Solutions in Logistics* organizowana przez Wydział Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tematem konferencji będą obecne zastosowania, innowacje i przyszłe trendy rozwiązań informatyczno-organizacyjnych w systemach logistycznych oraz w zarządzaniu łańcuchami dostaw. Celem konferencji jest wymiana poglądów, prezentacja wyników badań oraz dyskusja na temat aktualnych problemów i perspektyw rozwoju logistyki, ze szczególnym uwzględnieniem stosowanych w tej dziedzinie rozwiązań informatyczno-organizacyjnych.

W szczególności proponujemy uwzględnienie następujących obszarów tematycznych:

globalne trendy w zarządzaniu łańcuchem dostaw,
aplikacje komputerowe w logistyce (e.g. APS, ERP, Simulations and Modelling),
inteligentne systemy transportowe w logistyce miejskiej, smart logistics,
nowe koncepcje w systemach logistycznych (Lean, Elastyczny, Agile, Odporność, 3V, KPI),
zarządzanie informacją w łańcuchu dostaw,
e-commerce.

Wygłoszone na konferencji referaty, po uzyskaniu pozytywnej recenzji, zostaną opublikowane w czasopiśmie „Logistyka”.

Wszelkie informacje dostępne są na stronie internetowej: <http://www.logistics.uz.zgora.pl>

Paweł Szudra

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, INFORMATYKI I TELEKOMUNIKACJI

Międzynarodowe seminarium poświęcone kształceniu inżynierów

6 maja 2015 r. odbyło się, zorganizowane przez Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, międzynarodowe seminarium II International Seminar Teaching and Learning in Engineering Education, poświęcone tematyce kształcenia inżynierów.

Idea zorganizowania seminarium na temat aktualnych problemów dotyczących kształcenia studentów w obszarze nauk technicznych, zrodziła się kilka lat temu w gronie uczestników sieci CUCEE (Cooperation of Universities in Central and East Europe), do której należy aktualnie 6 uczelni: Technische Hochschule Mittelhessen, Uniwersytet Techniczny w Tallinie, Politechnika Lwowska, Uniwersytet Techniczny w Wilnie, Politechnika Śląska w Gliwicach i Uniwersytet Zielonogórski.

Jednym z głównych obszarów współpracy wymienionych uczelni partnerskich jest wymiana studentów w ramach tzw. zintegrowanych studiów zagranicznych (studiów koń-

czących się „podwójnymi” dyplomami) i związane z nią problemy i doświadczenia dotyczące procesu dydaktycznego. Organizacji pierwszego seminarium, które odbyło się w Zielonej Górze w maju 2013 r., podjął się WEIT UZ. Jego pozytywny odbiór skłonił partnerów CUCEE do kontynuacji tego przedsięwzięcia. Organizacji drugiego seminarium podjął się również WEIT.

Program tegorocznego spotkania obejmował następujące referaty:

Pedagogical and didactic-methodical aspects of e-learning, dr **Jarosław Wagner**, Faculty of Education, Sociology and Health Sciences, University of Zielona Góra;

Activities with forthcoming students to engineering studies, prof. **Roma Rinkevicienė**, Vilnius Gediminas Technical University;

Students Scientific Circles as a way to improve individual student's qualifications, dr **Mariusz Stępień**, Silesian University of Technology, Gliwice;

Inverted Classroom - the method and the experiences at the THM, prof. **Jochen Frey**, University of Applied Science, Giessen;

Self-assessment in learning electrical engineering disciplines, dr **Zoja Raud**, Tallinn University of Technology;

Energy Efficiency - the practical type degree course,

FOT. PAMIĄTKOWA FOTOGRAFIA UCZESTNIKÓW SEMINARIUM

FOT. SPOTKANIE Z PROREKTOREM DS. NAUKI I WSPÓŁPRACY Z ZAGRANICĄ PROF. ZDZISŁAWEM WÓLKIEM

dr Marcin Jarnut, Faculty of Electrical Engineering, Computer Science and Telecommunications, University of Zielona Góra.

Termin seminarium nie był przypadkowy. Odkryto się ono w powiązaniu z organizowanym od wielu lat, corocznie w maju w Zielonej Górze, spotkaniem koordynatorów reprezentujących partnerskie uczelnie współpracujące w sieci CUCEE. W ramach tegorocznego spotkania w dniach 6-7 maja odbyło się szereg roboczych rozmów, w których obok koordynatorów uczestniczyły władze dziekańskie WEIT oraz pracownicy Działu Współpracy z Zagranicą UZ. Ważnym punktem programu było spotkanie z prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą, prof. Zdzisławem Wólką. Podczas tej wizyty omawiano m.in. aktualne działania oraz plany dalszej współpracy w ramach CUCEE. Jednak tematykę spotkania zdominowała bardzo ciekawa dyskusja, która wywiązała się właśnie w związku ze zorganizowanym seminarium poświęconym dydaktyce. Ożywiona wymiana doświadczeń wynikających m.in. ze skutków wdrażania procesu bolońskiego na poszczególnych uczelniach spowodowała, że spotkanie znacznie przekroczyło zaplanowane wcześniej jej ramy czasowe.

Więcej informacji na temat współpracy w ramach sieci CUCEE można znaleźć na stronie domowej cucee.eu.

Ryszard Rybski
koordynator CUCEE

Uroczyste podsumowanie MetaPack IT Academy

12 maja br. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ odbyło się uroczyste wręczenie międzynarodowych certyfikatów dla uczestników MetaPack IT Academy. Wspólna inicjatywa dydaktyczna WEIT oraz firmy MetaPack Poland ma na celu pogłębienie praktycznych umiejętności studentów kierunku *informatyka*. W ramach MetaPack IT Academy odbył się cykl wykładów i warsztatów, które były prowadzone przez pracowników z firmy, posiadających rozległe doświadczenie w zakresie wiodących technologii IT.

Tematyka zajęć skupiała się wokół technologii .NET i najnowszych metod wytwarzania oprogramowania. Zajęcia realizowane były w formie wykładów prezentujących

FOT. Z WYDZIAŁU

innowacyjne technologie informatyczne oraz warsztatów, podczas których uczono ich praktycznego zastosowania. W ramach zajęć odbyły się 4 wykłady i 4 warsztaty, wg następującego harmonogramu:

- Programista, technologie, eCommerce - listopad, 2014;
- Planowanie i realizacja zadań w zespole Scrum - styczeń, 2015;
- Budowa i testowanie aplikacji na platformie ASP.NET MVC - marzec, 2015;
- Developer wybiera się do SPA - kwiecień, 2015.

Zajęcia odbywały się głównie w salach wykładowych Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji oraz laboratoriach Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych. W listopadzie 2014 r. uczestnicy Akademii mieli okazję wizytować siedzibę firmy MetaPack Poland w Zielonej Górze. Warto również podkreślić, iż część zajęć była realizowana w formie telekonferencji przez pracowników firmy MetaPack z filii w Londynie.

W Akademii wzięło udział kilkudziesięciu słuchaczy, studentów i członków studenckiego koła naukowego UZ.NET. Podkreślają oni, iż wiedza i umiejętności praktyczne zdobyte w czasie Akademii są cenne dla kandydatów szukających pracy na wysoko konkurencyjnym rynku pracy w obszarze technologii i usług IT. Ponadto udział w Akademii dał im możliwość zaznajomienia się metodą wspierającą proces wytwarzania oprogramowania - ze sposobem pracy w firmie zgodnie z metodologią SCRUM. Uczestnicy Akademii, którzy ukończyli cykl wszystkich zajęć otrzymali międzynarodowe certyfikaty, które zostały wręczane przez prezesa MetaPack Poland, Marcina Wójcickiego oraz dzie-

kana WEIT dr. hab. inż. Andrzeja Obuchowicza, prof. UZ. Uroczyste zakończenie MetaPack IT Academy było również okazją podsumowania współpracy i przedstawienia propozycji kontynuacji zajęć w formie MetaPack Summer Academy.

Gratulujemy absolwentom MetaPack IT Academy!

*Anna Pławiak-Mowna
koordynator współpracy z firmą MetaPack Poland*

Junior IT Academic Day 2015 na WEIT

13 maja 2015 r. na Wydziale Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji UZ odbyła się konferencja Junior IT

FOT. Z WYDZIAŁU

Academic Day (JITAD). Patronat nad wydarzeniem objął dziekan WEIT, dr. hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. UZ. Konferencja miała charakter edukacyjny, umożliwiając zapoznanie jej uczestników z najnowszymi technologiami IT. Organizowana jest na wiodących uczelniach w Polsce pod patronatem firmy Microsoft.

Organizatorem konferencji na WEIT było Koło Naukowe UZ.NET. Konferencja JITAD skierowana jest przede wszystkim do młodzieży szkół ponadgimnazjalnych. Jej celem jest przekazanie uczestnikom wiedzy na temat innowacyjnych trendów w dziedzinie informatyki oraz przykładów ich zastosowań w nowoczesnym biznesie.

Bardzo istotnym efektem tego spotkania jest integracja środowisk studentów oraz uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Ponadto cenne jest budowanie relacji środowiska akademickiego ze specjalistami z branży IT.

Tegoroczna konferencja Junior IT Academic Day poświęcona była m.in. technologiom tworzenia gier i innowacji technologicznych. Przedstawiciele firm i Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, zaprezentowali najnowsze trendy oraz technologie branży IT, wg programu:

- Twórz i kreuj z Microsoft Imagine - **Przemysław Gałuszka**, Microsoft;
- Technologiczny Bigos - zamieszkamy w technologii - **Przemysław Gałuszka**, Microsoft;
- Unity3D - **dr inż. Marek Sawerwain**, WEIT;
- Prezentacja kierunku biznes elektroniczny - **dr hab. inż. Marcin Mrugalski**, WEIT UZ;
- Koło Naukowe UZ.NET - **Kamil Faliszewski** przewodniczący studenckiego Koła Naukowego UZ.NET;
- Dostęp do kart za pomocą interfejsu PKCS#11? - **Bartosz Witkowski**, Perceptus.

W konferencji JITAD wzięło udział 155 słuchaczy. Wszystkim uczestnikom dziękujemy za przybycie i czynny udział w Junior IT Academic Day!

*Anna Pławiak-Mowna
opiekun naukowy Koła Naukowego UZ.NET*

Instytut Inżynierii Elektrycznej na Międzynarodowych Targach Poznańskich

W dniach 26-28 maja 2015 r. na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyły się targi Expopower, Greenpower i Innopower, obejmujące swoją tematyką innowacje w obszarze energetyki, elektrotechniki i OZE

FOT. Z WYDZIAŁU

(odnawialne źródła energii). Specjalistyczne wystawy i prezentacje firm połączone były z cyklem konferencji i seminariów stanowiących porcję najnowszej wiedzy elektrotechnicznej.

W targach Expopower i Greenpower wzięli udział zarówno producenci urządzeń elektrotechnicznych jak i dystry-

butorzy, projektanci, instalatorzy, użytkownicy instalacji, inwestorzy i uczelnie wyższe. Wśród ponad 200 firm z 11 krajów świata, swoje stoisko miał również Instytut Inżynierii Elektrycznej reprezentujący Uniwersytet Zielonogórski. Na stanowisku IIE prezentowana była oferta dla biznesu obejmująca specjalistyczne pomiary i badania z zakresu efektywności energetycznej, jakości energii elektrycznej i kompatybilności elektromagnetycznej (EMC). W ramach pokazów eksperymentalnych zaprezentowano wysokiej klasy sprzęt pomiarowy, służący do badań parametrów jakości energii elektrycznej oraz pól elektromagnetycznych generowanych przez urządzenia GSM.

Stanowisko IIE i oferta badań dla przemysłu spotkały się z dużym zainteresowaniem osób odwiedzających targi. Szczególną uwagę wzbudziły pomiary harmonicznych prądu dla urządzeń współpracujących z OZE. Pomiary harmo-

nicznych prądu „generowanego do sieci” mikro-instalacji solarnych lub wiatrowych w niedługiej przyszłości będą wymagane przez zakłady energetyczne takie jak ENEA lub ENERGA, a Instytut Inżynierii Elektrycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego jest obecnie jedyną jednostką naukowo-badawczą w Polsce mogącą poszczycić się systemem umożliwiającym badania tego typu.

Stanowisko Uniwersytetu Zielonogórskiego odwiedziło również wielu uczniów profilowanych szkół średnich, którym przedstawiono ofertę dydaktyczną Uniwersytetu. Wśród oferty dydaktycznej Uniwersytetu Zielonogórskiego dużym zainteresowaniem cieszył się nowy kierunek studiów: *efektywność energetyczna*, który tematycznie jest zbliżony z zakresem targów Expopower, Greenpower i Innopower.

Piotr Leżyński

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

Dni Kultury Słowian Wschodnich

Koło Naukowe Rusycystów pod opieką dr Nel Bielniak wprowadziło przed jedenastu laty zwyczaj świętowania w maju Dni Kultury Rosyjskiej. W tym roku rozszerzyliśmy nieco formułę imprezy, a przy okazji zmieniliśmy nazwę i termin. Tegoroczna, XI edycja odbyła się w dniach 21 i 22 kwietnia 2015 roku i nosiła nazwę **Dni Kultury Słowian Wschodnich**. Głównym zadaniem jakie przed sobą stawiamy, jest przede wszystkim propagowanie bogatej i różnorodnej kultury krajów wschodniostowiańskich (Białorusi, Rosji i Ukrainy), zarówno wśród studentów innych kierunków, jak i mieszkańców naszego miasta i województwa. Istotną rolę odgrywa także promowanie naszej uczelni wśród licealistów z naszego regionu. Pomaga nam w tym, co warto podkreślić, duże zainteresowanie lokalnych mediów naszym projektem.

Nasz pomysł jest na tyle atrakcyjny dla innych, że w jego organizację włączyli się także studenci *filologii rosyjskiej* nie zrzeszeni w Kole oraz przedstawiciele nowo otwartego kierunku *komunikacja biznesowa w języku rosyjskim*, a także osoby niezwiązane z Katedrą Filologii Wschodniostowiańskiej, za co im bardzo dziękujemy.

Uroczyste otwarcie miało miejsce 21 kwietnia w holu budynku Collegium Neophilologicum. Słowo wstępne wygłosiła dr Nel Bielniak, następnie przekazała głos dyrektorowi Instytutu Neofilologii, **prof. dr. hab. Andrzejowi Kseniczowi**. Inaugurację uświetniły ponadto wystąpienia naszych gości honorowych: dziekana Wydziału Humanistycznego, **prof. dr. hab. Sławomira Kufla** oraz prodziekana ds. nauki i jakości kształcenia, **prof. dr. hab. Jarosława Dudka**, a także Stanisława Domasz-Domaszewicza (członek Prezydium Zarządu Krajowego Stowarzyszenia Współpracy Polska-Wschód) oraz Zygmunta Stabrowskiego (doradca prezydenta miasta Zielona Góra). Nasi goście nie kryli zadowolenia, iż staramy się szerzyć wiedzę o wschodniostowiańskiej kulturze. Ponadto podczas otwarcia finalistki konkursu plastycznego *W świecie wschodniostowiańskich baśni* z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Krośnie Odrzań-

skim, Agata Dubicka i Klaudia Otlewska, otrzymały nagrody z rąk przedstawicieli władz Wydziału Humanistycznego.

Tym razem również przygotowaliśmy moc atrakcji dla odwiedzających. Jak zawsze można było skosztować potraw naszych wschodnich sąsiadów czy znaleźć ciekawą rosyjskojęzyczną pozycję na targu książek. Dużym zainteresowaniem cieszyły się podręczniki, słowniki, pomoce naukowe i literatura piękna, a pyszne dania, przygotowane z sercem przez studentki, błyskawicznie zniknęły ze stołów. Wiele osób z zacięciem oglądało wystawę ciekawostek o Białorusi, Rosji i Ukrainie, podziwiała zdjęcia z wyjazdów studentów naszych obu kierunków do tych krajów, a także przywiezione przez nich pamiątki. Zwiedzający nie mogli ponadto oderwać oczu od niezwyklej ekspozycji rękodzieła. Dziergane maskotki wyczarowane przez zaprzyjaźnioną z naszym Kolem dr Bogumiłę Husak, reprezentującą Centrum Transferu Kultury Europejskiej oraz kolczyki i breloczki w kształcie matrioszek autorstwa Martyny Stelmaszczuk, studentki III FR, podbiły wiele serc. Natomiast koneserzy sztuki mogli sycić wzrok, podziwiając wernisaż wystawy obrazów Ievgenii Frolovej, studentki III FR, zatytułowanej *Kolory wiosny*.

W ramach Dni Kultury Słowian Wschodnich zrealizowaliśmy także dwa autorskie projekty: „Licealiści na UZ-ecie” oraz „Przedszkolaki na UZ-ecie”. 21 kwietnia br. przyjechali do nas uczniowie z I LO im. Bolesława Prusa w Żarach. Licealiści zaznajomili się z ciekawą prezentacją bogato ilustrowaną slajdami zawierającą wrażenia z wyjazdu naszych studentek do Tadżykistanu, wzięli udział w konkursach wiedzy o krajach wschodniostowiańskich, grach i zabawach. Młodzież wykazała duże zainteresowanie wszystkim, co im zaprezentowaliśmy, a największą radość, o dziwo, sprawił im konkurs na najszybsze ułożenie puzzli z bajkowymi postaciami. Tydzień wcześniej (16.04.2015 r.) w ramach tego samego projektu, gościliśmy uczniów z LO im. Marii Skłodowskiej-Curie z Wolsztyna, którzy obejrzeli prezentację o Moskwie i Petersburgu. Natomiast 22 kwietnia przyszły do nas dzieci z Przedszkola nr 8 w Zielonej Górze. Maluchy miały okazję poznać najważniejsze informacje na temat tego, kim są Słowianie Wschodni, nauczyły się również kilku zwrotów w języku rosyjskim. Dzieci z zapalem wypełniały kredkami kolorowanki i entuzjastycznie zareagowały

na pokaz najpopularniejszych rosyjskich bajek. Kolejną atrakcją było malowanie twarzy, mały poczęstunek i pozowanie do zdjęcia jako matrioszka. Przedszkolaki z wielkim zaciekawieniem słuchały wszystkiego, co im zaprezentowaliśmy, nie kryjąc, iż chciałyby nas jeszcze odwiedzić. Zarówno licealiści, jak i przedszkolaki wychodziły z budynku Neofilologii z uśmiechem na twarzy i drobnymi upominkami.

Zwieńczeniem Dni Kultury Słowian Wschodnich była impreza taneczna w Klubie Studenckim WySPA uświetniona

- 1 UROCZyste OTWARCIE, HONOROWI GOŚCIE, DYREKTOR INSTYTUTU PROF. DR HAB. ANDRZEJ KSENICZ I DR NEL BIELNIAK
- 2 DANIA KUCHNI WSCHODNIOŚLAWIAŃSKIEJ WYSTAWIONE W HOLU COLLEGIUM NEOPHILOLOGICUM I STUDENTKI Z KNR, KTÓRE JE PRZYGOTOWAŁY
- 3 STUDENTKI Z KNR W KLUBIE WYSPA
- 4 DZIECI Z PRZEDSZKOLA NR 8 W ZIELONEJ GÓRZE Z WIZYTĄ U KOŁA NAUKOWEGO RUSYCYSTÓW
- 5 PROJEKT „PRZEDSZKOLAKI NA UZ-ECIE”
- 6 WIZYTA DZIECI Z PRZEDSZKOLA NR 8
- 7 DANIA KUCHNI WSCHODNIOŚLAWIAŃSKIEJ WYSTAWIONE
- 8 LO IM. MARIII SKŁODOWSKIEJ-CURIE Z WOLSZTYNA Z WIZYTĄ U KOŁA NAUKOWEGO RUSYCYSTÓW

FOT. Z WYDZIAŁU

występem Jeremego Pomeroy'a. Mamy nadzieję, że za rok nasze Dni Kultury Słowian Wschodnich będą cieszyć jeszcze większym zainteresowaniem.

Katarzyna Śliwińska
Karolina Krawczyk

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii zaprosił...

W piątek, 27 marca 2015 r. na zaproszenie pracowników i studentów Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii odwiedziło blisko 300 uczniów ze szkół ponadgimnazjalnych i gimnazjów województwa lubuskiego. Uczniowie wzięli udział w warsztatach na temat *analitika z wykorzystaniem technik multimedialnych i perkusji*, praktycz-

nie sprawdzili czym zajmuje się ekonomia matematyczna, jaka jest rola matematyki w ekonomii eksperymentalnej oraz jak powstają bazy danych. Wysłuchali prezentacji na temat polskiego produktu przyszłości, dowiedzieli się dlaczego matematyka, czym jest złota proporcja i jak powstaje chaos. Grali w kropki i kreski, układali mozaikę oraz trenowali refleks. Spotkali się z przedstawicielami studenckich kół naukowych oraz lubuskich firm współpracujących z Wydziałem.

A teraz kilka słów o tym, co zobaczyli, usłyszeli i zastosowali w praktyce uczniowie oraz ich opiekunowie w tym dniu.

Profesor Zbigniew Świtalski podczas prezentacji *Dlaczego matematyka?* pokazał uczniom jakie korzyści przynosi uczenie się matematyki. Wśród nich wymienił umiejętność logicznego, twórczego i krytycznego myślenia, możliwość dobrego przygotowania się do studiowania wszelkich innych dziedzin (nie tylko ścisłych), poznanie wielu pięknych i frapujących problemów, nie zawsze związanych tylko i wyłącznie z matematyką oraz możliwość sprawdzenia swoich możliwości intelektualnych. Uczniowie mogli też praktycznie sprawdzić swoją umiejętność logicznego myślenia i szybkiej reakcji podczas warsztatów *Refleks matematyka* przygotowanych przez dr Radosławę Kranz i dr Aleksandrę Rzepkę.

Podczas prezentacji *Jak powstaje chaos* słuchacze przekonali się, że zjawiska chaotyczne, kojarzone zazwyczaj ze skomplikowanymi układami, mogą pojawić się już w najprostszych systemach nieliniowych. Dr Tomasz Małolepszy przedstawił przykład tzw. odwzorowania logistycznego uzupełnionego animacją komputerową, co pozwoliło prześledzić zaskakująco bogatą złożoność tego prostego układu i jednocześnie przekonać się, że nawet w pozornym nieładzie tkwi ukryty matematyczny porządek.

Uczniowie dowiedzieli się również co wspólnego mają zjawiska przyrody tak pozornie od siebie odległe, jak ułożenie ziaren w słoneczniku, elegancka spirala skorupy ślimaka czy kształt galaktycznej Drogi Mlecznej. Przekonała ich o tym dr Dorota Głazowska podczas prezentacji *Złota proporcja - matematyczny język piękna* pokazując, że

1, 2, 3 — PRAKTYCZNY WARSZTAT ANALITYKA
4 — BAZY DANYCH W TRZECH PROSTYCH KROKACH
5, 6 — REFLEKS MATEMATYKA
7, 8, 9 — ROLA MATEMATYKI W EKONOMII EKSPERYMENTALNEJ

FOT. Z WYDZIAŁU

wspólną cechą wspomnianych zjawisk jest po prostu liczba Φ . Liczba ta nazywana *złotą liczbą*, *złotą proporcją* lub *boskim stosunkiem* od wieków towarzyszy wszelkiego rodzaju zjawiskom przejawom przyrody, przejawom sztuki i architektury, a nawet piękna.

Dużym zainteresowaniem cieszył się *Praktyczny warsztat analityka*, gdzie dr Jacek Bojarski i dr Maciej Niedziela odpowiedzieli na pytania: Czy *analityk danych* to zawód przyszłości? Jak wygląda warsztat *analityka danych*? Jakie jest znaczenie analizy danych we współczesnej nauce i technice? Szczególną atrakcją był praktyczny pokaz przeprowadzony przez Karola Niewiadomskiego - studenta kierunku *inżynieria danych*. Karol, łącząc swoją pasję matematyczną i muzyczną, pokazał jak używając perkusji i zero-jedynkowego kodu można zagrać dowolne słowo. Dzięki temu uczniowie stworzyli i zagrali utwór będący muzycznym odbiciem zaprojektowanego przez nich hasła.

Podczas warsztatów *Bazy danych w trzech prostych krokach* uczestnicy zapoznali się z wymaganiami, jakie bazy danych mogłaby stawiać firma zajmująca się szkoleniami. Wspólnie z dr. Florianem Fabisiem, dr Anną Fiedorowicz, i dr Katarzyną Jesse-Józefczyk uczniowie opracowali model logiczny, który wsparty odpowiednim oprogramowaniem został wykorzystany do utworzenia bazy danych.

O tym, jak rozwiązać problemy ekonomiczne przekonywali uczniów dr Aleksandra Arkit i mgr Grzegorz Arkit na warsztatach *Matematyczna natura ekonomii*. Dzięki dynamicznym prezentacjom modelowania decyzji przedsiębiorcy oraz inwestora uczniowie dowiedzieli się w jaki sposób, przy wykorzystaniu matematycznego podejścia, zapewnić osiągnięcie zamierzonych celów ekonomicznych. Uczestnicy przekonali się także jaka jest *rola matematyki w ekonomii eksperymentalnej*. O szczegółach można było przeczytać w materiale przygotowanym przez studenta kierunku matematyka - Macieja Kubiaka - w poprzednim numerze miesięcznika UZ.

Ponadto dr inż. Janusz Jabłoński opowiedział o swoim projekcie systemu kryptograficznego - ubiegłorocznym laureacie konkursu Polski Produkt Przyszłości, dr Sebastian Czerwiński zagrał z uczniami w kropki i kreski, studenci kierunku *inżynieria danych*: Tomasz Krzos i Konrad Sarkis (Koło Naukowe Matematyki Stosowanej) przedstawiali korzyści płynące ze współpracy Wydziału z lubuskimi firmami, natomiast studentki kierunku *matematyka*: Anna Cebulka i Paulina Marszycka (Koło Naukowe Trans-misja) zachęcały uczniów do układania mozaiki Penrose'a, również w słodkiej wersji upieczonych przez nie ciasteczek.

Kolejne tego typu spotkanie w nowym roku akademickim.

Alina Szelecka

Dzień bez granic na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, czyli VIII Piknik Wydziałowy

Kolejny *Dzień bez granic* odbył się 27 maja na Wydziale Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Już po raz ósmy studenci przygotowali integracyjny piknik wydziałowy - imprezę łączącą tradycyjne grillowanie, rywalizację sportową i wesołą zabawę. W tym roku w organizację pikniku zaangażowali się studenci trzeciego roku matematyki: Marta Kozdraś, Wioletta Pytko i Rafał Pacuła.

Piknik rozpoczął się od emocjonującego meczu w koszykówkę: pracownicy kontra studenci. Mimo zaciętej walki, pracownicy w tym roku - po raz pierwszy - musieli uznać wyższość zespołu studentów. W tym samym czasie przed budynkiem zawisł baner z napisem **πKNIK**, pojawiły się stoły, krzesła, tablice oraz ogromne kolumny, z których rozbrzmiewała muzyka.

Rafał przygotowywał dla zmęczonych zawodników (i nie tylko dla nich) kielbaski na grillu, Marta organizowała kalambury, a Wioletta - pierwsze ogólnowiadowe mistrzostwa w układaniu mozaiki Penrose'a. I choć na dworze tego dnia było wyjątkowo zimno, dzień upłynął w ciepłej i wesołej atmosferze.

A kolejny *Dzień bez granic* na Wydziale już za rok...

Alina Szelecka

DZIEŃ BEZ GRANIC NA WYDZIALE MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

WYDZIAŁ MECHANICZNY

Międzynarodowa Konferencja Cybernetic Modelling of Biological Systems w Krakowie

W dniach 14-15 maja 2015 r. mgr inż. Ewa Paradowska i dr inż. Katarzyna Arkusz reprezentowały Zakład Inżynierii Biomedycznej na Międzynarodowej Konferencji Cybernetic Modelling of Biological Systems, która odbyła się w Krakowie. Wystąpienia zatytułowane odpowiednio: Evaluation of hemo-

FOT. Z WYDZIAŁU

dialysis catheters by SEM and impedimetric analysis oraz Direct immobilization of human cytokine antibodies on TiO₂ nanotubes array zakończyły się owocną dyskusją naukową oraz rozszerzeniem dalszych planów badawczych prelegentek.

Katarzyna Arkusz

Nagroda Siemens dla dr inż. Katarzyny Arkusz

18 maja 2015 r. na Politechnice Warszawskiej odbyło się uroczyste posiedzenie Senatu PW, które obejmowało wręczenie nagród w Konkursie Siemens. Nagrodę promocyjną w konkursie przyznano dr inż. Katarzynie Arkusz za pracę doktorską pt. *Opracowanie elektrochemicznego biosensora do wykrywania wybranych cytokin na podłożu Ti/TiO₂*. Wagę nagrody potęgowała podniosłość uroczystości oraz obecność przybyłych gości, wśród których wymienić można m.in. przewodniczącego i członków Jury Konkursu

FOT. IZABELA KOPTOŃ-RYNIENIEC, BIURO REKTORA POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ

Siemensa, dyrektora firmy Siemens sp. z o.o., przedstawicieli MNiSW, Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych czy też dyrektora PAN.

Katarzyna Arkusz

Wyjazd studentów inżynierii biomedycznej do Centrum Badań Przedklinicznych w Warszawie

28 maja 2015 r. grupa studentów kierunku *inżynieria biomedyczna* wraz z opiekunami - prof. Romualdem Będzińskim, mgr inż. Moniką

FOT. Z WYDZIAŁU

Ratajczak oraz mgr inż. Agnieszką Mackiewicz, uczestniczyła w wyjeździe edukacyjnym do Warszawy. Celem było uczestnictwo w seminarium prowadzonym przez pracowników Centrum Badań Przedklinicznych Uniwersytetu Medycznego oraz zapoznanie się z pracą badawczą w laboratoriach inżynierii tkankowej. Studentom przedstawiono wysoce wyspecjalizowane techniki hodowli komórkowych, które są podstawą w badaniach interakcji tkanka-biomateriał. Podczas spotkania przeprowadzono bardzo ciekawe dyskusje dotyczące zastosowań inżynierii tkankowej w badaniach prowadzonych przez studentów w ramach prac dyplomowych z zakresu biomechanik i biomateriałów.

Agnieszka Mackiewicz

Wyjazd studentów inżynierii biomedycznej do przedsiębiorstwa SITECH i LUMEL

W maju studenci III roku *inżynierii biomedycznej* wraz z opiekunem - mgr inż. Martą Nycz wzięli udział w wycieczkach edukacyjnych do firm SITECH Sp. z o.o. w Polkowicach oraz LUMEL S.A.

Przedsiębiorstwo SITECH jest spółką należącą do koncernu Volkswagen, specjalizującą się w produkcji metalowych stelaży siedzących samochodowych do samochodów takich marek jak: Volkswagen, Audi, Skoda oraz Seat. LUMEL S.A. w Zielonej Górze jest czołowym europejskim producentem urządzeń automatyki przemysłowej oraz precyzyjnych odlewów ciśnieniowych. Studenci mieli okazję zapoznać się z procesami technologicznymi w przemyśle oraz zasadami funkcjonowania linii produkcyjnych. Spotkania zakończyły się rozmowami na temat możliwości odbycia praktyk, staży, a także przyszłości zawodowej w odwiedzanych zakładach.

Marta Nycz

FOT. Z WYDZIAŁU

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, SOCJOLOGII I NAUK O ZDROWIU

Międzynarodowa Konferencja Naukowa

24 marca 2015 r. Penitencjarne Koło Naukowe PRISON pod opieką prof. dr hab. Barbary Toroń-Fórmanek wraz

FOT. Z WYDZIAŁU

z dyrektorem Aresztu Śledczego w Zielonej Górze mjr. mgr. Dariuszem Rączkowskim zorganizowało Międzynarodową Konferencję Naukową na temat: *Kunst im Gefängnis - Resozialisierung durch visuelle Kunst als aktive Korrektur-therapeutische Form bei Inhaftierten* \Resocjalizacja poprzez sztukę wizualną jako forma aktywności korekcyjno-terapeutycznej wśród osadzonych.

Konferencja miała wymiar międzynarodowy dzięki współpracy z Europäische Beratungsstelle für Straffälligen und Opferhilfe (EBS Görlitz) \Europejski Punkt Pomocy Osobom Podlegającym Karze i Ofiarom Przestępstw, gdzie przedstawicielem jest jeden z prelegentów Mieczysław Landowski oraz Alfredowi Haberkor, referentowi z Zakładu Karnego w Zeithain.

Swoją obecnością zaszczyliła nas również Katarzyna Osos, wojewoda lubuski, która otworzyła konferencję. Przedsięwzięcie to jest już cyklem wystąpień naukowców z ośrodków akademickich z całej Polski oraz przedstawicieli służby więziennej z naszego kraju. Nie mniej jednak, w tym roku po raz pierwszy odbyła się ona na skalę międzynarodową.

Jak co roku współpracowali z nami pracownicy Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Zielonogórskiego. Tym razem zaszczylił nas wystąpieniem dr hab. Ryszard Woźniak, prof. UZ z Instytutu Sztuk Wizualnych, który wygłosił wy-

kład na temat wyzwolenia przez zmysły - czyli o sztuce jako społecznej formie wolności.

Konferencji towarzyszyła wystawa prac plastycznych osadzonych z jednostek penitencjarnych w naszym regionie, której przewodził obraz pt.: *Sztuka z Puchy*, który jednocześnie był uwieńczeniem projektu resocjalizacyjnego organizowanego w Areszcie Śledczym w Zielonej Górze

przez członkinie Koła Naukowego PRISON we współpracy ze studentką Wydziału Artystycznego - Liwią Litecką.

Mieliśmy również zaszczyt wysłuchać recitalu jednego z osadzonych, który specjalnie na tę okoliczność uzyskał przepustkę. Na koniec usłyszeliśmy występ muzyczny dwóch studentek KN PRISON: Mileny Drag (*bezpieczeństwo narodowe*) oraz Michaliny Szymczak (*resocjalizacja z por. specj.*).

Jak podkreślała w swoim wystąpieniu dr hab. Barbara Toroń-Fórmanek według najnowszych badań 67 proc. osób pozbawionych wolności ponownie wchodzi w konflikt z prawem. Uwzględniając szereg czynników takich jak: bezrobocie, ubóstwo, niski poziom wykształcenia, mało stymulujące środowisko rodzinne, kluczowym aspektem dla powodzenia procesu resocjalizacji jest proces zmiany jaki zachodzi w człowieku.

Międzynarodowy charakter konferencji pozwolił uczestnikom oraz zaproszonym gościom porównać metody, techniki oraz wielowymiarowość pracy penitencjarnej w naszym kraju, jak i zagranicą, co przyczyniło się do powstania nowych, innowacyjnych idei, które można z całą pewnością wykorzystać w przyszłości w pracy studentów Koła Naukowego PRISON w zakładach karnych oraz aresztach śledczych.

Monika Kaczmarczyk

Spotkanie z nauką i kulturą w Gdańsku - oczami zielonogórskich studentów

W dniach 20-25 marca 2015 r. część osób zrzeszonych w Kole Naukowym Socjologów UZ przebywała w Gdańsku. Członkowie koła mieli szansę uczestniczyć w ogólnopolskiej interdyscyplinarnej konferencji naukowej *Ciało i ponowoczesność. Kulturowe i antropologiczne wizje cielesności*, która odbyła się na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. Studenci poznali najnowsze trendy badawcze w subdyscyplinie socjologii zajmującej się kwestią cielesności człowieka oraz zdobyli wiedzę na temat przemian, jakie dokonały się w ostatnich dekadach w postrzeganiu cielesności.

Otwarcie konferencji rozpoczęło się wykładem inauguracyjnym, który wygłosił prof. dr hab. Tomasz Swoboda. Wprowadził on uczestników w temat cielesności oraz przybliżył, czego będą dotyczyły referaty podnoszące kwestie od modyfikacji ciała, po zainspirowaną nim sztukę. Prelegenci przedstawili interesujące treści, dotyczące kulturowych i antropologicznych portretów cielesności.

W ramach wydarzeń towarzyszących konferencji, studenci mieli okazję uczestniczyć w pokazach filmów Ar-

tura Żmijewskiego, jak również prelekcji autora. Artysta zaprezentował swoje filmy, m.in. *Powściągliwość i praca*, *Ogród botaniczny*, *Oko za oko*, *Karolina* oraz *Na spacer*. Po projekcji odbył się panel dyskusyjny, dotyczący twórczości artysty, w którym wzięli udział: prof. dr hab. Grzegorz Kłaman, prof. UG dr hab. Małgorzata Jarmułowicz oraz prof. UG dr hab. Wojciech Owczarski.

Członkowie Koła Naukowego Socjologów UZ wybrali się ponadto do Muzeum Narodowego w Gdańsku. Zapoznali się z malarstwem flamandzkim, holenderskim i gdańskim. Mieli także okazję podziwiać dzieło malarstwa zachodnioeuropejskiego *Sąd Ostateczny* Hansa Memlinga. Przy oddziale Muzeum „Zielona Brama” skorzystali z okazji, i obejrzeli wystawę czasową pt. *Zapis socjologiczny (1978-1990)* Zofii Rydet, zapoznając się z amatorską fotografią reportażową, która odwoływała się do socjologii wizualnej. Była to kolejna okazja, aby pogłębić wiedzę studentów w interdyscyplinarnym temacie sztuki i socjologii oraz odnieść się do zagadnień, które członkowie mieli okazję podjąć podczas swoich warsztatów *W kadrze. Wizualne źródła inspiracji*, zorganizowanych w maju 2014 r. Dla członków Koła Naukowego Socjologów UZ była to również kontynuacja badawczych poszukiwań, zapoczątkowanych udziałem w konferencji w Krakowie *Historia w fotografii, fotografia w historii*.

Studenci odwiedzili także Europejskie Centrum Solidarności, obejrzeli tam wystawę dedykowaną historii Solidarności i ruchów opozycyjnych, które doprowadziły do przemian demokratycznych w całej Europie Środkowo-Wschodniej. Bogactwo muzeum zachwycało każdym eksponatem, projekcją przestrzenną oraz licznymi materiałami archiwalnymi: wycinkami prasowymi, kalendariami czy biografiami. Wystawa zajmowała powierzchnię blisko trzech tysięcy metrów kwadratowych. W sześciu salach umieszczono ekspozycje: *Narodziny Solidarności*, *Siła bezsilnych*, *Solidarność i nadzieja*, *Im. Jana Pawła II*, *Wojna ze społeczeństwem*, *Droga do demokracji* oraz *Triumf wolności*.

Aneta Kliszczak

FOT. Z WYDZIAŁU

II Konferencja międzynarodowa *Spółeczne granice pracy. Wymiary pracy nieformalnej we współczesnych społeczeństwach*

Sekcja Socjologii Pracy Polskiego Towarzystwa Socjologicznego oraz Instytut Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego we współpracy z Kołem Naukowym Socjologów Uniwersytetu Zielonogórskiego, oddziałem zielonogórskim Polskiego Towarzystwa Socjologicznego oraz Instytutem Socjologii Uniwersytetu Wrocławskiego zapraszają do udziału w międzynarodowej konferencji pt. *Spółeczne granice pracy. Wymiary pracy nieformalnej we współczesnych społeczeństwach*, która odbędzie się w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego w dniach 12-13 listopada 2015.

W ramach konferencji chcemy zaproponować dwa zasadnicze panele:

1. *Praca a zatrudnienie we współczesnych społeczeństwach: wyzwania teoretyczne* - w ramach którego poddamy dyskusji definicję pracy nieformalnej i jej pomiar, społeczne i jednostkowe skutki oraz jakość i warunki

pracy nieformalnej, a także obszary i formy pracy nieformalnej;

2. *Prekaryzacja a elastyczność zatrudnienia: wyzwania praktyki społecznej* - w ramach którego podjęte zostałyby kwestie dotyczące postaw i strategii organizacji pracowniczych, związków zawodowych oraz polityki społecznej wobec nieformalnej pracy.

Więcej informacji i bieżących komunikatów na stronie:
www.socialboundariesofwork.pl

Joanna Róg-Ilnicka

Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze - powtórna socjalizacja, czy fikcja?

5 maja br. na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu odbyło się seminarium poświęcone Młodzieżowym Ośrodkom Wychowawczym pt.: *Młodzieżowe Ośrodki Wychowawcze - powtórna socjalizacja, czy fikcja?* Seminarium zorganizowało Koło Naukowe Kryminalistyki i Wikty-mologii Uniwersytetu Zielonogórskiego przy wsparciu Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej kierowanej przez dr hab. Grażynę Miłkowską, prof. UZ. W spotkaniu wzięła udział kadra Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Wałbrzychu, zastępca Kuratora Okręgowego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, pracownicy dydaktyczni Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz studenci innych kierunków studiów.

Wszystkich uczestników seminarium uroczyste powitał dziekan WPSiNoZ, prof. Marek Furmanek, który odwołał się do licznych inicjatyw studenckich i dobrych tradycji dydaktycznych na naszym Wydziale, tym samym wskazując na wartość przedsięwzięcia jakie podjęło Koło Naukowe Kryminalistyki i Wikty-mologii. W dalszej części wystąpienia Pan Dziekan przedstawił rezultaty pracy studentów i pracowników akademickich czego efektem było wiele nominacji do nagród *Laur Młodego Naukowca* organizowanego przez Parlament Studencki. Niezwykle istotnym elementem wystąpienia były słowa skierowane bezpośrednio do studentów biorących udział w seminarium, z prośbą o czynną działalność w kołach naukowych naszej uczelni.

W dalszej części głos zabrali kierownicy naukowcy Seminarium, Kierownik Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej, prof. Grażyna Miłkowska i opiekun Koła Kryminalistyki i Wikty-mologii, dr Ernest Magda z Katedry Seksuologii, Poradnictwa i Resocjalizacji. Prof. Grażyna Miłkowska w swoim wystąpieniu wskazała na potrzebę wzbudzania większej wrażliwości społeczności lokalnej, akademickiej i studenckiej na problemy współczesnej młodzieży oraz wartości płynące ze współpracy środowiska akademickiego z praktykami zajmującymi się młodzieżą podwyższonego ryzyka w Młodzieżowych Ośrodkach Wychowawczych. Natomiast dr Ernest Magda zaprezentował dorobek Koła Naukowego Kryminalistyki i Wikty-mologii. Omówił kilka ze zrealizowanych już projektów. Mówił m.in. o konferencjach: *Dzieci żołnierze, o wykorzystywaniu dzieci w konfliktach zbrojnych czy Samobójstwa - jeden problem, trzy spojrzenia* - której pokłosiem było ukazanie się publikacji pod tą samą formułą. Doktor Magda podkreślił też zaangażowanie i determinację studentów w organizowaniu dodatkowych form kształcenia studentów.

Celem zorganizowanego seminarium było:

- _poruszenie i przedstawienie problematyki Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych w ujęciu interdyscyplinarnym,
- _odpowiedź na zadane pytanie, o zasadność funkcjonowania wspomnianych Ośrodków,
- _uwrażliwienie studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego na problemy społeczne współczesnej młodzieży,
- _nawiązanie współpracy z instytucjami zajmującymi się resocjalizacją młodzieży.

Seminarium podzielone zostało na trzy moduły:

1. Teoretyczne podstawy funkcjonowania Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych.
2. Funkcjonowanie Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych w praktyce resocjalizacyjnej.
3. Panel dyskusyjny.

Pierwszy moduł otworzyli członkowie Koła Naukowego Kryminalistyki i Wikty-mologii, którzy przybliżyli problematykę Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych. Na wstępie studentka drugiego roku *resocjalizacji*, lic. Astina Koch, zaprezentowała historię powstania Ośrodków, a Mariola Grzęda dokonała charakterystyki tych instytucji. Natalia Nowak omówiła różnice między wychowaniem a wychowaniem resocjalizacyjnym, natomiast studentka trzeciego roku, Sylwia Budkiewicz, dokonała porównania systemów resocjalizacji w innych krajach. Moduł teoretyczny zakończył mgr Mateusz Kuźmnik, który pokazał statystyki kierowania do Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych w ostatnich latach.

Kolejny moduł, poświęcony był już praktykom i zaproszonym gościom. Pierwszą prelegentką w tej części spotkania była zastępca Kuratora Okręgowego Sądu Okręgowego w Zielonej Górze, Edyta Aulich, która podzieliła się swoimi doświadczeniami pracy kuratora sądowego i przedstawiła prawne procedury kierowania do Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych. Dr Lidia Wawryk z Katedry Opieki, Terapii i Profilaktyki Społecznej Uniwersytetu Zielonogórskiego zaprezentowała wystąpienie pt. *Patologiczne ścieżki zachowań - analiza przypadku*, a dr Marzanna Farnicka dokonała analizy różnych uwarunkowań i zróżnicowanych potrzeb nieletnich kierowanych do Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych. Po raz kolejny tego dnia głos zabrala lic. Astina Koch przedstawiając badania własne dotyczące klimatu społecznego panującego w jednym z Młodzieżowych Ośrodków Wychowawczych. Ostatnim prelegentem seminarium była psycholog z Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Wałbrzychu, mgr Marcela Rudnicka-Sznabel, która omówiła zalety pracy z trudną młodzieżą w wystąpieniu *Dobre praktyki*. Odwoływała się również do wystąpień poprzednich prelegentów, ilustrując je własnymi doświadczeniami zawodowymi.

Po wystąpieniu mgr Marceli Rudnickiej-Sznabel wywiązała się dyskusja, która miała charakter bezpośredniej wymiany poglądów i wymiany doświadczeń pomiędzy zaproszonymi przez nas gośćmi, pracownikami dydaktycznymi oraz studentami. W tej ostatniej części seminarium, swoimi doświadczeniami dzielili się także pozostali goście - pracownicy MOW w Wałbrzychu: wychowawcy - Mirosław Sopicki, Kinga Olejniczak, Małgorzata Czech, pedagog - Joanna Kulbicka-Byra, a także występująca wcześniej psycholog, Marcela Rudnicka-Sznabel. Dyskusja przebiegała bardzo pasjonująco, poruszone zostały kwestie specyfiki

pracy pedagogów, psychologów i wychowawców w Młodzieżowych Ośrodkach Wychowawczych. Wiele miejsca poświęcono metodom pracy resocjalizacyjnej, podkreślano dużą rolę zajęć plastycznych, zajęć z muzyki czy warsztatów kulinarnych. Te ostatnie - jak twierdzi mgr Mirosław Sopicki - cieszą się sporą popularnością, szczególnie wśród chłopców. Dzięki nim wychowankowie nie tylko nabywają umiejętności praktyczne, ale także uczą się prawidłowych postaw czy pełnienia ról rodzinnych. W pewnym momencie dyskusję zdominowały pytania adresowane do naszych gości. Studenci, a także pracownicy Uniwersytetu, chcieli dowiedzieć się jak najwięcej szczegółów dotyczących pracy z młodzieżą w MOW. Pojawiły się pytania (dr Ernest Magda) wynikające z szacunku dla postawy pracowników - Jak godzą swoje życie prywatne z zawodowym? Wszyscy goście (cała delegacja) zgodnie potwierdzili, że swój zawód wykonują dwadzieścia cztery godziny na dobę. Dr Magda posumował „...w zasadzie to nie jest zawód a misja”. Faktycznie pracownicy przebywają z młodzieżą non stop, traktując wychowanków nie jak chuliganów czy przyszłych kryminalistów, ale jak chłopców, którzy gdzieś po drodze się pogubili. Bo jak tu się nie pogubić, gdy w rodzinie panuje chaos, alkohol, narkotyki czy odrzucenie dziecka. Niestety, z takim bagażem musi uporać się większość z chłopców z MOW i wszystkie osoby dorosłe pełniące swoją misję. Brak stygmatyzacji, akceptacja i partnerskie relacje to podstawa w pracy resocjalizacyjnej. „Tutaj potrzebni są ludzie, którzy wysłuchają, udzielą dobrej rady, pocieszą (bo nawet największy i najsilniejszy chłopak czasem płacze), a przede wszystkim zapewnią ciepłą przyjazną atmosferę, której chyba najbardziej im kiedyś brakowało”. Na zakończenie panelu dyskusyjnego, zaproszeni goście odpowiedzieli na wiele pytań, w tym na pytanie o trudności, z którymi się spotykają w pracy. Wychowawcy MOW wskazali na brak odpowiedniego dofinansowania oraz niestale, słabe zainteresowanie ze strony rodziny wychowanka (co blokuje większość działań).

Seminarium spotkało się z zainteresowaniem zarówno wśród pracowników akademickich jak i studentów. Po zakończeniu doszły do nas bardzo pozytywne sygnały dotyczące efektu naszej pracy. Pracownicy Młodzieżowego Ośrodka Wychowawczego w Wałbrzychu wyrazili chęć dalszej współpracy.

Na zakończenie dr Ernest Magda zaprosił wszystkich gości na kolejną konferencję naukową organizowaną przez członków Koła Naukowego Kryminalistyki i Wiktymologii, pt. *Przestępcze wykorzystywanie starości - dyskurs o oszustwach metodą „na wnuczka”*.

Stawomir Sobański

„Wiem co jem”

7 maja 2015 r. w Publicznej Szkole Podstawowej w Drzonkowie, odbyły się zajęcia dla dzieci promujące zdrowy styl życia. Warsztaty zostały przeprowadzone przez studentki II roku *edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej* (studia stacjonarne, licencjackie) oraz I roku *edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej* (studia stacjonarne, magisterskie) w 11 oddziałach klas I-III. Wiele z nich, to aktywne członkinie Studenckiego Koła Towarzystwo Przyjaciół Dzieci.

Koordinatorkami projektu były dr Mirosława Nyczaj-Drag - adiunkt w Katedrze Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej oraz Jolanta Poprawska - pedagog Publicznej Szkoły Podstawowej w Drzonkowie. Program zajęć obejmował 2 godziny lekcyjne, z których jedna dotyczyła zdrowego odżywiania, druga - tematyki sportowej. Na lekcjach dzieci miały okazję do aktywności ruchowej i intelektualnej, do twórczego zmagania się z zadaniami przygotowanymi przez osoby prowadzące zajęcia. Uczniowie brali udział w warsztatach z entuzjazmem. Wiele dzieci zrezygnowało z przerwy na rzecz zabaw tanecznych, które zorganizowano na korytarzu szkolnym. Cel przedsięwzięcia został osiągnięty. Po zajęciach dzieci potrafiły wskazać produkty zdrowe i szkodliwe oraz odpowiedzieć na pytanie dlaczego warto uprawiać sport. Należy dodać, że studentki zostały bardzo serdecznie przyjęte przez pedagoga szkolnego i grono pedagogiczne SP w Drzonkowie.

Ewelina Pankiewicz
Oliwia Mielezko

XVI Letnia Szkoła Andragogów i Poradodawców

W dniach 18-21 maja 2015 r. w murach naszej uczelni odbyła się XVI Letnia Szkoła Andragogów i Poradodawców. To niezwykle interesujące wydarzenie naukowe odbywa się cyklicznie od kilkunastu lat i koncentruje wokół siebie naukowców z różnych ośrodków badawczych z Polski i z zagranicy. Organizatorami tegorocznej Szkoły był Uniwersytet Zielonogórski, Dolnośląska Szkoła Wyższa z Wrocławia, Akademickie Towarzystwo Andragogiczne oraz Naukowe Towarzystwo Poradodawcze. Pomysłodawcą, kierownikiem naukowym oraz „dobrym duchem” Szkoły jest niezmienne od szesnastu lat - prof. Józef Kargul.

Oficjalnego otwarcia XVI Letniej Szkoły Andragogów i Poradodawców dokonali: prof. Dżiżław Wołk – prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. Mirosława Nowak-Dziemianowicz - dziekan Wydziału Nauk Pedagogicznych Dolnośląskiej Szkoły Wyższej oraz prof. Alicja Czerkawska - przewodnicząca Naukowego Towarzystwa Poradodawczego. Wykład inauguracyjny pt. *„Między „zatrudnialnością” a walką o uznanie. Neoliberalne i etyczne koncepcje jednostki oraz wspólnoty* wygłosiła prof. Mirosława Nowak-Dziemianowicz.

Stali bywalcy Szkoły wiedzą, że każda jej edycja opiera się na charakterystycznych dla siebie, powtarzalnych formułach pracy. Są nimi: spotkania autorskie z zaproszonymi profesorami, wystąpienia uczestników Szkoły (tj. młodych adeptów nauki), gra symulacyjna oraz wyjazd edukacyjny.

W tym roku mogliśmy wysłuchać kilku interesujących wykładów będących jednocześnie autorskimi spotkaniami z zaproszonymi gośćmi. Profesorowie reprezentowali różne dziedziny naukowe i różne środowiska akademickie. Spotkania miały więc charakter interdyscyplinarny i inicjowały niezwykle ciekawe dyskusje. Wysłuchaliśmy m.in. wykładu prof. Mariusza Kwiatkowskiego (z Uniwersytetu Zielonogórskiego), który opowiedział o swojej drodze zawodowej oraz zaprezentował ogólne założenia projektu, nad którym aktualnie pracuje. Niecodzienne było spotkanie z prof. Joanną Kargul (z Centrum Nowych Technologii Uniwersytetu Warszawskiego) dotyczące no-

wczesnych sposobów wykorzystania energii słonecznej, m.in. w formie sztucznego liścia. Tegoroczną Szkołę odwiedziła również prof. Agnieszka Stopińska-Pająk (z Uniwersytetu Śląskiego) opowiadając nam o powstawaniu i rozwoju instytucji andragogicznych. W kolejnych dniach mieliśmy okazję spotkać się też z prof. Krystyną Pankowską (z Uniwersytetu Warszawskiego), która podzieliła się z nami swoimi refleksjami na temat przemian w obrębie kanonów kultury. Stałym gościem Letniej Szkoły Andragogów i Poradodawców jest znany andragog - prof. Mieczysław Małewski (z Dolnośląskiej Szkoły Wyższej), który w tym roku wygłosił wykład pt. *O granicach andragogiki*, koncentrując swoją uwagę na ważnych andragogicznych aksjomatach. Swoje wystąpienie miał również sam inicjator i prowadzący Szkołę - prof. Józef Kargul.

Po autorskich spotkaniach zawsze jest czas na wystąpienia uczestników szkoły, którymi najczęściej są początkujących pracownicy naukowo-dydaktyczni. Niektórzy z nich po raz pierwszy mają okazję zmierzyć się z publicznym wystąpieniem. To zawsze bardzo emocjonująca cześć całej konferencji. Towarzyszy jej spore przejęcie i trema uczestników. Moderatorem wystąpień jest zawsze prof. J. Kargul - to on czuwa nad ich przebiegiem i udziela uczestnikom konstruktywnych wskazówek. W tym roku mogliśmy wysłuchać siedemnastu wystąpień. Do Zielonej Góry zjechali młodzi pracownicy naukowcy z takich ośrodków i instytucji jak: Uniwersytet Pedagogiczny z Krakowa, Uniwersytet Łódzki, Uniwersytet Mikołaja Kopernika z Torunia, Akademia Ignatianum z Krakowa, Akademia Humanistyczna im. Aleksandra Gieysztora z Pułtuska, Pedagogium - Wyższa Szkoła Nauk Społecznych z Warszawy, Uniwersytet Śląski, Dolnośląska Szkoła Wyższa z Wrocławia, Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Witelona z Legnicy oraz Powiatowy Urząd Pracy z Milicza.

Stalą formą edukacyjną Letniej Szkoły Andragogów i Poradzoznawców jest gra symulacyjna. Jej zasady są zwykle podobne - uczestnicy wcielają się w rolę Rady Wydawniczej, której zadaniem jest ustosunkować się do artykułu przesłanego do redakcji. Osoby biorące udział w grze muszą z dużą uwagą i krytycyzmem uargumentować ewentualne przyjęcie do druku lub odrzucenie artykułu. Ta niekonwencjonalna forma pracy zawsze spotyka się z dużym zainteresowaniem i zaangażowaniem uczestników.

Inną ważną i stalą formą pracy w ramach Letniej Szkoły Andragogów i Poradzoznawców jest wyjazd edukacyjny. W poprzednich latach odbywały się między innymi wyjazdy zagraniczne (do Berlina, Cottbus, Ostrawy). Zasada wyjazdów jest zawsze taka sama - zapoznanie się z działalnością ciekawej instytucji lub oferty edukacyjnej adresowanej dla ludzi dorosłych. W tym roku odwiedziliśmy uroczne miejsce - pracownię artystki i animatorki, Krystyny Betiuk. Pracownia mieści się we wsi Bukowica (nieopodal Nowego Miasteczka). Uczestnicy Szkoły nie tylko mieli okazję posłuchać opowieści o sztuce, lecz przede wszystkim sami mogli wziąć udział w warsztatach artystycznych tworząc swoje talizmany.

Oprócz stałych form edukacyjnych w ramach Letniej Szkoły Andragogów i Poradzoznawców pojawiają się też nowe sposoby pracy. W tym roku odbyły się dwie dyskusje panelowe, z których każda nawiązywała do nazwy Szkoły. Jedna dotyczyła problematyki związanej z andragogiką, druga natomiast z poradzoznawstwem. W dyskusji pt. *Co obecnie w andragogice jest ważne, a w edukacji dorosłych najważniejsze?* udział wzięli w nich wybitni andragodzy - prof. Tadeusz Aleksander, prof. Zofia Szarota, prof. Anna Walulik oraz prof. Bogdan Idzikowski. Moderatorem tego panelu był oczywiście kierownik Szkoły (również andragog) - prof. Józef Kargul. Natomiast w dyskusji pt. *Co w poradzoznawstwie jest ważne, a w poradnictwie najważniejsze?* mogliśmy usłyszeć wystąpienia prof. Alicji Czerkawskiej i prof. Elżbiety Siarkiewicz oraz głosy doktorów związanych z poradnictwem: Ewy Szumigraj, Joanny Minty, Joanny Kłodkowiej, Darii Zielińskiej-Pękał oraz Marcina Szumigraja. Dyskusję moderowała prof. Alicja Kargulowa - ekspert z dziedziny poradzoznawstwa.

Na zakończenie warto wspomnieć, że teksty uczestników, które uzyskają pozytywną recenzję mogą zostać opublikowane w czasopiśmie pt. „Dyskursy Młodych Andragogów”

(4 pkt.) promowanym przez The central European Journal of Social Sciences and Humanities. W tym roku redaktor naczelna - dr Małgorzata Olejarz wręczyła uczestnikom kolejny, szesnasty już tom tego czasopisma.

Daria Zielińska Pękał

„STREFA OFFelia”

prezentacje twórczych działań studentów animacji kultury

2 czerwca br. na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego - w Zakładzie Animacji Kultury i Andragogiki („Mrowisko”) odbyły się

FOT. Z WYDZIAŁU

prezentacje twórczych działań - teatralnych, parateatralnych, tanecznych, muzycznych, fotograficznych i malarzkich - studentów *animacji kultury*, pod nazwą „STREFA OFFelia”. Imprezę zorganizowali pracownicy zakładu oraz studenci *animacji kultury*, w tym członkowie Koła Naukowego „ReAnimacja” oraz interdyscyplinarnego Koła Psychologii i Animacji Twórczości „Zwoje Kultury”. W czasie kilkogodzinnych pokazów artystycznych licznie zgromadzona publiczność miała możliwość uczestniczyć w występach zarówno studentów *animacji kultury*, jak też zaproszonych gości. Pokaz rozpoczął się na dziedzińcu kompleksu „Mrowisko”, gdzie Pracownia Teatru Tańca, działająca pod kierunkiem dr. Marka Zadłużnego, zaprezentowała improwi-

FOT. Z WYDZIAŁU

zowany spektakl *Ptacy*, będący przykładem współczesnej formy „sztuki ulicy”, czyli twórczych działań i interakcji dziejących się w naturalnej przestrzeni miasta-osiedla, włączających przypadkowych przechodniów i widzów w proces wspólnej kreacji i zabawy. Kolejne pokazy artystyczne studentów miały miejsce już w salach teatralnych Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki. Widzowie mogli zobaczyć między innymi etiudę teatralną studentów I roku AK studiów magisterskich pt. *Od B. do M.* przygotowaną pod opieką dr. Jana Fręsia, autorską etiudę studentek z grupy „Emancypantki”: Karoliny Pachurki (III AK) i Julity Polańskiej (filozofia, studia doktoranckie) pt.: *Das zweite geschlecht* oraz etiudę Grupy Rewolucyjnej pt. *Demony Marii Antoniny* w reżyserii Sandry Stempniewskiej (III AK). Gorącą owacją przyjęto również występ zaproszonych gości – studentów kierunku *taniec* z Akademii Humanistyczno-Ekonomicznej w Łodzi, którzy zaprezentowali kilka etiud tanecznych przygotowanych pod opieką artystyczną uznanego tancerza i choreografa Alexandra Azarkevitcha (również pracownika Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki UZ). Zupełnie odmienną, aczkolwiek oryginalną i również interesującą propozycją było działanie artystyczne Grupy Performatywnej „Abstrakt” przygotowane pod kierunkiem Sebastiana Piórkowskiego – studenta I roku animacji kultury (st. I stopnia). Wieczór zakończył występ muzyczno-wokalny Marty Bobko – studentki II roku animacji kultury (st. I stopnia). Imprezie towarzyszyła również wystawa prac malarskich studentek II roku AK (st. I stopnia) – Joanny Pawłowskiej i Olgi Gałęckiej oraz wystawa fotograficzna studentów animacji kultury przygotowana pod kierunkiem mgr. Jarosława Dulęby.

Zamierzeniem organizatorów „STREFY OFFeli” jest, by inicjatywa ta weszła na stałe do kalendarza ważnych, cyklicznych wydarzeń artystyczno-animacyjnych Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki, prezentujących efekty twórczych działań studentów, podejmowanych przez nich zarówno w ramach praktycznych zajęć dydaktycznych i warsztatowych, jak też w obszarze pozadydaktycznym, w ramach realizacji ich indywidualnych pasji i twórczych zainteresowań. Już teraz zatem pracownicy Zakładu Animacji Kultury i Andragogiki oraz studenci specjalności *animacja kultury* z profilem artystycznym: *taniec*, *fotografia*, *teatr*, serdecznie zapraszają na kolejną edycję „STREFY OFFeli” w przyszłym roku akademickim.

Małgorzata Olejarsz

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Wydział Prawa i Administracji reprezentowany na II Międzynarodowym Kongresie Azjatyckim

II Międzynarodowy Kongres Azjatycki odbył się w dniach 20-22 maja br. w Toruniu. Kongres był naukowym i dyplomatycznym forum spotkania około 300 uczestników z Pol-

ski oraz państw azjatyckich, w tym między innymi z Chin, Japonii, Indii, Indonezji, Tajlandii, Filipin, jak również z państw Azji Centralnej. W ramach Kongresu odbyły się 42 panele dyskusyjne oraz szereg przedsięwzięć towarzyszących. W panelu nr 1 zatytułowanym *Kultura prawna w Azji*, referat pt. *System ustrojowy republiki Kazachstanu - bilans i perspektywa* przedstawił kierownik Katedry Systemów Ustrojowych i Praw Człowieka WPIA UZ - dr hab. Andrzej Bisztyga, prof. UZ. Właśnie Kazachstan był głów-

nym gościem Kongresu. Jednym z przedsięwzięć towarzyszących Kongresowi było wydanie i promocja książki pt. *Doświadczenia ustawodawcze Polski i Kazachstanu w zakresie polityki samorządowej i mniejszości narodowych*, pod naukową redakcją prof. Andrzeja Bisztygi oraz przewodniczącego Komisji Ustawodawczej Senatu RP, senatora dr. Piotra Zientarskiego.

Andrzej Bisztyga

OD LEWEJ: PROF. ANDRZEJ BISZTYGA (UNIwersytet Zielonogórski), PROF. SABINA GRABOWSKA (UNIwersytet Rzeszowski) ORAZ DR ANNA MICHALAK (UNIwersytet Łódzki) W SALI OBRAD URZĘDU MARSZAŁKOWSKIEGO WOJEWÓDZTWA KUJAWSKO-POMORSKIEGO.

(FOT. Z WYDZIAŁU)

SEMINARIUM-REJS

„KUPIĘ FAŁĘ POWODZIOWĄ”

Urszula Kołodziejczyk

19 maja 2015 r., na statku „Laguna” odbyło się Seminarium-Rejs, zorganizowane przez dr hab. Urszulę Kołodziejczyk, prof. UZ z Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska oraz Czesława Karczmara z Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi. Trasa rejsu wiodła od Nowej Soli do Cigacic (26 km, 3 godziny). Zainteresowanie imprezą było ogromne, niestety liczbę uczestników ograniczała ładowność statku - 75 osób.

Temat przewodni Seminarium brzmiał „Kupię fałę powodziową”. Dyskutowano o stanie technicznym wałów przeciwpowodziowych, a także o możliwościach dalszego rolniczego wykorzystania terenów chronionych wałami i odwadnianych przez pompownie. Zdaniem uczestników seminarium, powrót do dawnych obszarów zalewowych rzeki jest najlepszą formą ochrony przeciwpowodziowej. Przykładem może być polder Miłsko - to o jego budowę zabiegają rolnicy, władze gminy Zabór i pracownicy naukowcy UZ.

Podczas rejsu zaprezentowano następujące referaty:

Uwarunkowania geośrodowiskowe Środkowej Odry - dr hab. Urszula Kołodziejczyk, prof. UZ,

Kupię fałę powodziową - koncepcja budowy polderu zalewowego w Miłsku - Prezes PTPNoZ Czesław Karczmar,

Konstrukcje mostowe na Odrze - dr hab. Adam Wysokowski, prof. UZ,

Żegluga na Odrze - kpt. ż.w. Henryk Mackiewicz.

Urszula Kołodziejczyk

— UCZESTNIKÓW REJSU ODPRĄWILI SPRZED BUDYNKU A-12 PROF. A. JĘDRZAK – DYREKTOR IIS ORAZ DR HAB. URSZULA KOŁODZIEJCZYK, PROF. UZ (FOT. Z WYDZIAŁU)

— ZAOKRĘTOWANIE NA STATKU LAGUNA – PORT W NOWEJ SOLI (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ OBRADY NA POKŁADZIE STATKU „LAGUNA” PROWADZILI: DR HAB. URSZULA KOŁODZIEJCZYK, PROF. UZ I PREZES PTPNOZ CZESŁAW KARCZMAR (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ „KUPIĘ FAŁĘ POWODZIOWĄ” - MÓWIŁ PREZES PTPNOZ CZESŁAW KARCZMAR (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ REFERATY WZBUDZIŁY DUŻE ZAINTERESOWANIE (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ DR HAB. A. WYSOKOWSKI, PROF. UZ ZACHWYCIŁ WSZYSTKICH WIEDZĄ NA TEMAT ODRZAŃSKICH MOSTÓW (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ HONOROWYM GOŚCIEM REJSU BYŁ KPT. Ż.W. HENRYK MACKIEWICZ (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ NA GÓRNYM POKŁADZIE TEŻ BYŁO ROJNO (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ KUPUJEMY FAŁĘ POWODZIOWĄ! (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ ACH JAK PRZYJEMNIE KOŁYSAĆ SIĘ WŚRÓD FAŁ... (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ STUDENCI BAWILI SIĘ NA MOSTKU KAPITAŃSKIM (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ HARMONIA CICHU NAM DOTAŃCA GRA... (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ „HEJ SOKOŁY” NA POCZĄTEK (FOT. Z WYDZIAŁU)

__ BYŁY TAŃCE ONA POKŁADZIE (FOT. Z WYDZIAŁU)

II AKADEMICKIE MISTRZOSTWA W PŁUKANIU ZŁOTA

Dariusz Michalski „Agrest”

16 maja 2015 r. na terenie Kampusu A Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się **II Akademickie Mistrzostwa w Płukaniu Złota**. Do rywalizacji stanęli studenci, pracownicy, ich dzieci i zaproszeni goście - łącznie ponad 160 zawodników. Każdy mógł przyjść zobaczyć i kibicować płukaczom.

Organizatorem zawodów było koło naukowe: **Zielonogórskie Akademickie Bractwo Kopaczy Aurum**, którego opiekunem jest prodziekan ds. studenckich na Wydziale Mechanicznym, dr inż. Dariusz Michalski, prywatnie wielki miłośnik płukania złota. Swoją pasją udało mu się zarazić wielu studentów i kolegów z uczelni.

Pomysł zorganizowania w Zielonej Górze akademickich mistrzostw zrodził się bardzo dawno temu, ale pierwsze zawody (I Akademickie Mistrzostwa w Płukaniu Złota) przeprowadzono dopiero rok temu, a dokładnie 19 maja 2014 r. Sukces tamtej imprezy sprawił, że nie było wyjścia, trzeba było zorganizować kolejną edycję.

Podczas tegorocznej imprezy odbyły się Mistrzostwa Dziekanów Uniwersytetu Zielonogórskiego o Puchar Rektora. Pomimo pewnych trudności związanych z dyspozycyjnością dziekanów, w tej konkurencji pojawili się przedstawiciele władz dziekańskich 9 wydziałów oraz kierownik Studium Wychowania Fizycznego.

Po krótkim przeszkoleniu wystartowała pierwsza grupa płukaczy. Zaledwie po kilku minutach dziekani zaczęli wyciągać swoje pierwsze grudki złota. W mistrzostwach dziekanów zwyciężyła dr Ewa Skorupka, prodziekan ds. studenckich z Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Drugie miejsce zajął dr Jarosław Wagner, prodziekan ds. organizacji i rozwoju reprezentujący również Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Na podium stanęła także dr hab. inż. Justyna Patałas-Maliszewska, prof. UZ z Wydziału Mechanicznego.

Drugą konkurencją były zawody dla studentów, pracowników oraz dzieci studentów i pracowników uniwersytetu. W tej konkurencji wystartowało 140 zawodników. Po długich eliminacjach do półfinałów przeszło 40 osób, a z tej grupy

w finale walczyło już tylko 20 zawodników. Wśród nich mieliśmy studentów, pracowników oraz dzieci. Jak widać najmłodsi również szybko potrafili nauczyć się posługiwać miską do płukania złota. Niestety, na podium stanąć mogło tylko 3 najlepszych płukaczy. Jak się okazało, podium opanowały same Panie: I miejsce zajęła Daria Ciemala (lat 16), II miejsce: Anna Cieniak - studentka Wydziału Mechanicznego, III miejsce zajęła Urszula Góral - pracownik Instytutu Budownictwa.

Ostatnią, trzecią konkurencją były zawody VIP-ów - w tym przypadku startowali przedstawiciele Polskiego Bractwa Kopaczy Złota oraz profesjonalści z Wielkopolski i innych regionów kraju. Wszyscy mogli zobaczyć jak robią to najlepsi płukacze w kraju. Do tego grona dołączyły Panie, które stanęły na podium w otwartej konkurencji. Zawody wygrał Dariusz Michalski, ale jako organizator zrzekł się swojego pierwszego miejsca. Na podium więc stanęli: I miejsce Mateusz Skrzyński - reprezentujący Polskie Bractwo Kopaczy Złota ze Złotoryi, II miejsce zajął Przemysław Michalski - płukacz z wieloletnim doświadczeniem i niejednym sukcesem o randze międzynarodowej, będący sędzią głównym Akademickich Mistrzostw w Płukaniu Złota

w Zielonej Górze. III miejsce przypadło córce opiekuna koła naukowego, 11 letniej Zuzannie Michalskiej. Zuzia pomimo swojego młodego wieku jest płukaczem z ośmioletnim stażem i kilkoma sukcesami w oficjalnych zawodach w Polsce i poza krajem. Uczestniczyła już w Mistrzostwach Świata w 2011 r. walcząc dzielnie w finałach tych mistrzostw.

Rywalizacja odbywała się zgodnie z regulaminem Światowej Federacji Płukaczy Złota (World Goldpanning Association). Regulamin ten stanowi, że każdy z zawodników otrzymuje porcję żwiru w wiadrze. W piasku jest złoto. Każdy zawodnik ma taką samą ilość piachu i złota. Dla każdego przygotowane jest miejsce do płukania, tzw. płucznia, w której znajduje się woda. Zawodnik przed rozpoczęciem płukania stawia wiadro z piachem, przygotowuje miskę do płukania złota oraz napętnia otrzymaną fiolkę wodą, do której będzie wkładał znalezione złoto.

Żaden zawodnik nie może dotykać ani miski, ani wiadra, przed komendą start. Po tej komendzie wysypuje się piasek z wiadra na miskę, zanurza się ją w wodzie i wykonując odpo-

wiednie ruchy pozbywa się z miski piachu w taki sposób, aby zostało tylko złoto. Zebrane złoto wkłada się do fiolki. Po jej zamknięciu podnosi się do góry obie ręce - w jednej trzymając fiolkę, w drugiej miskę do płukania złota krzycząc stop. Od komendy start do komendy stop mierzony jest czas. Całe płukanie ograniczone jest maksymalnym czasem płukania - do 15 minut. Podczas płukania złota może się okazać, że zawodnik zgubił jakieś grudki złota. Za każdą zgubioną grudkę, do zmierzonego czasu płukania, dodaje się po 3 karne minuty. Zawody wygrywa ten, kto uzyskał najkrótszy czas płukania.

Zielonogórskie Akademickie Bractwo Kopaczy Aurum nie tylko przeprowadza akademickie zawody w Zielonej Górze. Każdego roku jego członkowie kilkakrotnie wyjeżdżają w poszukiwaniu złota w polskich potokach oraz rywalizują w oficjalnych zawodach w kraju i poza jego granicami. Obecnie członkowie koła ZABKA przygotowują się do wyjazdu na XXII Międzynarodowe Mistrzostwa Polski w Płukaniu Złota do Złotoryi.

Czasami podczas wyjazdów nie udaje się znaleźć ani jednego kawałeczka złota, ale znajduje się np. minerały, poznaje się południowy region Polski, spędza czas na łonie natury. Członkowie koła poznają historię, wędrują po Pogórzu Kaczawskim czy Sudetach. Bez wątpienia poszukiwanie złota może być kanwą do podróży i wielu przygód.

Marzeniem opiekuna i studentów z koła jest uczestnictwo w Mistrzostwach Świata w Hiszpanii w Navelgas w dniach 3-9 sierpnia br. Niestety na tę chwilę nie stać ich na udział w tej imprezie. Próbuje zdobyć na to fundusze, ale nie jest to takie proste. Oprócz studentów w gronie zielonogórskich płukaczy są również dzieci, a wśród nich i tacy zawodnicy, którzy stawali na podium ważnych międzynarodowych imprez. Może uda się reprezentować naszą uczelnię, Zieloną Górę i kraj na Mistrzostwach Świata, w każdym razie grupa zapaleńców ma taką nadzieję.

Przy organizacji II Akademickich Mistrzostw w Płukaniu Złota również byłyby potrzebne fundusze. Dzięki pomocy prorektora ds. studenckich, Stowarzyszenia Uzeciak, Parlamentu Studenckiego udało się rozpocząć przygotowania. Zawody dla tak dużej grupy uczestników mogły dojść do skutku po włączeniu się kilku sponsorów spoza uczelni. Koło naukowe ZABKA pragnie serdecznie podziękować firmie „FURMAN” z Nowogrodu Bobrzańskiego - producentowi kruszywa i kostki brukowej za dostarczenie żwiru do zawodów, Zakładowi Ślusarskiemu ANATOL z siedzibą w Żarach - zakład zajmujący się szeroko pojętym ślusarstwem budowlanym świadczący usługi zarówno klientom indywidualnym jak i przedsiębiorstwom czy instytucjom - za pomoc w dostarczeniu niezbędnego sprzętu na zawody, Winnicy CANTINA Karoliny i Mariusza Pacholaków z Mozowa koło Sulechowa za włączenie się w organizację II Akademickich Mistrzostw w Płukaniu Złota. Organizatorzy dziękują również studentom AZM-u za pomoc w dniu zawodów w sprawnym ich przeprowadzeniu.

Wielkie podziękowania należą się również Polskiemu Bractwu Kopaczy Złota ze Złotoryi. Organizacja ta jest członkiem Światowej Federacji Kopaczy Złota i ma prawo do organizo-

wania mistrzostw w płukaniu złota o randze krajowej. Ponadto jako członek Światowej Federacji może ubiegać się o organizację Mistrzostw Europy i Mistrzostw Świata.

II Akademickie Mistrzostwa w Płukaniu Złota przeszły już do historii, a organizatorzy już myślą o trzeciej edycji. Można tutaj zdradzić, że plany są szerokie. Zawody w następnym roku mają być ogólnopolskie i międzynarodowe. Oznacza to, że do Zielonej Góry zaproszone zostaną uczelnie z całej Polski oraz spoza granic kraju. Jeśli to się uda, to III Akademickie Mistrzostwa w Płukaniu Złota byłyby imprezą dwudniową.

Z INDEXEM W PODRÓŻY DO KOŁA ŚWIATA

MAJ 2015 r. – LISTOPAD 2016 r.

29 maja 2015 r. czwórka studentów i absolwentów Uniwersytetu Zielonogórskiego wyruszyła w podróż dookoła świata. Wystartowali z parkingu przy Palmiarni (obok fontanny z kulą ziemską) i tutaj wrócą w listopadzie 2016 r.

Trasa podróży dookoła świata liczy 100 000 kilometrów i wiedzie przez 56 państw na 4 kontynentach. Jeszcze nikt na świecie nie przejechał tak długiego dystansu jadąc starym busem. Studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego jako pierwsi podjęli się takiego wyzwania, ruszając w podróż 26-letnim VW Transporterem T3, potocznie zwanym „ogórkiem”. Podróż przebiega pod hasłem Z INDEXEM W PODRÓŻY.

Ogórek już po raz trzeci wyruszył w podróż z indexem. Pierwszy raz - w 2012 r., kiedy to studenci dotarli do Aten (przejechali 8 tys. km, a w kwietniu 2013 r. ukazała się książka z tej podróży pt. Z indexem w podróży - spełnione marzenia). Rok później, w czasie wakacji w 2014 r. studenci wyruszyli w podróż Maroko Trip i przez góry Atlas dotarli aż na Saharę (powstała kolejna książka pt. Z indexem w podróży - początek przygody).

Aktualnie w podróży dookoła świata są:
Mariusz Malinowski absolwent politologii na UZ - szef **Stowarzyszenia Z indexem w podróży**,
Maciej Pelczyński - student kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na UZ,
Łukasz Kot - student kierunku informatyka na UZ,
Mateusz Gajdziński.

W USA nastąpi wymiana dwóch ostatnich uczestników i do ekipy dołączą:

Dawid Walczyna - Uniwersytet Gdański,
Alex Niebrzegowski - absolwent filologii angielskiej na UZ.

Kolejna wymiana podróżników nastąpi w Ameryce Południowej, gdzie podróż będą kontynuowały panie:

Paulina Niemiec - studentka kierunku animacja kultury na UZ,
Katarzyna Załuska - studentka kierunku architektura i urbanistyka oraz dziennikarstwo i komunikacja społeczna.

Mariusz Malinowski i Maciej Pelczyński jako jedyni przejadą trasę od początku do końca.

Całą podróż można obserwować na żywo na stronie <http://ziwp.pl>, a codzienne relacje, zdjęcia i filmy zamieszczane są na Facebooku (<https://www.facebook.com/zindexemwpodrozy>), Instagramie (http://websta.me/p/1007107654710753546_1564531821) i Twitterze (https://twitter.com/ziwp_pl).

Podróż będzie przebiegać przez następujące kraje:

• Polska • Litwa • Białoruś • Rosja
 • Ukraina • Mołdawia • Turcja • Armenia
 • Gruzja • Azerbejdżan • Iran • Turkme-

nistan • Uzbekistan • Tadżykistan • Kirgistan • Kazachstan • Indie (Sri Lanka) • Nepal • Chiny • Bangladesz • Tajlandia • Malesja • Wietnam • Kambodża • Laos • Korea Południowa • Japonia • USA (Alaska) • Kanada • Meksyk • Belize • Gwatemala • Honduras • El Salvador • Nikaragua • Kostaryka • Panama • Kolumbia • Wenezuela • Ekwador • Peru • Boliwia • Chile • Argentyna • Urugwaj • Paragwaj • Brazylia • Portugalia • Hiszpania • Francja • Monako • Włochy • Szwajcaria • Austria • Słowenia • Czechy • Polska.

esa

TELEWIZJA UZ

Anna Urbańska

Redaktor Naczelna Telewizji

Prosimy o więcej subskrypcji:

<https://www.youtube.com/user/UZETvideo>

Festiwal Nauki 2015 - przeżyjmy to jeszcze raz!

Nauka, sport, zabawa - tak można w wielkim skrócie podsumować tegoroczny Festiwal Nauki. Tę naukową imprezę, mającą na celu promocję nauki i pokazanie uczelni od środka Uniwersytet Zielonogórski zorganizował już po raz 12.

<http://tv.uz.zgora.pl/index.php?festiwal-nauki-2015>

„Zielona energia” - podsumowanie projektu

Przedstawiciele Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz goście z Brandenburgische Technische Universität (BTU) z Cottbus spotkali się w Parku Naukowo-Technologicznym w Nowym Kisielinie w celu podsumowania wspólnego projektu „Zielona Energia”.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?zielona-energia-podsumowanie-projektu>

Prezes NBP gościem UZ

Prezes Narodowego Banku Polskiego, prof. Marek Belka, był gościem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?prezes-nbp-gosciem-uz>

Nowoczesne laboratorium multimedialne

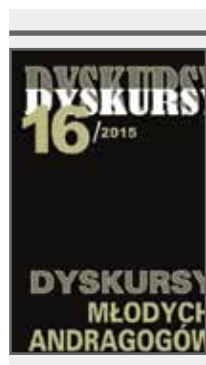
Na Uniwersytecie Zielonogórskim powstało nowoczesne Laboratorium Systemów Multimedialnych. Dzięki niemu Studenci Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji będą mieli niebywałą okazję pracy na najnowocześniejszych urządzeniach firmy ADB - światowego giganta w branży zaawansowanych technologii telekomunikacyjnych.

<http://www.tv.uz.zgora.pl/index.php?nowoczesne-laboratorium-multimedialne>

Filmy o kolejnych nowych kierunkach studiów na naszym Uniwersytecie, zrealizowane przez Telewizję UZ, zamieścimy w kolejnym Miesięczniku Społeczności Akademickiej Uniwersytet Zielonogórski.

NOWOŚCI WYDAWNICZE

„Dyskursy Młodych Andragogów”, t. 16, red. Małgorzata Olejarz, Emilia Paprzycka, Sylwia Słowińska, B5, oprawa miękka, s. 402, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-189-4, ISSN 2084-2740

„Dyskursy Młodych Andragogów” są czasopiśmie naukowym Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Zielonogórskiego, znajdującym się w wykazie czasopism punktowanych MNiSW. Rocznik zawiera artykuły badaczy z różnych środowisk naukowych, polskich i zagranicznych, prowadzących studia i badania nad szeroko rozumianą aktywnością edukacyjną oraz różnymi kontekstami uczenia się i rozwoju ludzi

dorosłych. Wielowątkowy dyskurs prowadzony jest na łamach czasopisma w ramach węższych tematycznie, lecz związanych ze sobą i przenikających się obszarów. Czasopismo ma w dużej mierze charakter interdyscyplinarny i skierowane jest w pierwszej kolejności do młodych autorów - doktorów i magistrów, w tym również tych, którzy dopiero rozpoczynają swoją drogę naukową. Samodzielni pracownicy

nauki pojawiają się w czasopiśmie najczęściej w roli współautorów tekstów naukowych pisanych wspólnie z młodymi badaczami.

W skład międzynarodowej Rady Naukowej „DMA”, obok uznanych polskich naukowców, wchodzi również badacze z kilku krajów - z Niemiec, Szwecji, Austrii i Estonii (z Uniwersytetu Humboldt w Berlinie, Uniwersytetu Leibniza w Hanowerze, Uniwersytetu w Magdeburgu, Uniwersytetu w Grazu, Uniwersytetu w Sztokholmie, Uniwersytetu Pedagogicznego w Tallinie). Na liście statych Recenzentów zewnętrznych czasopisma znajduje się obecnie ponad 30. samodzielnych pracowników nauki z najważniejszych ośrodków akademickich w kraju. „Dyskursy Młodych Andragogów” indeksowane są w bazie Index Copernicus (IC Journals Master List www.indexcopernicus.com) oraz w bazie CEJSH (The Central European Journal of Social Sciences and Humanities www.cejsh.icm.edu.pl), gdzie od tomu 15. czasopismo dostępne jest też pełnotekstowo.

Pierwotną wersją rocznika jest wersja papierowa. Elektroniczna wersja „DMA” dostępna jest na stronie www.dma.wpsnz.uz.zgora.pl (w Indeksie numerów). Na stronie internetowej czasopisma dostępne są także wszelkie informacje dotyczące jego koncepcji, historii, tematyki oraz zasad przyjmowania tekstów do publikacji i procedur recenzowania.

W 16. tomie „Dyskursów Młodych Andragogów” pod redakcją naukową M. Olejarz, E. Paprzyckiej i S. Słowińskiej zamieszczonych jest 26 ar-

tykułów uporządkowanych w pięciu dyskursach tematycznych: andragogicznym, poradniczym, edukacji medialnej, animacji kultury i genderowym, oraz dwa sprawozdania. W sumie w 16. tomie „DMA” opublikowało swoje teksty 32. autorów z kilkunastu ośrodków akademickich w kraju, w tym z: Uniwersytetu Gdańskiego, Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, UMCS w Lublinie, Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Wrocławskiego, Uniwersytetu Śląskiego, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Dolnośląskiej Szkoły Wyższej we Wrocławiu, Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie, Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie, Akademii Wychowania Fizycznego w Poznaniu, Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, Wszechnicy Świętokrzyskiej w Kielcach, jak też dwóch autorów z Federation University (Faculty of Education & Arts) w Australii.

www.dma.wpsnz.uz.zgora.pl
[Redaktorki]

Doświadczenia zawodowe w narracjach pamiętnikarskich nauczycielek wczesnej edukacji, t. 1, red. Anetta Soroka-Fedorczuk, Zielona Góra 2015, B5, oprawa twarda, s. 272, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-182-5

Dzięki narracjom biograficznym nauczycielek, którzy [...] przystąpili [do projektu], docieramy do subiektywnej prawdy o ich zawodowych doświadczeniach. Dobrze się stało, że jakościowymi badaniami objęto nauczycielek w jakiejś mierze już spełnionych, często finalizujących już swoją karierę, a pełniących swoją funkcję na najważniejszym etapie kształcenia i wychowania dzieci. Afirmacja pedagogii w ich praktyce edukacyjnej stanowi przecież podstawę dla wartości uczenia się dzieci przez całe życie, a nie tylko ma prowadzić do uzyskania przez nie właściwego poziomu alfabetyzacji (wiedzy, umiejętności i postaw).

[Z recenzji wydawniczej Bogusława Śliwerskiego]

Praca stanowi cenne źródło poznania pracy zawodowej nauczycielek przedszkoli, daje wyjątkową możliwość bezpośredniego w nią wglądu. Prezentowane w niej pamiętniki nauczycielek zawierają cenny z pedeutologicznego punktu widzenia opis doświadczeń zawodowych, jak i również dotyczących życia osobistego dziewięciu nauczycielek dyplomowanych pracujących w przedszkolu. [...] Opublikowanie zbioru pamiętników, w których autorzy opisują osobiste doświadczenia zawodowe umożliwi nie tylko lepsze ich poznanie, ale również podjęcie odpowiednich kroków wzmacniających działania zawodowe nauczycielek.

[Z recenzji wydawniczej Joanny Łukasik]

Doświadczenia zawodowe w narracjach pamiętnikarskich nauczycielek wczesnej edukacji, t. 2, red. Anetta Soroka-Fedorczuk, Mirosława Nyczaj-Drag, B5, oprawa twarda, s. 144, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-185-6

Moim zdaniem jest to bardzo wartościowy zbiór autobiograficznych narracji, który jest nie tylko świadectwem czasu kluczowych sporów w szkolnictwie podstawowym o obniżenie wieku obowiązku szkolnego, dojrzałość szkolną dzieci czy konieczność i możliwość zarazem wspierania ich rozwoju. Ten zbiór autorelacji może być wykorzystany do pracy dydaktycznej z nauczycielkami, w zespołach samokształceniowych, do superwizji, jak i z kandydatami do tego zawodu.

[Z recenzji wydawniczej Bogusława Śliwerskiego]

Pamiętniki prezentowane w tomie II cechuje swoista indywidualność, precyzyjny opis drogi rozwoju zawodowego oraz zawodowego awansu siedmiu nauczycielek. Autorki w prezentowanych biografiach zawodowych koncentrują się głównie na zdarzeniach, ważnych punktach przełomowych/krytycznych na przestrzeni całej dotychczasowej

drogi zawodowej - od momentu rozpoczęcia pracy aż do chwili obecnej. Na uwagę zasługuje niepowtarzalność opisów, bogactwo doświadczeń i refleksji, jakie snują autorki nad sensem własnej pracy, bogactwem i niepowtarzalnością zawodowych doświadczeń, którym nadają indywidualny sens oraz znaczenia.

[Z recenzji wydawniczej Joanny Łukasik]

Bartłomiej Najbar, Ewa Szuszkiewicz, Anna Najbar, Żmija zygzakowata, B5, oprawa miękka, s. 188, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-131-3

Żmija zygzakowata prowadzi właściwie skryty tryb życia, panicznie boi się człowieka i z reguły na jego widok szybko ucieka. To prawda, że niekiedy pojawia się w jego otoczeniu, ale zazwyczaj jest to związane z wkraczaniem człowieka na jej naturalne obszary występowania, a nie odwrotnie.

W czasach współczesnych na populację żmii czyha wyjątkowo dużo niebezpieczeństw.

Poza wspomnianymi czynnikami można jeszcze dodać choćby rozwój infrastruktury, trwale przekształcanie siedlisk i ich fragmentację, wzmagający się ruch samochodowy oraz chemizację środowiska. Postępująca dewastacja środowiska i silnie zakorzeniona niechęć do żmii skłoniła nas do napisania monografii, w której omawiamy najważniejsze aspekty ich biologii, ekologii, w tym elementy dotyczące jadowności i wynikające z tego realne niebezpieczeństwa. Staraliśmy się przedstawić ten gatunek w sposób możliwie przystępny dla jak najszerszej grupy potencjalnych odbiorców, z nadzieją, że nie tylko wiedza czytelników stanie się pełniejsza, ale przede wszystkim nastawienie do żmii stanie się nieco bardziej przyjazne.

Duża liczba fotografii, w większości wykonanych na terenie Polski, powinna ułatwić obcowanie z lekturą i unaocznic wiele ciekawych aspektów dotyczących świata żmii zygzakowatej.

Mirosława Nyczaj-Drag, Edukacja dziecka w narracjach rodziców z klasy średniej, B5, oprawa twarda, s. 258, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2015, ISBN 978-83-7842-181-8

Przyjmując, że wciąż niewiele wiemy na temat oddziaływań rodziny, które wyznaczają trajektorie edukacyjne dzieci i ich losy szkolne, jestem przekonana, że szczególnie potrzebne i uzasadnione są badania sięgające w głąb zjawisk, badania, które umożliwią jakościową ich analizę poprzez wczucie się w perspektywę innego człowieka, dające możliwość zrozumienia tego, co subiektywne i niepowtarzalne, a z jednostkowego punktu

widzenia ważne. Badawczy wgląd w tak zarysowaną problematykę ma na celu jej rozpoznanie, opisanie i analizę, a w efekcie dotarcie do wiedzy nowej, wartościowej i potrzebnej społecznie. Poznanie jakości edukacji dzieci w rodzinach klasy średniej jest problemem szczególnie palącym, dotyczy bowiem środowiska społecznego, zawierającego zaczątek tego, co nowe i co może się okazać ważne społecznie w przyszłości. Z uwagi na to, że podjęte rozważania mogą stanowić przyczynek do analizy i dokumentacji zmian struktury społecznej w nowych warunkach społeczno-politycznych oraz dokonujących się współcześnie przeobrażeń w polskiej oświacie, jestem przekonana o społecznej wadze i nośności podjętego w książce problemu oraz o społecznym potencjale badanej grupy, ku której zwracam swoje zainteresowania badawcze.

zebrała Ewa Popitka
Oficyna Wydawnicza

Wernisażu wystawy Katarzyny Dziuby „Processing”,
od lewej: kuratorka wystawy i kierownik Galerii
Grafiki Biblioteki Sztuki UZ, dr Janina Wallis z artystką,
foto: archiwum artystki

Katarzyna Dziuba,
z cyklu Processing, 2014,
druk cyfrowy pigmentowy,
92 x 150 cm

FESTIWAL
NAUKI
13-15 czerwca

SPORT.
Na zdrowie!

